

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

12327 *Lei 26/2014, do 27 de novembro, pola que se modifican a Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, o texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo, e outras normas tributarias.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

Antecedentes

A reforma tributaria do ano 1978 supuxo a incorporación no noso ordenamento xurídico, mediante a Lei 44/1978, do 8 de setembro, dun imposto sobre a renda das persoas físicas co que atender principios esenciais como son os de suficiencia, xeneralidade, progresividade e igualdade. Desde entón efectuáronse múltiples reformas do imposto, entre as cales destacan as levadas a cabo nos anos 1991, 1998, 2002 e 2006, até configurar o actual imposto sobre a renda das persoas físicas.

A crise económica reduciu de forma significativa os ingresos tributarios o que, xunto con desviacións no gasto, provocou unha desviación de tres puntos do obxectivo de déficit en 2011. Esta situación obrigou o Goberno a adoptar as medidas necesarias para corríxilo e poder cumprir co obxectivo de estabilidade das finanzas públicas comprometido coas autoridades comunitarias e recuperar a credibilidade na sustentabilidade das contas públicas.

A mellora nos indicadores macroeconómicos e, en particular, a efectiva rebaixa do déficit público como consecuencia das medidas de consolidación fiscal adoptadas polo Goberno durante os últimos anos, permite abordar no momento actual unha reforma integral do noso sistema tributario a través dun conxunto de proxectos lexislativos entre os cales destaca, de forma significativa, a presente Lei de reforma do imposto sobre a renda das persoas físicas, tendo en conta o papel primordial que este tributo desempeña no dito sistema.

Con carácter previo, por Acordo do Consello de Ministros do 5 de xullo de 2013, constituíuse unha Comisión de Expertos para a Reforma do Sistema Tributario Español coa finalidade de revisar o conxunto do sistema tributario e elaborar unha proposta de reforma que permitise contribuír á consolidación fiscal do país, así como coadxuvar á recuperación económica de España e, en particular, á creación de emprego. O informe resultante de tales traballos entregouse ao Goberno o pasado 13 de marzo, e foron numerosas as propostas nel contidas tomadas en consideración nos diversos proxectos normativos en que se concreta a reforma actual do sistema tributario.

Nun escenario económico como o actual resulta prioritario revisar o noso sistema tributario para mellorar a eficiencia na asignación de recursos e a neutralidade, o cal estimulará o crecemento económico, a creación de emprego e a xeración de aforro nunha economía globalizada, avanzar en termos de equidade e desenvolvemento social, con especial atención aos colectivos que requiren especial protección, como as familias, as

persoas con discapacidade ou os contribuíntes de rendas máis baixas, e garantir tanto a suficiencia financeira para o conxunto das administracións públicas como a xeneralidade no seu cumprimento.

Así mesmo, resulta fundamental reforzar a loita contra a fraude fiscal nun contexto como o actual onde existe un claro consenso internacional de cara a combatela de forma coordinada. Por outra parte, desde o terreo empresarial é importante remarcar que se trata de incrementar a competitividade da empresa española no ámbito internacional. Ademais, con carácter xeral, mellórase a seguridade xurídica. Todo isto sen esquecer un obxectivo primordial para a nosa economía, e para a credibilidade nela, como é o da consolidación fiscal, apostando en maior medida pola estabilidade dos recursos tributarios.

Neste marco intégrase a reforma do imposto sobre a renda das persoas físicas e do imposto sobre a renda de non residentes contida na presente lei, a cal vén acompañada doutros textos normativos que, como xa se indicou, conforman unha importante reforma do sistema tributario. En particular, procédese a revisar integramente o imposto sobre sociedades mediante a aprobación dunha nova lei, efectúanse relevantes modificacións no ámbito da imposición indirecta, especialmente no imposto sobre o valor engadido, e, por último, e non por isto menos importante, revísase e actualízase a Lei xeral tributaria.

II

Obxectivos da reforma

A reforma presentada mantén a estrutura básica do imposto sobre a renda das persoas físicas sobre a cal se introduce unha pluralidade de modificacións coas cales se pretende avanzar en termos de eficiencia, equidade e neutralidade, sen deixar de atender ao principio de suficiencia.

O efecto conxunto de tales modificacións permitirá unha redución xeneralizada da carga impositiva soportada polos contribuíntes deste imposto, que será especialmente significativa para os perceptores de rendementos do traballo ou de actividades económicas de renda máis baixa e para os que soporten maiores cargas familiares, en particular, familias numerosas ou persoas con discapacidade, á vez que se amplía o limiar de tributación por este imposto, medidas todas elas que posibilitarán un aumento da renda dispoñible en mans dos contribuíntes, cos efectos beneficiosos que disto derivarán para diversas variables económicas.

Adicionalmente, débese sinalar que por razóns de equidade e suficiencia resulta necesario reformular o tratamento fiscal de determinadas operacións ou incentivos fiscais que reducían de forma significativa a tributación do imposto sen que as razóns aducidas para a súa existencia xustifiquen a ruptura do principio de xeneralidade e igualdade que debe inspirar calquera tributo. As medidas adoptadas nesta materia permiten igualmente avanzar en termos de simplificación e redución de cargas administrativas.

Por último, avánzase de forma significativa en termos de eficiencia e neutralidade, xa que se dota dunha maior homoxeneidade no tratamento fiscal as distintas rendas do aforro, ao tempo que se estimula a súa xeración.

Os obxectivos anteriormente sinalados inspiran igualmente as modificacións efectuadas no imposto sobre a renda de non residentes, adecuando a súa regulación ao marco normativo comunitario e reforzando tanto a seguridade xurídica como a loita contra a elusión e a fraude fiscal.

III

Contido da lei

A presente lei está estruturada en dous capítulos, o primeiro relativo ao imposto sobre a renda das persoas físicas, e o segundo, ao imposto sobre a renda de non residentes, unha disposición adicional e seis disposicións derradeiras.

IV

Imposto sobre a renda das persoas físicas

No ámbito do imposto sobre a renda das persoas físicas adóptanse diversas modificacións que xerarán unha relevante minoración da carga tributaria soportada polos contribuíntes, que incrementarán desta forma a súa renda dispoñible, minoración que será especialmente significativa para os perceptores de rendementos do traballo e de actividades económicas e que se intensificará para os contribuíntes con menores recursos ou con maiores cargas familiares.

Adicionalmente, adóptanse medidas para estimular a xeración de aforro a longo prazo nun marco internacional extraordinariamente competitivo dotando dunha maior neutralidade o tratamento fiscal das rendas obtidas dos distintos bens en que se materialice o dito aforro.

En consecuencia, a familia, os traballadores por conta allea e propia e o aforro constitúen os tres piares vertebradores da reforma do imposto.

Agora ben, ao mesmo tempo adóptanse outras medidas de signo contrario e suprímense incentivos fiscais que reducían significativamente a base imponible do imposto xerando unha maior carga tributaria ao resto dos contribuíntes para poder facer efectivo o mandato constitucional de contribución aos gastos públicos.

Desta forma, a reforma do imposto intégrase nunha reforma fiscal global respectuosa co proceso de consolidación fiscal que permitirá seguir cumprindo os compromisos asumidos polo Reino de España no programa de estabilidade.

Dentro do conxunto de medidas sinaladas en primeiro lugar, destaca, pola súa importancia cuantitativa, a nova tarifa aplicable á base liquidable xeral, na cal se reducen tanto o número de tramos, dos sete actuais a cinco, como os tipos marxinais aplicables neles. Posteriormente, para o exercicio 2016, efectúase unha segunda rebaixa dos tipos marxinais e intensifícase a minoración da dita carga tributaria.

Adicionalmente, para os perceptores de rendementos do traballo revisouse a redución xeral por obtención de tales rendementos e integrouse nela a actual dedución en cota por obtención dos ditos rendementos, ao tempo que se eleva o seu importe para os traballadores de menores recursos. Ao respecto debe indicarse que tanto estes traballadores como o resto poderán minorar o seu rendimento do traballo nunha contía fixa de 2.000 euros en concepto doutros gastos, importe que se segue incrementando nos casos de aceptación dun posto de traballo noutro municipio ou de traballadores activos con discapacidade.

No caso dos traballadores por conta propia ou autónomos, incrementouse a redución actualmente existente aplicable a determinados traballadores por conta propia, ao tempo que se creou unha redución xeral para o resto de autónomos de menores recursos. Ambas as reducións absorben, ao igual que no suposto dos traballadores por conta allea, a dedución por percepción de rendementos de actividades económicas.

En canto ao tratamento fiscal da familia, respéctase tanto o concepto de mínimo persoal e familiar como a súa forma de integración no imposto. Deste xeito, a elevación do mínimo persoal e familiar permite incrementar de forma significativa a súa progresividade.

En concreto, elévase tanto o importe do mínimo persoal, incluído cando o contribuínte teña unha idade superior a 65 ou 75 anos, como o correspondente aos ascendentes e descendentes que convivan con aquel. Ao mesmo tempo, increméntanse os importes do mínimo aplicable ás persoas anteriormente sinaladas con discapacidade, así como nos supostos en que, ademais, sexan traballadores activos.

Adicionalmente á aplicación destes mínimos, coa finalidade de reducir a tributación dos traballadores con maiores cargas familiares, apróbanse tres novas deducións na cota diferencial que operarán de forma análoga á actual dedución por maternidade, isto é, como auténticos impostos negativos.

Desta forma, os contribuíntes que traballen fóra do fogar e teñan ascendentes ou descendentes con discapacidade ao seu cargo, ou formen parte dunha familia numerosa,

poderán practicar unha dedución na cota diferencial de até 1.200 euros anuais por cada unha das ditas situacións, dedución que, ademais, é perfectamente compatible coa actual dedución por maternidade.

O efecto combinado destas medidas producirá unha rebaixa xeneralizada do imposto, rebaixa que se intensificará, de acordo co principio de equidade, nas rendas máis baixas. Esta rebaixa non só permite reducir a denominada fenda fiscal dos traballadores, o que se traducirá nun incremento da súa renda dispoñible, senón que permite elevar o limiar mínimo de tributación, isto é, a contía a partir da cal un traballador é contribuínte neto do imposto, até os 12.000 euros anuais.

Evidentemente, esta minoración da tributación trasladarase ao sistema de retencións e ingresos á conta rebaixándose os tipos de retención, rebaixa que novamente se intensificará no exercicio 2016, ao mesmo tempo que se establecen, como novas medidas, tipos máis reducidos para os administradores de entidades de menor tamaño, así como a redución do tipo de retención aplicable aos profesionais.

En segundo lugar, tal e como se sinalou anteriormente, incorpóranse modificacións na regulación do imposto para favorecer o investimento e estimular a xeración de aforro. En concreto, adóptanse dúas medidas complementarias: axustar a súa tributación a tipos máis moderados e incrementar a neutralidade no seu tratamento fiscal.

Para lograr o primeiro obxectivo indicado apróbase, por unha parte, unha nova tarifa aplicable á base liquidable do aforro na cal se reducen os marxinais de cada un dos tramos, rebaixa que, ao igual que o sinalado anteriormente en relación coa base liquidable xeral, se intensifica para o exercicio 2016 mediante unha segunda redución de todos os tipos marxinais. Por outra, créase un novo instrumento dirixido a pequenos investidores denominado plan de aforro a longo prazo, cuxa especialidade radica na exención das rendas xeradas pola conta de depósito ou polo seguro de vida a través do cal se canalice o dito aforro sempre que acheguen cantidades inferiores a 5.000 euros anuais durante un prazo ao menos de cinco anos.

Para lograr o segundo obxectivo sinalado, isto é, avanzar en termos de neutralidade, incorpóranse na base imponible do aforro as ganancias e perdas patrimoniais calquera que sexa o prazo de permanencia no patrimonio do contribuínte, ao tempo que se poderán compensar na base do aforro rendementos con ganancias e perdas patrimoniais, de forma progresiva e con determinadas limitacións, e suprímese a dedución por alugamento, homoxeneizando o tratamento fiscal da vivenda habitual entre alugamento e propiedade, ben que, ao igual que cando se suprimiu a dedución por investimento en vivenda, se articula un réxime transitorio para os alugamentos de vivenda efectuados con anterioridade a 2015 de maneira que a supresión só afectará novos alugamentos.

Igualmente, revisouse o tratamento fiscal das reducións de capital social con devolución de achegas e da repartición da prima de emisión de accións, coa finalidade de que a parte destas que corresponda a reservas xeradas pola entidade durante o tempo de tenza da participación tribute de forma análoga a se repartisen directamente tales reservas, así como o derivado da venda de dereitos de subscripción, homoxeneizándose o seu tratamento entre entidades cotizadas e non cotizadas.

Por último, suprimíronse a exención aplicable aos perceptores de dividendos, os denominados coeficientes de abatemento existentes a través dunha sucesión de réximes transitorios desde o ano 1996, avanzando desta maneira non só en termos de neutralidade senón tamén de equidade, os coeficientes de corrección monetaria aplicables exclusivamente á tributación de bens inmoables e a compensación fiscal aplicable unicamente aos perceptores de determinados rendementos do capital mobiliario.

En terceiro lugar, tal e como se sinalou anteriormente, levouse a cabo unha revisión xeral do imposto como consecuencia da cal se adoptan determinadas medidas que suporán unha ampliación da súa base imponible, que permitirá non só atender a principios como o de suficiencia senón tamén avanzar en termos de xeneralidade e igualdade no sostemento dos gastos públicos.

En concreto, e á marxe dalgunha outra medida sinalada anteriormente, revisáronse a exención aplicable ás indemnizacións por despedimento e a exención vinculada á entrega de accións gratuítas aos traballadores da propia empresa en que traballan para evitar que sexa unha fórmula fundamentalmente utilizada para retribuír os traballadores de maior renda.

Adicionalmente, en consonancia coa indicada rebaixa de tipos marxinais, minórase do 40 ao 30 por cento a porcentaxe de redución aplicable aos rendementos con período de xeración superior a dous anos ou obtidos de forma notoriamente irregular no tempo. Así mesmo, introduciuse maior claridade e simplificáronse os requisitos para a súa aplicación no ámbito dos rendementos do traballo, ao tempo que se igualaron os límites absolutos para a súa aplicación calquera que sexa a cualificación da renda.

Por outra parte, en materia de previsión social, séguese mantendo o esquema actual de tributación que permite diferir parte do salario ou beneficio empresarial ao momento do cumprimento da continxencia prevista na normativa de plans de pensións, pero unifícanse e aproxímanse os límites de redución ás achegas reais efectuadas pola maioría dos contribuíntes, salvo no caso dos sistemas de previsión social constituídos a favor do cónxuxe, cuxos límites de redución se incrementan.

Ademais, para fomentar o aforro previsional, incentívase fiscalmente a constitución de rendas vitalicias aseguradas por maiores de 65 anos, e declárase exenta a ganancia patrimonial derivada da transmisión de calquera elemento patrimonial, sempre que o importe obtido na transmisión se destine a constituír unha renda de tal natureza.

Igualmente, refórzanse os requisitos para aplicar a transparencia fiscal internacional e establécese a tributación das ganancias tácitas derivadas de accións ou participacións en entidades relevantes, que se porá de manifesto nos supostos en que o contribuínte traslade a súa residencia fiscal a outro país antes de allear a dita carteira.

Ademais, revísase o método de estimación obxectiva aplicable na determinación do rendimento neto de determinadas actividades, e exíxense, a partir de 2016, novos requisitos para a súa aplicación, tanto cuantitativos, mediante unha redución dos límites obxectivos, como cualitativos, reducindo as actividades que se poden acoller a este e limitándoas a aquelas que pola súa natureza se relacionan fundamentalmente con consumidores finais.

Por último, débese indicar que se introduciron outras medidas coas que se pretende mellorar o ambiente, reducindo a tributación dos rendementos do traballo en especie derivado da cesión de uso de vehículos menos contaminantes, ou simplificar o imposto, pospoñendo ao momento do cobramento a imputación temporal da ganancia patrimonial derivada da obtención de calquera subvención pública, aclarando o momento a partir do cal se poderá imputar a perda patrimonial derivada dun crédito incobrable ou simplificando o réxime fiscal de traballadores desprazados a territorio español.

V

Imposto sobre a renda de non residentes

En canto ao imposto sobre a renda de non residentes, efectúanse determinadas modificacións co fin de adecualo, en maior medida, ao marco normativo comunitario, acompasalo aos cambios que se recollen no imposto sobre a renda das persoas físicas e reforzar a seguridade xurídica.

Así, desde a óptica comunitaria, coa finalidade de dar unha maior claridade e favorecer as liberdades de circulación recollidas no dereito da Unión Europea, distínguese, para os contribuíntes non residentes sen establecemento permanente, entre persoas físicas ou persoas xurídicas, e establécense, para cada un destes dous supostos, os gastos deducibles para o cálculo da base imponible, por remisión á normativa do imposto sobre a renda das persoas físicas e do imposto sobre sociedades, respectivamente.

En segundo lugar, inclúese un novo suposto polo cal se lles permite a contribuíntes residentes noutros Estados membros da Unión Europea optar por tributar como contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas. A finalidade da modificación

é favorecer a libre circulación dos cidadáns dentro da Unión Europea, e vai dirixida aos contribuíntes non residentes con baixos ingresos, aos cales se quere garantir que poidan gozar, ao igual que os contribuíntes residentes, da exención dun determinado importe mínimo da súa renda.

En terceiro lugar, e tamén para favorecer a libre circulación dos cidadáns dentro da Unión Europea, permítase ao contribuínte non residente que quede excluída de gravame a ganancia patrimonial que obteña con motivo da transmisión da que fose a súa vivenda habitual en territorio español, sempre que o importe obtido na transmisión se reinvista na adquisición dunha nova vivenda habitual.

Tal e como se indicou anteriormente, introdúcense determinadas modificacións consecuencia das medidas introducidas no imposto sobre a renda das persoas físicas e no imposto sobre sociedades, en especial, as que afectan os tipos de gravame, e é relevante sinalar que para os contribuíntes sen establecemento permanente se establece un tipo xeral do 24 por 100, actualmente do 24,75 por 100, mentres que para os residentes noutros Estados da Unión Europea o tipo será do 19 por 100, coincidente co tipo marxinal máis baixo da tarifa do imposto sobre a renda das persoas físicas. Adicionalmente, equipárase o tipo de gravame aplicable aos establecementos permanentes ao que corresponda de acordo coa normativa do imposto sobre sociedades.

Así mesmo, introdúcense algunhas modificacións de carácter técnico destinadas fundamentalmente a aclarar a interpretación de certas disposicións do texto refundido.

A este respecto, modifícanse as cláusulas anti-abuso, en canto á non aplicación da exención dos beneficios distribuídos por sociedades residentes en territorio español ás súas sociedades matrices residentes noutros Estados membros da Unión Europea e dos canons pagados por sociedades residentes en territorio español ás súas sociedades asociadas residentes noutros Estados membros da Unión Europea.

Por outro lado, fíxose necesario engadir unha disposición pola que se adaptan determinados aspectos da atribución de beneficios aos establecementos permanentes, aplicable aos convenios para evitar a dobre imposición subscritos por España que recollan a versión aprobada no ano 2010 do artigo 7 do modelo de convenio tributario sobre a renda e sobre o patrimonio da organización para a cooperación e o desenvolvemento económico, en relación cos beneficios empresariais.

VI

Outras disposicións

Con base na información obtida no marco de intercambios de información con outros países, a Administración tributaria española tivo coñecemento da existencia de contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas que percibiron rendementos por pensións procedentes do estranxeiro que non foron declaradas correctamente. Respecto de tales rendementos, a Axencia Estatal de Administración Tributaria, en cumprimento das súas funcións, veu desenvolvendo as actuacións de regularización correspondentes.

Dadas as especiais circunstancias do colectivo social afectado –persoas de avanzada idade trasladadas recentemente a España–, considérase necesario establecer por razóns de xustiza e cohesión social, a través da disposición adicional única desta lei, a posibilidade de regularizar voluntariamente con exclusión de sancións, recargas e xuros, ou en caso de que as actuacións da Administración tributaria xa conclúsen, establecer a condonación das sancións, recargas ou xuros xirados.

Ademais, modifícanse outras normas mediante as correspondentes disposicións derradeiras.

A disposición derradeira primeira modifica o texto refundido da Lei de plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro, coa finalidade de adaptar os límites financeiros de achega a plans de pensións aos novos límites de redución na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas e establecer a posibilidade de dispor anticipadamente do importe dos dereitos consolidados

correspondentes a achegas con ao menos dez anos de antigüidade de determinados instrumentos de previsión social. Respecto dos dereitos consolidados existentes en 31 de decembro de 2015, mediante unha disposición transitoria, tamén se permite a disposición a partir do 1 de xaneiro de 2025.

A disposición derradeira segunda modifica a Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal, coa finalidade de loitar contra a fraude fiscal e a elusión tributaria. Neste sentido, modifícanse os criterios que se poden ter en conta para considerar que un determinado país ou xurisdición teña a consideración de paraíso fiscal, incluíndo tanto a existencia dun intercambio de información efectivo como os resultados das avaliacións *inter pares* realizados polo Foro Global de Transparencia e Intercambio de Información. A lista de paraísos determinarase regulamentariamente e prevese de maneira expresa a posibilidade da súa actualización.

A disposición derradeira terceira modifica a Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns, a resultas da Sentenza do Tribunal de Xustiza da Unión Europea, do 3 de setembro de 2014, que determinou que o Reino de España incumpriu o ordenamento comunitario ao permitir que se establezan diferenzas no trato fiscal das doazóns e das sucesións entre os habentes causa e os donatarios residentes e non residentes en España, entre os causantes residentes e non residentes en España e entre as doazóns e as disposicións similares de bens inmoables situados en territorio español e fóra deste.

Co fin de eliminar os supostos de discriminación descritos, resulta necesario modificar a Lei do imposto sobre sucesións e doazóns para introducir unha serie de regras que permitan a plena equiparación do tratamento no imposto nas situacións discriminatorias enumeradas polo citado tribunal.

Por último, a disposición derradeira cuarta modifica a Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, para introducir unha serie de regras que permitan un tratamento similar entre residentes e non residentes, que sexan residentes noutros Estados membros da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo.

CAPÍTULO I

Imposto sobre a renda das persoas físicas

Artigo primeiro. *Modificación da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio.*

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio:

Un. Modifícase a letra e) do artigo 7, que queda redactada da seguinte forma:

«e) As indemnizacións por despedimento ou cesamento do traballador, na contía establecida con carácter obrigatorio no Estatuto dos traballadores, na súa normativa de desenvolvemento ou, se for o caso, na normativa reguladora da execución de sentenzas, sen que se poida considerar como tal a establecida en virtude de convenio, pacto ou contrato.

Sen prexuízo do disposto no parágrafo anterior, nos supostos de despedimentos colectivos realizados de conformidade co disposto no artigo 51 do Estatuto dos traballadores, ou producidos polas causas previstas na letra c) do artigo 52 do citado estatuto, sempre que en ambos os casos se deban a causas económicas, técnicas, organizativas, de produción ou por forza maior, quedará exenta a parte de indemnización percibida que non supere os límites establecidos con carácter obrigatorio no mencionado estatuto para o despedimento improcedente.

O importe da indemnización exenta a que se refire esta letra terá como límite a cantidade de 180.000 euros.»

Dous. Modifícase a letra j) do artigo 7, que queda redactada da seguinte forma:

«j) As bolsas públicas, as bolsas concedidas polas entidades sen fins lucrativos ás cales sexa de aplicación o réxime especial regulado no título II da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, e as bolsas concedidas polas fundacións bancarias reguladas no título II da Lei 26/2013, do 27 de decembro, de caixas de aforros e fundacións bancarias, no desenvolvemento da súa actividade de obra social, percibidas para cursar estudos regrados, tanto en España como no estranxeiro, en todos os niveis e graos do sistema educativo, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Así mesmo, estarán exentas, nos termos que regulamentariamente se establezan, as bolsas públicas e as concedidas polas entidades sen fins lucrativos e fundacións bancarias mencionadas anteriormente para investigación no ámbito descrito polo Real decreto 63/2006, do 27 de xaneiro, polo que se aproba o Estatuto do persoal investigador en formación, así como as outorgadas por aquelas con fins de investigación aos funcionarios e demais persoal ao servizo das administracións públicas e ao persoal docente e investigador das universidades.»

Tres. Engádese unha letra ñ) no artigo 7, que queda redactada da seguinte forma:

«ñ) Os rendementos positivos do capital mobiliario procedentes dos seguros de vida, depósitos e contratos financeiros a través dos cales se instrumenten os plans de aforro a longo prazo a que se refire a disposición adicional vixésimo sexta desta lei, sempre que o contribuínte non efectúe disposición ningunha do capital resultante do plan antes de finalizar o prazo de cinco anos desde a súa apertura.

Calquera disposición do citado capital ou o incumprimento de calquera outro requisito dos previstos na disposición adicional vixésimo sexta desta lei antes da finalización do dito prazo determinará a obrigaçión de integrar os rendementos a que se refire o parágrafo anterior xerados durante a vixencia do plan no período impositivo en que se produza tal incumprimento.»

Catro. Suprímese a letra y) do artigo 7.

Cinco. Modifícase a letra w) do artigo 7, que queda redactada da seguinte forma:

«w) Os rendementos do traballo derivados das prestacións obtidas en forma de renda polas persoas con discapacidade correspondentes ás achegas a que se refire o artigo 53 desta lei, até un importe máximo anual de tres veces o indicador público de renda de efectos múltiples.

Igualmente estarán exentos, co mesmo límite que o sinalado no parágrafo anterior, os rendementos do traballo derivados das achegas a patrimonios protexidos a que se refire a disposición adicional decimo oitava desta lei.»

Seis. Modifícase o número 3 do artigo 8, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Non terán a consideración de contribuínte as sociedades civís non suxeitas ao imposto sobre sociedades, herdanzas xacentes, comunidades de bens e demais entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria. As rendas correspondentes a estas atribuiranse aos socios, herdeiros, comuneiros ou partícipes, respectivamente, de acordo co establecido na sección 2.ª do título X desta lei.»

Sete. Modifícanse os números 3 e 5 do artigo 11, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. Os rendementos do capital atribuiranse aos contribuíntes que sexan titulares dos elementos patrimoniais, bens ou dereitos, de que proveñan os ditos rendementos segundo as normas sobre titularidade xurídica aplicables en cada

caso e en función das probas achegadas por aqueles ou das descubertas pola Administración.

Se é o caso, serán de aplicación as normas sobre titularidade xurídica dos bens e dereitos contidas nas disposicións reguladoras do réxime económico do matrimonio, así como nos preceptos da lexislación civil aplicables en cada caso ás relacións patrimoniais entre os membros da familia.

A titularidade dos bens e dereitos que, conforme as disposicións ou pactos reguladores do correspondente réxime económico matrimonial, sexan comúns a ambos os cónxuxes, atribuirase por metade a cada un deles, salvo que se xustifique outra cota de participación.

Cando non resulte debidamente acreditada a titularidade dos bens ou dereitos, a Administración tributaria terá dereito a considerar como titular a quen figure como tal nun rexistro fiscal ou noutros de carácter público.»

«5. As ganancias e perdas patrimoniais consideraranse obtidas polos contribuíntes que sexan titulares dos bens, dereitos e demais elementos patrimoniais de que proveñan segundo as normas sobre titularidade xurídica establecidas para os rendementos do capital no número 3 anterior.

As ganancias patrimoniais non xustificadas atribuiranse en función da titularidade dos bens ou dereitos en que se manifesten.

As adquisicións de bens e dereitos que non deriven dunha transmisión previa, como as ganancias no xogo, consideraranse ganancias patrimoniais da persoa a quen corresponda o dereito á súa obtención ou que as ganase directamente.»

Oito. Modifícase a letra c) do número 2 do artigo 14 e engádese unha nova letra k) nese mesmo número, que quedan redactadas da seguinte forma:

«c) As ganancias patrimoniais derivadas de axudas públicas imputaranse ao período impositivo en que teña lugar o seu cobramento, sen prexuízo das opcións previstas nas letras g), i) e j) deste número.»

«k) As perdas patrimoniais derivadas de créditos vencidos e non cobrados poderán imputarse ao período impositivo en que conorra algunha das seguintes circunstancias:

1.º Que adquira eficacia unha quitación establecida nun acordo de refinanciamento xudicialmente homologable aos cales se refiren o artigo 71 bis e a disposición adicional cuarta da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, ou nun acordo extraxudicial de pagamentos aos cales se refire o título X da mesma lei.

2.º Que, encontrándose o debedor en situación de concurso, adquira eficacia o convenio en que se acorde unha quitación no importe do crédito conforme o disposto no artigo 133 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, caso en que a perda se computará pola contía da quitación.

Noutro caso, que conclúa o procedemento concursal sen que se satisfixese o crédito, salvo cando se acorde a conclusión do concurso polas causas a que se refiren os ordinais 1.º, 4.º e 5.º do artigo 176 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

3.º Que se cumpra o prazo dun ano desde o inicio do procedemento xudicial distinto dos de concurso que teña por obxecto a execución do crédito sen que este fose satisfeito.

Cando o crédito sexa cobrado con posterioridade ao cómputo da perda patrimonial a que se refire esta letra k), imputarase unha ganancia patrimonial polo importe cobrado no período impositivo en que se produza o dito cobramento.»

Nov. Modifícase a letra f) do número 1 do artigo 17, que queda redactada da seguinte forma:

«f) As contribucións ou achegas satisfeitas polos empresarios para facer fronte aos compromisos por pensións nos termos previstos pola disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, e na súa normativa de desenvolvemento, cando aquelas sexan imputadas ás persoas ás cales se vinculen as prestacións. Esta imputación fiscal terá carácter voluntario nos contratos de seguro colectivo distintos dos plans de previsión social empresarial, e a decisión que se adopte respecto do resto de primas que se satisfagan deberase manter até a extinción do contrato de seguro. Non obstante, a imputación fiscal terá carácter obrigatorio nos contratos de seguro de risco. Cando os contratos de seguro cubran conxuntamente as contingencias de xubilación e de falecemento ou incapacidade, será obrigatoria a imputación fiscal da parte das primas satisfeitas que corresponda ao capital en risco por falecemento ou incapacidade, sempre que o importe da dita parte exceda os 50 euros anuais. Para estes efectos considérase capital en risco a diferenza entre o capital asegurado para falecemento ou incapacidade e a provisión matemática.

Non obstante o previsto no parágrafo anterior, en todo caso a imputación fiscal de primas dos contratos de seguro antes sinalados será obrigatoria polo importe que exceda os 100.000 euros anuais por contribuínte e respecto do mesmo empresario, salvo nos seguros colectivos contratados a consecuencia de despedimentos colectivos realizados de conformidade co disposto no artigo 51 do Estatuto dos traballadores.»

Dez. Modifícanse os números 2 e 3 do artigo 18, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. O 30 por cento de redución, no caso de rendementos íntegros distintos dos previstos no artigo 17.2. a) desta lei que teñan un período de xeración superior a dous anos, así como aqueles que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo cando, en ambos os casos, sen prexuízo do disposto no parágrafo seguinte, se imputen nun único período impositivo.

Tratándose de rendementos derivados da extinción dunha relación laboral, común ou especial, considerarase como período de xeración o número de anos de servizo do traballador. En caso de que estes rendementos se cobren de forma fraccionada, o cómputo do período de xeración deberá ter en conta o número de anos de fraccionamento, nos termos que regulamentariamente se establezan. Estes rendementos non se terán en conta para efectos do establecido no parágrafo seguinte.

Non obstante, esta redución non resultará de aplicación aos rendementos que teñan un período de xeración superior a dous anos cando, no prazo dos cinco períodos impositivos anteriores a aquel en que resulten exixibles, o contribuínte obtivese outros rendementos con período de xeración superior a dous anos, aos cales aplicase a redución prevista neste número.

A contía do rendimento íntegro a que se refire este número sobre a que se aplicará a citada redución non poderá superar o importe de 300.000 euros anuais.

Sen prexuízo do límite previsto no parágrafo anterior, no caso de rendementos do traballo cuxa contía estea comprendida entre 700.000,01 euros e 1.000.000 de euros e deriven da extinción da relación laboral, común ou especial, ou da relación mercantil a que se refire o artigo 17.2 e) desta lei, ou de ambas, a contía do rendimento sobre a cal se aplicará a redución non poderá superar o importe que resulte de minorar 300.000 euros na diferenza entre a contía do rendimento e 700.000 euros.

Cando a contía de tales rendementos for igual ou superior a 1.000.000 de euros, a contía dos rendementos sobre a cal se aplicará a redución do 30 por cento será cero.

Para estes efectos, a contía total do rendemento do traballo que se computará virá determinada pola suma aritmética dos rendementos do traballo anteriormente indicados procedentes da propia empresa ou doutras empresas do grupo de sociedades en que concorran as circunstancias previstas no artigo 42 do Código de comercio, con independencia do período impositivo a que se impute cada rendemento.

3. O 30 por cento de redución, no caso das prestacións establecidas no artigo 17.2.a) 1.ª e 2.ª desta lei que se perciban en forma de capital, sempre que transcorresen máis de dous anos desde a primeira achega.

O prazo de dous anos non resultará exixible no caso de prestacións por invalidez.»

Once. Modifícase o número 2 do artigo 19, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Terán a consideración de gastos deducibles exclusivamente os seguintes:

- a) As cotizacións á Seguridade Social ou a mutualidades xerais obrigatorias de funcionarios.
- b) As detraccións por dereitos pasivos.
- c) As cotizacións aos colexios de orfos ou entidades similares.
- d) As cotas satisfeitas a sindicatos e colexios profesionais, cando a colexiación teña carácter obrigatorio, na parte que corresponda aos fins esenciais destas institucións e co límite que regulamentariamente se estableza.
- e) Os gastos de defensa xurídica derivados directamente de litixios suscitados na relación do contribuínte coa persoa de quen percibe os rendementos, co límite de 300 euros anuais.
- f) En concepto doutros gastos distintos dos anteriores, 2.000 euros anuais.

Tratándose de contribuíntes desempregados inscritos na oficina de emprego que acepten un posto de traballo que exixa o traslado da súa residencia habitual a un novo municipio, nas condicións que regulamentariamente se determinen, incrementarase a dita contía, no período impositivo en que se produza o cambio de residencia e no seguinte, en 2.000 euros anuais adicionais.

Tratándose de persoas con discapacidade que obteñan rendementos do traballo como traballadores activos, incrementarase a dita contía en 3.500 euros anuais. Este incremento será de 7.750 euros anuais para as persoas con discapacidade que, sendo traballadores activos, acrediten necesitar axuda de terceiras persoas ou mobilidade reducida, ou un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

Os gastos deducibles a que se refire esta letra f) terán como límite o rendemento íntegro do traballo unha vez minorado polo resto de gastos deducibles previstos neste número.»

Doce. Modifícase o artigo 20, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 20. *Redución por obtención de rendementos do traballo.*

Os contribuíntes con rendementos netos do traballo inferiores a 14.450 euros sempre que non teñan rendas, excluídas as exentas, distintas das do traballo superiores a 6.500 euros, minorarán o rendemento neto do traballo nas seguintes contías:

- a) Contribuíntes con rendementos netos do traballo iguais ou inferiores a 11.250 euros: 3.700 euros anuais.
- b) Contribuíntes con rendementos netos do traballo comprendidos entre 11.250 e 14.450 euros: 3.700 euros menos o resultado de multiplicar por 1,15625 a diferenza entre o rendemento do traballo e 11.250 euros anuais.

Para estes efectos, o rendemento neto do traballo será o resultante de minorar o rendemento íntegro nos gastos previstos nas letras a), b), c), d) e e) do artigo 19.2 desta lei.

Como consecuencia da aplicación da redución prevista neste artigo, o saldo resultante non poderá ser negativo.»

Trece. Modifícanse os números 2 e 3 do artigo 23, que quedan redactados nos seguintes termos:

«2. Nos supostos de arrendamento de bens inmobles destinados a vivenda, o rendemento neto positivo calculado conforme o disposto no número anterior reducirase nun 60 por cento. Esta redución só resultará aplicable respecto dos rendementos declarados polo contribuínte.

3. Os rendementos netos cun período de xeración superior a dous anos, así como os que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, reduciranse nun 30 por cento, cando, en ambos os casos, se imputen nun único período impositivo.

A contía do rendemento neto a que se refire este número sobre a que se aplicará a citada redución non poderá superar o importe de 300.000 euros anuais.»

Catorce. Modifícase a letra e) do número 1, o ordinal 1.º) da letra a) do número 3, e o número 6 do artigo 25, que quedan redactados da seguinte forma:

«e) A distribución da prima de emisión de accións ou participacións. O importe obtido minorará, até a súa anulación, o valor de adquisición das accións ou participacións afectadas e o exceso que puiden resultar tributará como rendemento do capital mobiliario.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, no caso de distribución da prima de emisión correspondente a valores non admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, cando a diferenza entre o valor dos fondos propios das accións ou participacións correspondente ao último exercicio cerrado con anterioridade á data da distribución da prima e o seu valor de adquisición sexa positiva, o importe obtido ou o valor normal de mercado dos bens ou dereitos recibidos considerárase rendemento do capital mobiliario co límite da citada diferenza positiva.

Para estes efectos, o valor dos fondos propios a que se refire o parágrafo anterior minorarase no importe dos beneficios repartidos con anterioridade á data da distribución da prima de emisión, procedentes de reservas incluídas nos citados fondos propios, así como no importe das reservas legalmente indispoñibles incluídas nos ditos fondos propios que se xerasen con posterioridade á adquisición das accións ou participacións.

O exceso sobre o citado límite minorará o valor de adquisición das accións ou participacións conforme o disposto no primeiro parágrafo desta letra e).

Cando por aplicación do disposto no parágrafo segundo desta letra e) a distribución da prima de emisión determinase o cómputo como rendemento do capital mobiliario da totalidade ou parte do importe obtido ou do valor normal de mercado dos bens ou dereitos recibidos, e con posterioridade o contribuínte obtivese dividendos ou participacións en beneficios conforme o artigo 25.1 a) desta lei procedentes da mesma entidade en relación con accións ou participacións que permanecesen no seu patrimonio desde a distribución da prima de emisión, o importe obtido dos dividendos ou participacións en beneficios minorará, co límite dos rendementos do capital mobiliario previamente computados que correspondan ás citadas accións ou participacións, o valor de adquisición destas conforme o disposto no primeiro parágrafo desta letra e).»

«1.º) Cando se perciba un capital diferido, o rendemento do capital mobiliario virá determinado pola diferenza entre o capital percibido e o importe das primas satisfeitas.

Non obstante o anterior, se o contrato de seguro combina a continxencia de supervivencia coas de falecemento ou incapacidade e o capital percibido corresponde á continxencia de supervivencia, poderase detraer tamén a parte das primas satisfeitas que corresponda ao capital en risco por falecemento ou incapacidade que se consumise até o momento, sempre que durante toda a vixencia do contrato o capital en risco sexa igual ou inferior ao cinco por cento da provisión matemática. Para estes efectos considérase capital en risco a diferenza entre o capital asegurado para falecemento ou incapacidade e a provisión matemática.»

«6. En relación cos activos representativos da captación e utilización de capitais alleos a que se refire o número 2 deste artigo, estimarase que non existe rendemento do capital mobiliario nas transmisións lucrativas deles, por causa de morte do contribuínte, nin se computará o rendemento do capital mobiliario negativo derivado da transmisión lucrativa daqueles por actos *inter vivos*.»

Quince. Modifícase o número 2 do artigo 26, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Os rendementos netos previstos no número 4 do artigo 25 desta lei cun período de xeración superior a dous anos, ou que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, reduciranse nun 30 por cento, cando, en ambos os casos, se imputen nun único período impositivo.

A contía do rendemento neto a que se refire este número sobre a que se aplicará a citada redución non poderá superar o importe de 300.000 euros anuais.»

Dezaseis. Modifícase o artigo 27, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 27. *Rendementos íntegros de actividades económicas.*

1. Consideraranse rendementos íntegros de actividades económicas aqueles que, procedendo do traballo persoal e do capital conxuntamente, ou dun só destes factores, supoñan por parte do contribuínte a ordenación por conta propia de medios de produción e de recursos humanos ou dun de ambos, coa finalidade de intervir na produción ou distribución de bens ou servizos.

En particular, teñen esta consideración os rendementos das actividades extractivas, de fabricación, comercio ou prestación de servizos, incluídas as de artesanía, agrícolas, forestais, gandeiras, pesqueiras, de construción, mineiras, e o exercicio de profesións liberais, artísticas e deportivas.

Non obstante, tratándose de rendementos obtidos polo contribuínte procedentes dunha entidade en cuxo capital participe derivados da realización de actividades incluídas na sección segunda das tarifas do imposto sobre actividades económicas, aprobadas polo Real decreto lexislativo 1175/1990, do 28 de setembro, terán esta consideración cando o contribuínte estea incluído, para tal efecto, no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos, ou nunha mutualidade de previsión social que actúe como alternativa ao citado réxime especial conforme o previsto na disposición adicional décimo quinta da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.

2. Para efectos do disposto no número anterior, entenderase que o arrendamento de inmobles se realiza como actividade económica unicamente cando para a ordenación desta se utilice, ao menos, unha persoa empregada con contrato laboral e a xornada completa.»

Dezasete. Modifícase o artigo 30, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 30. *Normas para a determinación do rendemento neto en estimación directa.*

1. A determinación dos rendementos de actividades económicas efectuarase, con carácter xeral, polo método de estimación directa, admitindo dúas modalidades, a normal e a simplificada.

A modalidade simplificada aplicarase para determinadas actividades económicas cuxo importe neto de cifra de negocios, para o conxunto de actividades desenvolvidas polo contribuínte, non supere os 600.000 euros no ano inmediato anterior, salvo que renuncie á súa aplicación, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Nos supostos de renuncia ou exclusión da modalidade simplificada do método de estimación directa, o contribuínte determinará o rendemento neto de todas as súas actividades económicas pola modalidade normal deste método durante os tres anos seguintes, nas condicións que regulamentariamente se establezan.

2. Xunto coas regras xerais do artigo 28 desta lei teranse en conta as seguintes especiais:

1.ª Non terán a consideración de gasto deducible as achegas a mutualidades de previsión social do propio empresario ou profesional, sen prexuízo do previsto no artigo 51 desta lei.

Non obstante, terán a consideración de gasto deducible as cantidades aboadas en virtude de contratos de seguro, concertados con mutualidades de previsión social por profesionais non integrados no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos, cando, para efectos de dar cumprimento á obrigaición prevista na disposición adicional décimo quinta da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, actúen como alternativas ao réxime especial da Seguridade Social mencionado, na parte que teña por obxecto a cobertura de continxencias atendidas polo dito réxime especial, co límite da cota máxima por continxencias comúns que estea establecida, en cada exercicio económico, no citado réxime especial.

2.ª Cando resulte debidamente acreditado, co oportuno contrato laboral e a afiliación ao réxime correspondente da Seguridade Social, que o cónxuxe ou os fillos menores do contribuínte que convivan con el traballan habitualmente e con continuidade nas actividades económicas desenvolvidas por el, deduciranse, para a determinación dos rendementos, as retribucións estipuladas con cada un deles, sempre que non sexan superiores ás de mercado correspondentes á súa cualificación profesional e ao traballo desempeñado. As ditas cantidades consideraranse obtidas polo cónxuxe ou os fillos menores en concepto de rendementos de traballo para todos os efectos tributarios.

3.ª Cando o cónxuxe ou os fillos menores do contribuínte que convivan con el realicen cesións de bens ou dereitos que sirvan ao obxecto da actividade económica de que se trate, deducirase, para a determinación dos rendementos do titular da actividade, a contraprestación estipulada, sempre que non exceda o valor de mercado e, na falta daquela, poderase deducir a correspondente a este último. A contraprestación ou o valor de mercado consideraranse rendementos do capital do cónxuxe ou os fillos menores para todos os efectos tributarios.

O disposto nesta regra non será de aplicación cando se trate de bens e dereitos que sexan comúns a ambos os cónxuxes.

4.ª Regulamentariamente poderanse establecer regras especiais para a cuantificación de determinados gastos deducibles no caso de empresarios e profesionais en estimación directa simplificada, incluídos os de difícil xustificación. A contía que conforme as ditas regras especiais se determine para o conxunto de provisións deducibles e gastos de difícil xustificación non poderá ser superior a 2.000 euros anuais.

5.ª Terán a consideración de gasto deducible para a determinación do rendemento neto en estimación directa as primas de seguro de enfermidade satisfeitas polo contribuínte na parte correspondente á súa propia cobertura e á do seu cónxuxe e fillos menores de vinte e cinco anos que convivan con el. O límite máximo de dedución será de 500 euros por cada unha das persoas sinaladas anteriormente.»

Dezaoito. Modifícase o número 1 do artigo 31, que queda redactado da seguinte forma:

«1. O método de estimación obxectiva de rendementos para determinadas actividades económicas aplicarase, nos termos que regulamentariamente se establezan, de acordo coas seguintes normas:

1.ª Os contribuíntes que reúnan as circunstancias previstas nas normas reguladoras deste método determinarán os seus rendementos conforme el, salvo que renuncien á súa aplicación, nos termos que regulamentariamente se establezan.

2.ª O método de estimación obxectiva aplicarase conxuntamente cos réximes especiais establecidos no imposto sobre o valor engadido ou no imposto xeral indirecto canario, cando así se determine regulamentariamente.

3.ª Este método non poderá ser aplicado polos contribuíntes cando conorra calquera das seguintes circunstancias, nas condicións que se establezan regulamentariamente:

a) Que determinen o rendemento neto dalgunha actividade económica polo método de estimación directa.

b) Que o volume de rendementos íntegros no ano inmediato anterior supere calquera dos seguintes importes:

a') Para o conxunto das súas actividades económicas, excepto as agrícolas, gandeiras e forestais, 150.000 euros anuais.

Para estes efectos, computarase a totalidade das operacións con independencia de que exista ou non obrigación de expedir factura de acordo co disposto no Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro.

Sen prexuízo do límite anterior, o método de estimación obxectiva non poderá aplicarse cando o volume dos rendementos íntegros do ano inmediato anterior que corresponda a operacións polas que estean obrigados a expedir factura cando o destinatario sexa un empresario ou profesional que actúe como tal, de acordo co disposto no artigo 2.2.a) do Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, supere 75.000 euros anuais.

b') Para o conxunto das súas actividades agrícolas, gandeiras e forestais, 250.000 euros anuais.

Para estes efectos, só se computarán as operacións que se deban anotar no libro rexistro de vendas ou ingresos previsto no artigo 68.7 do Regulamento deste imposto.

Non obstante, para efectos do previsto nesta letra b), deberanse computar non só as operacións correspondentes ás actividades económicas desenvolvidas polo contribuínte, senón tamén as correspondentes ás desenvolvidas polo cónxuxe, descendentes e ascendentes, así como por entidades en réxime de atribución de rendas en que participen calquera dos anteriores, nas cales concorran as seguintes circunstancias:

– Que as actividades económicas desenvolvidas sexan idénticas ou similares. Para estes efectos, entenderanse que son idénticas ou similares as actividades económicas clasificadas no mesmo grupo no imposto sobre actividades económicas.

– Que exista unha dirección común de tales actividades e que se compartan medios persoais ou materiais.

Cando no ano inmediato anterior se iniciase unha actividade, o volume de ingresos elevarase ao ano.

c) Que o volume das compras en bens e servizos, excluídas as adquisicións de inmovilizado, no exercicio anterior supere a cantidade de 150.000 euros anuais. No suposto de obras ou servizos subcontratados, o importe destes terase en conta para o cálculo deste límite.

Para estes efectos, deberanse computar non só o volume de compras correspondentes ás actividades económicas desenvolvidas polo contribuínte, senón tamén as correspondentes ás desenvolvidas polo cónxuxe, descendentes e ascendentes, así como por entidades en réxime de atribución de rendas en que participen calquera dos anteriores, nas cales concorran as circunstancias sinaladas na letra b) anterior.

Cando no ano inmediato anterior se iniciase unha actividade, o volume de compras elevarase ao ano.

d) Que as actividades económicas sexan desenvolvidas, total ou parcialmente, fóra do ámbito de aplicación do imposto a que se refire o artigo 4 desta lei.

4.ª O ámbito de aplicación do método de estimación obxectiva fixarase, entre outros aspectos, ben pola natureza das actividades e cultivos ben por módulos obxectivos como o volume de operacións, o número de traballadores, o importe das compras, a superficie das explotacións ou os activos fixos utilizados, cos límites que se determinen regulamentariamente para o conxunto de actividades desenvolvidas polo contribuínte e, se for o caso, polo cónxuxe, descendentes e ascendentes, así como por entidades en réxime de atribución de rendas nas cales participen calquera dos anteriores.

5.ª Nos supostos de renuncia ou exclusión da estimación obxectiva, o contribuínte determinará o rendemento neto de todas as súas actividades económicas polo método de estimación directa durante os tres anos seguintes, nas condicións que regulamentariamente se establezan.»

Dezanove. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 32, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. Os rendementos netos cun período de xeración superior a dous anos, así como aqueles que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, reduciranse nun 30 por cento, cando, en ambos os casos, se imputen nun único período impositivo.

A contía do rendemento neto a que se refire este número sobre a que se aplicará a citada redución non poderá superar o importe de 300.000 euros anuais.

Non resultará de aplicación esta redución a aqueles rendementos que, mesmo cando individualmente poidan derivar de actuacións desenvolvidas ao longo dun período que cumprise os requisitos anteriormente indicados, procedan do exercicio dunha actividade económica que de forma regular ou habitual obteña este tipo de rendementos.»

«2.1.º Cando se cumpran os requisitos previstos no ordinal 2.º deste número, os contribuíntes poderán reducir o rendemento neto das actividades económicas en 2.000 euros.

Adicionalmente, o rendemento neto destas actividades económicas minorarase nas seguintes contías:

a) Cando os rendementos netos de actividades económicas sexan inferiores a 14.450 euros, sempre que non teñan rendas, excluídas as exentas, distintas das de actividades económicas superiores a 6.500 euros:

a') Contribuíntes con rendementos netos de actividades económicas iguais ou inferiores a 11.250 euros: 3.700 euros anuais.

b') Contribuíntes con rendementos netos de actividades económicas comprendidos entre 11.250 e 14.450 euros: 3.700 euros menos o resultado de multiplicar por 1,15625 a diferenza entre o rendimento de actividades económicas e 11.250 euros anuais.

b) Cando se trate de persoas con discapacidade que obteñan rendementos netos derivados do exercicio efectivo destas actividades económicas, 3.500 euros anuais.

Esta redución será de 7.750 euros anuais, para as persoas con discapacidade que exerzan de forma efectiva estas actividades económicas e acrediten necesitar axuda de terceiras persoas ou mobilidade reducida, ou un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

2.º Para a aplicación da redución prevista no ordinal 1.º deste número será necesario o cumprimento dos requisitos que se establezan regulamentariamente e, en particular, os seguintes:

a) O rendimento neto da actividade económica deberá determinarse conforme o método de estimación directa. Non obstante, se se determina conforme a modalidade simplificada do método de estimación directa, a redución será incompatible co previsto na regra 4.ª do artigo 30.2 desta lei.

b) A totalidade das súas entregas de bens ou prestacións de servizos débese efectuar a unha única persoa, física ou xurídica, non vinculada nos termos do artigo 18 da Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades, ou que o contribuínte teña a consideración de traballador autónomo economicamente dependente conforme o disposto no capítulo III do título II da Lei 20/2007, do 11 de xullo, do Estatuto do traballo autónomo, e o cliente de que dependa economicamente non sexa unha entidade vinculada nos termos do artigo 18 da Lei do imposto sobre sociedades.

c) O conxunto de gastos deducibles correspondentes a todas as súas actividades económicas non pode exceder o 30 por cento dos seus rendementos íntegros declarados.

d) Deberanse cumprir durante o período impositivo todas as obrigacións formais e de información, control e verificación que regulamentariamente se determinen.

e) Que non perciban rendementos do traballo no período impositivo. Non obstante, non se entenderá que se incumpre este requisito cando se perciban durante o período impositivo prestacións por desemprego ou calquera das prestacións previstas na letra a) do artigo 17.2 desta lei, sempre que o seu importe non sexa superior a 4.000 euros anuais.

f) Que ao menos o 70 por cento dos ingresos do período impositivo estean suxeitos a retención ou ingreso á conta.

g) Que non realice actividade económica ningunha a través de entidades en réxime de atribución de rendas.

3.º Cando non se cumpran os requisitos previstos no ordinal 2.º deste número, os contribuíntes con rendas non exentas inferiores a 12.000 euros, incluídas as da propia actividade económica, poderán reducir o rendimento neto das actividades económicas nas seguintes contías:

a) Cando a suma das citadas rendas sexa igual ou inferior a 8.000 euros anuais: 1.620 euros anuais.

b) Cando a suma das citadas rendas estea comprendida entre 8.000,01 e 12.000 euros anuais: 1.620 euros menos o resultado de multiplicar por 0,405 a diferenza entre as citadas rendas e 8.000 euros anuais.

A redución prevista neste ordinal 3.º conxuntamente coa redución prevista no artigo 20 desta lei non poderá exceder os 3.700 euros.

4.º Como consecuencia da aplicación das reducións previstas neste número, o saldo resultante non poderá ser negativo.»

Vinte. Modifícanse as letras a) e d) do número 3 do artigo 33, que quedan redactadas da seguinte forma:

«a) En reducións do capital. Cando a redución de capital, calquera que sexa a súa finalidade, dea lugar á amortización de valores ou participacións, consideraranse amortizadas as adquiridas en primeiro lugar, e o seu valor de adquisición distribuirase proporcionalmente entre os restantes valores homoxéneos que permanezan no patrimonio do contribuínte.

Cando a redución de capital non afecte por igual todos os valores ou participacións propiedade do contribuínte, entenderase referida ás adquiridas en primeiro lugar. Cando a redución de capital teña por finalidade a devolución de achegas, o importe desta ou o valor normal de mercado dos bens ou dereitos percibidos minorará o valor de adquisición dos valores ou participacións afectadas, de acordo coas regras do parágrafo anterior, até a súa anulación. O exceso que puiden resultar integrárase como rendemento do capital mobiliario procedente da participación nos fondos propios de calquera tipo de entidade, na forma prevista para a distribución da prima de emisión, salvo que a dita redución de capital proceda de beneficios non distribuídos, caso en que a totalidade das cantidades percibidas por este concepto tributarán de acordo co previsto na letra a) do artigo 25.1 desta lei. Para estes efectos, considerarase que as reducións de capital, calquera que sexa a súa finalidade, afectan en primeiro lugar a parte do capital social que non proveña de beneficios non distribuídos, até a súa anulación.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, no caso de redución de capital que teña por finalidade a devolución de achegas e non proceda de beneficios non distribuídos, correspondente a valores non admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, cando a diferenza entre o valor dos fondos propios das accións ou participacións correspondente ao último exercicio cerrado con anterioridade á data da redución de capital e o seu valor de adquisición sexa positiva, o importe obtido ou o valor normal de mercado dos bens ou dereitos recibidos considerarase rendemento do capital mobiliario co límite da citada diferenza positiva.

Para estes efectos, o valor dos fondos propios a que se refire o parágrafo anterior minorárase no importe dos beneficios repartidos con anterioridade á data da redución de capital, procedentes de reservas incluídas nos citados fondos propios, así como no importe das reservas legalmente indispoñibles incluídas nos ditos fondos propios que se xerasen con posterioridade á adquisición das accións ou participacións.

O exceso sobre o citado límite minorará o valor de adquisición das accións ou participacións conforme o disposto no segundo parágrafo desta letra a).

Cando por aplicación do disposto no parágrafo terceiro desta letra a) a redución de capital determinase o cómputo como rendemento do capital mobiliario da totalidade ou parte do importe obtido ou do valor normal de mercado dos bens ou dereitos recibidos, e con posterioridade o contribuínte obteña dividendos ou participacións en beneficios conforme o artigo 25.1 a) desta lei procedentes da mesma entidade en relación con accións ou participacións que permanecesen no seu patrimonio desde a redución de capital, o importe obtido dos dividendos ou participacións en beneficios minorará, co límite dos rendementos do capital mobiliario previamente computados que correspondan ás citadas accións ou participacións, o valor de adquisición destas conforme o disposto no segundo parágrafo desta letra a).»

«d) Na extinción do réxime económico matrimonial de separación de bens, cando por imposición legal ou resolución xudicial se produzan compensacións, en diñeiro ou mediante a adxudicación de bens, por causa distinta da pensión compensatoria entre cónxuxes.

As compensacións a que se refire esta letra d) non darán dereito a reducir a base impositible do pagador nin constituirán renda para o perceptor.

O suposto a que se refire esta letra d) non poderá dar lugar, en ningún caso, ás actualizacións dos valores dos bens ou dereitos adxudicados.»

Vinte e un. Modifícase o artigo 35, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 35. *Transmisións a título oneroso.*

1. O valor de adquisición estará formado pola suma:

- a) Do importe real polo que a dita adquisición se efectuou.
- b) Do custo dos investimentos e melloras efectuadas nos bens adquiridos e os gastos e tributos inherentes á adquisición, excluídos os xuros, que fosen satisfeitos polo adquirente.

Nas condicións que regulamentariamente se determinen, este valor minorarase no importe das amortizacións.

2. O valor de transmisión será o importe real polo que o alleamento foi efectuado. Deste valor deduciranse os gastos e tributos a que se refire a letra b) do número 1 en canto resulten satisfeitos polo transmitente.

Por importe real do valor de alleamento tomarase o efectivamente satisfeito, sempre que non resulte inferior ao normal de mercado, caso en que prevalecerá este.»

Vinte e dous. Modifícanse as letras a), b) e c) do número 1 do artigo 37 e o número 2 do mesmo artigo, que quedan redactados da seguinte forma:

«a) Da transmisión a título oneroso de valores admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, a ganancia ou perda computarase pola diferenza entre o seu valor de adquisición e o valor de transmisión, determinado pola súa cotización nos ditos mercados na data en que se produza aquela ou polo prezo pactado cando sexa superior á cotización.

O importe obtido pola transmisión de dereitos de subscripción procedentes destes valores terá a consideración de ganancia patrimonial para o transmitente no período impositivo en que se produza a citada transmisión.

Cando se trate de accións parcialmente liberadas, o seu valor de adquisición será o importe realmente satisfeito polo contribuínte. Cando se trate de accións totalmente liberadas, o valor de adquisición tanto destas como das que procedan resultará de repartir o custo total entre o número de títulos, tanto os antigos como os liberados, que correspondan.»

«b) Da transmisión a título oneroso de valores non admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, a ganancia ou perda computarase pola diferenza entre o seu valor de adquisición e o valor de transmisión.

Salvo proba de que o importe efectivamente satisfeito se corresponde co que terían convido partes independentes en condicións normais de mercado, o valor de transmisión non poderá ser inferior ao maior dos dous seguintes:

O valor do patrimonio neto que corresponda aos valores transmitidos resultante do balance correspondente ao último exercicio cerrado con anterioridade na data da devindicación do imposto.

O que resulte de capitalizar ao tipo do 20 por cento a media dos resultados dos tres exercicios sociais cerrados con anterioridade á data da devindicación do imposto. Para este último efecto, computaranse como beneficios os dividendos distribuídos e as asignacións a reservas, excluídas as de regularización ou de actualización de balances.

O valor de transmisión así calculado terase en conta para determinar o valor de adquisición dos valores ou participacións que corresponda ao adquirente.

O importe obtido pola transmisión de dereitos de subscripción procedentes destes valores ou participacións terá a consideración de ganancia patrimonial para o transmitente no período impositivo en que se produza a citada transmisión.

Cando se trate de accións parcialmente liberadas, o seu valor de adquisición será o importe realmente satisfeito polo contribuínte. Cando se trate de accións totalmente liberadas, o valor de adquisición, tanto destas como das que procedan, resultará de repartir o custo total entre o número de títulos, tanto os antigos como os liberados, que correspondan.»

«c) Da transmisión ou do reembolso a título oneroso de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio das institucións de investimento colectivo ás cales se refire o artigo 94 desta lei, a ganancia ou perda patrimonial computarase pola diferenza entre o seu valor de adquisición e o valor de transmisión, determinado polo valor liquidativo aplicable na data en que a dita transmisión ou reembolso se produza ou, no seu defecto, polo último valor liquidativo publicado. Cando non existir valor liquidativo tomarase o valor do patrimonio neto que corresponda ás accións ou participacións transmitidas resultante do balance correspondente ao último exercicio cerrado con anterioridade á data da devindicación do imposto.

En supostos distintos do reembolso de participacións, o valor de transmisión así calculado non poderá ser inferior ao maior dos dous seguintes:

- O prezo efectivamente pactado na transmisión.
- O valor de cotización en mercados secundarios oficiais de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros e, en particular, en sistemas multilaterais de negociación de valores previstos no capítulo I do título X da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, na data da transmisión.

Para os efectos de determinar o valor de adquisición, resultará de aplicación, cando proceda, o disposto na letra a) deste número 1.

Non obstante o disposto nos parágrafos anteriores, no caso de transmisións de participacións nos fondos de investimento cotizados ou de accións de Sicav índice cotizadas, a que se refire o artigo 79 do Regulamento da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, aprobado polo Real decreto 1082/2012, do 13 de xullo, realizadas en bolsa de valores, o valor de transmisión determinarase conforme o previsto na letra a) deste número.»

«2. Para efectos do disposto nas letras a), b) e c) do número anterior, cando existan valores homoxéneos considerárase que os transmitidos polo contribuínte son aqueles que adquiriu en primeiro lugar.

Cando se trate de accións totalmente liberadas, considerará como antigüidade destas a que corresponda ás accións das cales procedan.»

Vinte e tres. Suprímese o número 4 do artigo 37.

Vinte e catro. Modifícase o título do artigo 38 e engádese un novo número 3 ao mesmo artigo, que quedan redactados da seguinte forma:

«Artigo 38. *Ganancias excluídas de gravame en supostos de reinvestimento.*»

«3. Poderán excluírse de gravame as ganancias patrimoniais que se poñan de manifesto con ocasión da transmisión de elementos patrimoniais por contribuíntes maiores de 65 anos, sempre que o importe total obtido pola transmisión se destine no prazo de seis meses a constituír unha renda vitalicia asegurada ao seu favor, nas condicións que regulamentariamente se determinen. A cantidade máxima total que para tal efecto poderá destinarse a constituír rendas vitalicias será de 240.000 euros.

Cando o importe reinvestido sexa inferior ao total do percibido na transmisión, unicamente se excluírá de tributación a parte proporcional da ganancia patrimonial obtida que corresponda á cantidade reinvestida.

A anticipación, total ou parcial, dos dereitos económicos derivados da renda vitalicia constituída determinará o sometemento a gravame da ganancia patrimonial correspondente.»

Vinte e cinco. Modifícase o número 2 do artigo 42 e engádese un novo número 3 o dito artigo, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. Non terán a consideración de rendementos do traballo en especie:

a) As cantidades destinadas á actualización, á capacitación ou á reciclaxe do persoal empregado, cando veñan exixidas polo desenvolvemento das súas actividades ou as características dos postos de traballo.

b) As primas ou cotas satisfeitas pola empresa en virtude de contrato de seguro de accidente laboral ou de responsabilidade civil do traballador.»

«3. Estarán exentos os seguintes rendementos do traballo en especie:

a) As entregas a empregados de produtos a prezos rebaixados que se realicen en cantinas ou comedores de empresa ou economatos de carácter social. Terán a consideración de entrega de produtos a prezos rebaixados que se realicen en comedores de empresa as fórmulas indirectas de prestación do servizo cuxa contía non supere a cantidade que regulamentariamente se determine.

b) A utilización dos bens destinados aos servizos sociais e culturais do persoal empregado. Terán esta consideración, entre outros, os espazos e locais, debidamente homologados pola Administración pública competente, destinados polas empresas ou empregadores a prestar o servizo de primeiro ciclo de educación infantil aos fillos dos seus traballadores, así como a contratación, directa ou indirectamente, deste servizo con terceiros debidamente autorizados, nos termos que regulamentariamente se establezan.

c) As primas ou cotas satisfeitas a entidades aseguradoras para a cobertura de enfermidade, cando se cumpran os seguintes requisitos e límites:

1.º Que a cobertura de enfermidade alcance o propio traballador, podendo tamén alcanzar o seu cónxuxe e descendentes.

2.º Que as primas ou cotas satisfeitas non excedan os 500 euros anuais por cada unha das persoas sinaladas no parágrafo anterior. O exceso sobre a dita contía constituirá retribución en especie.

d) A prestación do servizo de educación preescolar, infantil, primaria, secundaria obrigatoria, bacharelato e formación profesional por centros educativos autorizados aos fillos dos seus empregados, con carácter gratuíto ou por prezo inferior ao normal de mercado.

e) As cantidades satisfeitas ás entidades encargadas de prestar o servizo público de transporte colectivo de viaxeiros coa finalidade de favorecer o desprazamento dos empregados entre o seu lugar de residencia e o centro de traballo, co límite de 1.500 euros anuais para cada traballador. Tamén terán a consideración de cantidades satisfeitas ás entidades encargadas de prestar o citado servizo público as fórmulas indirectas de pagamento que cumpran as condicións que se establezan regulamentariamente.

f) Nos termos que regulamentariamente se establezan, a entrega aos traballadores en activo, de forma gratuíta ou por prezo inferior ao normal de mercado, de accións ou participacións da propia empresa ou doutras empresas do grupo de sociedades, na parte que non exceda, para o conxunto das entregadas a cada traballador, os 12.000 euros anuais, sempre que a oferta se realice nas mesmas condicións para todos os traballadores da empresa, grupo ou subgrupos de empresa.»

Vinte e seis. Modifícanse as letras a), b) e f) do ordinal 1.º do número 1 do artigo 43, que quedan redactadas da seguinte forma:

«a) No caso de utilización dunha vivenda que sexa propiedade do pagador, o 10 por cento do valor catastral.

No caso de inmobles localizados en municipios en que os valores catastrais fosen revisados ou modificados, ou determinados mediante un procedemento de valoración colectiva de carácter xeral, de conformidade coa normativa catastral, e entrasen en vigor no período impositivo ou no prazo dos dez períodos impositivos anteriores, o 5 por cento do valor catastral.

Se na data de devindicación do imposto os inmobles carecen de valor catastral ou este non foi notificado ao titular, a porcentaxe será do 5 por cento e aplicarase sobre o 50 por cento do maior dos seguintes valores: o comprobado pola Administración para efectos doutros tributos ou o prezo, contraprestación ou valor da adquisición.

A valoración resultante non poderá exceder o 10 por cento das restantes contraprestacións do traballo.»

«b) No caso da utilización ou entrega de vehículos automóbiles:

No suposto de entrega, o custo de adquisición para o pagador, incluídos os tributos que graven a operación.

No suposto de uso, o 20 por cento anual do custo a que se refire o parágrafo anterior. En caso de que o vehículo non sexa propiedade do pagador, a dita porcentaxe aplicarase sobre o valor de mercado que correspondería ao vehículo se for novo.

A valoración resultante do previsto no parágrafo anterior poderase reducir até nun 30 por cento cando se trate de vehículos considerados eficientes enerxeticamente, nos termos e condicións que se determinen regulamentariamente.

No suposto de uso e posterior entrega, a valoración desta última efectuarase tendo en conta a valoración resultante do uso anterior.»

«f) Non obstante o previsto nos parágrafos anteriores, cando o rendemento de traballo en especie sexa satisfeito por empresas que teñan como actividade habitual a realización das actividades que dan lugar a aquel, a valoración non poderá ser inferior ao prezo ofertado ao público do ben, dereito ou servizo de que se trate.

Considerarase prezo ofertado ao público o previsto no artigo 60 do texto refundido da Lei xeral para a defensa dos consumidores e usuarios e outras leis complementarias, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2007, do 16 de novembro, deducindo os descontos ordinarios ou comúns. Consideraranse ordinarios ou comúns os descontos que sexan ofertados a outros colectivos de similares características aos traballadores da empresa, así como os descontos

promocionais que teñan carácter xeral e se encontren en vigor no momento de satisfacer a retribución en especie ou que, noutro caso, non excedan o 15 por cento nin os 1.000 euros anuais.

No caso de cesión do uso de vehículos considerados eficientes enerxeticamente, a valoración resultante poderase reducir até nun 30 por cento, nos termos e condicións que se determinen regulamentariamente.»

Vinte e sete. Modifícase o artigo 46, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 46. *Renda do aforro.*

Constitúen a renda do aforro:

a) Os rendementos do capital mobiliario previstos nos números 1, 2 e 3 do artigo 25 desta lei.

Non obstante, formarán parte da renda xeral os rendementos do capital mobiliario previstos no número 2 do artigo 25 desta lei correspondentes ao exceso do importe dos capitais propios cedidos a unha entidade vinculada respecto do resultado de multiplicar por tres os fondos propios, na parte que corresponda á participación do contribuínte, desta última.

Para efectos de computar o dito exceso, terase en consideración o importe dos fondos propios da entidade vinculada reflectidos no balance correspondente ao último exercicio cerrado con anterioridade á data de devindicación do imposto e a porcentaxe de participación do contribuínte existente nesta data.

Nos supostos en que a vinculación non se defina en función da relación socios ou partícipes-entidade, a porcentaxe de participación que se considerará será o 25 por cento.

b) As ganancias e perdas patrimoniais que se poñan de manifesto con ocasión de transmisións de elementos patrimoniais. »

Vinte e oito. Modifícase o artigo 48, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 48. *Integración e compensación de rendas na base imponible xeral.*

A base imponible xeral será o resultado de sumar os seguintes saldos:

a) O saldo resultante de integrar e compensar entre si, sen limitación ningunha, en cada período impositivo, os rendementos e as imputacións de renda a que se refire o artigo 45 desta lei.

b) O saldo positivo resultante de integrar e compensar, exclusivamente entre si, en cada período impositivo, as ganancias e perdas patrimoniais, excluídas as previstas no artigo seguinte.

Se o resultado da integración e compensación a que se refire este parágrafo ofrece saldo negativo, o seu importe compensarase co saldo positivo das rendas previstas na letra a) deste artigo, obtido no mesmo período impositivo, co límite do 25 por cento do dito saldo positivo.

Se tras a dita compensación queda saldo negativo, o seu importe compensarase nos catro anos seguintes na mesma orde establecida nos parágrafos anteriores.

A compensación deberá efectuarse na contía máxima que permita cada un dos exercicios seguintes e sen que se poida practicar fóra do prazo de catro anos mediante a acumulación a perdas patrimoniais de exercicios posteriores.»

Vinte e nove. Modifícase o número 1 do artigo 49, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A base imponible do aforro estará constituída polo saldo positivo de sumar os seguintes saldos:

a) O saldo positivo resultante de integrar e compensar, exclusivamente entre si, en cada período impositivo, os rendementos a que se refire o artigo 46 desta lei.

Se o resultado da integración e compensación a que se refire este parágrafo ofrece saldo negativo, o seu importe compensarase co saldo positivo das rendas previstas na letra b) deste número, obtido no mesmo período impositivo, co límite do 25 por cento do dito saldo positivo.

Se tras a dita compensación queda saldo negativo, o seu importe compensarase nos catro anos seguintes na mesma orde establecida nos parágrafos anteriores.

b) O saldo positivo resultante de integrar e compensar, exclusivamente entre si, en cada período impositivo, as ganancias e perdas patrimoniais obtidas nel a que se refire o artigo 46 desta lei.

Se o resultado da integración e compensación a que se refire este parágrafo ofrece saldo negativo, o seu importe compensarase co saldo positivo das rendas previstas na letra a) deste número, obtido no mesmo período impositivo, co límite do 25 por cento do dito saldo positivo.

Se tras a dita compensación queda saldo negativo, o seu importe compensarase nos catro anos seguintes na mesma orde establecida nos parágrafos anteriores.»

Trinta. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 50, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. A base liquidable xeral estará constituída polo resultado de practicar na base imponible xeral, exclusivamente e por esta orde, as reducións a que se refiren os artigos 51, 53, 54, 55 e disposición adicional décimo primeira desta lei, sen que poida resultar negativa como consecuencia das ditas diminucións.

2. A base liquidable do aforro será o resultado de diminuír a base imponible do aforro no remanente, se o houber, da redución prevista no artigo 55, sen que poida resultar negativa como consecuencia de tal diminución.»

Trinta e un. Modifícanse os números 3, 5 e 7 do artigo 51, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. As primas satisfeitas aos plans de previsión asegurados. Os plans de previsión asegurados defínense como contratos de seguro que deben cumprir os seguintes requisitos:

a) O contribuínte deberá ser o tomador, asegurado e beneficiario. Non obstante, no caso de falecemento, poderá xerar dereito a prestacións nos termos previstos no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro.

b) As contingencias cubertas deberán ser, unicamente, as previstas no artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro, e deberán ter como cobertura principal a de xubilación. Só se permitirá a disposición anticipada, total ou parcial, nestes contratos nos supostos previstos no artigo 8.8 do citado texto refundido. Nos ditos contratos non será de aplicación o disposto nos artigos 97 e 99 da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro.

c) Este tipo de seguros terá obrigatoriamente que ofrecer unha garantía de xuro e utilizar técnicas actuariais.

d) No condicionado da póliza farase constar de forma expresa e destacada que se trata dun plan de previsión asegurado. A denominación plan de previsión asegurado e as súas siglas quedan reservadas aos contratos de seguro que cumpran os requisitos previstos nesta lei.

e) Regulamentariamente estableceranse os requisitos e condicións para a mobilización da provisión matemática a outro plan de previsión asegurado.

Nos aspectos non especificamente regulados nos parágrafos anteriores e nas súas normas de desenvolvemento, o réxime financeiro e fiscal das achegas, contingencias e prestacións destes contratos rexerese pola normativa dos plans de pensións, salvo os aspectos financeiro-actuariais das provisións técnicas

correspondentes. En particular, os dereitos nun plan de previsión asegurado non poderán ser obxecto de embargo, traba xudicial ou administrativa até o momento en que se cause o dereito á prestación ou en que sexan dispoñibles nos supostos de enfermidade grave, desemprego de longa duración ou por corresponder a primas aboadas con ao menos dez anos de antigüidade.»

«5. As primas satisfeitas aos seguros privados que cubran exclusivamente o risco de dependencia severa ou de gran dependencia conforme o disposto na Lei de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia.

Igualmente, as persoas que teñan co contribuínte unha relación de parentesco en liña directa ou colateral até o terceiro grao inclusive, ou polo seu cónxuxe, ou por aquelas persoas que teñan o contribuínte ao seu cargo en réxime de tutela ou acollemento, poderán reducir na súa base imponible as primas satisfeitas a estes seguros privados, tendo en conta o límite de redución previsto no artigo 52 desta lei.

O conxunto das reducións practicadas por todas as persoas que satisfagan primas a favor dun mesmo contribuínte, incluídas as do propio contribuínte, non poderán exceder os 8.000 euros anuais.

Estas primas non estarán suxeitas ao imposto sobre sucesións e doazóns.

O contrato de seguro deberá cumprir, en todo caso, o disposto nas letras a) e c) do número 3 anterior.

Nos aspectos non especificamente regulados nos parágrafos anteriores e nas súas normas de desenvolvemento, resultará de aplicación o disposto no último parágrafo do número 3 anterior.

Tratándose de seguros colectivos de dependencia efectuados de acordo co previsto na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, como tomador do seguro figurará exclusivamente a empresa e a condición de asegurado e beneficiario corresponderá ao traballador. As primas satisfeitas pola empresa en virtude destes contratos de seguro e imputadas ao traballador terán un límite de redución propio e independente de 5.000 euros anuais.

Regulamentariamente desenvolverase o previsto neste número.»

«7. Ademais das reducións realizadas cos límites previstos no artigo seguinte, os contribuíntes cuxo cónxuxe non obteña rendementos netos do traballo nin de actividades económicas, ou os obteña en contía inferior a 8.000 euros anuais, poderán reducir na base imponible as achegas realizadas aos sistemas de previsión social previstos neste artigo de que sexa partícipe, mutualista ou titular o dito cónxuxe, co límite máximo de 2.500 euros anuais.

Estas achegas non estarán suxeitas ao imposto sobre sucesións e doazóns.»

Trinta e dous. Modifícase o número 1 do artigo 52, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Como límite máximo conxunto para as reducións previstas nos números 1, 2, 3, 4 e 5 do artigo 51 desta lei, aplicarase a menor das cantidades seguintes:

- a) O 30 por 100 da suma dos rendementos netos do traballo e de actividades económicas percibidos individualmente no exercicio.
- b) 8.000 euros anuais.

Ademais, 5.000 euros anuais para as primas a seguros colectivos de dependencia satisfeitas pola empresa.»

Trinta e tres. Modifícase o artigo 57, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 57. *Mínimo do contribuínte.*

1. O mínimo do contribuínte será, con carácter xeral, de 5.550 euros anuais.
2. Cando o contribuínte teña unha idade superior a 65 anos, o mínimo aumentarase en 1.150 euros anuais. Se a idade é superior a 75 anos, o mínimo aumentarase adicionalmente en 1.400 euros anuais. »

Trinta e catro. Modifícase o artigo 58, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 58. *Mínimo por descendentes.*

1. O mínimo por descendentes será, por cada un deles menor de vinte e cinco anos ou con discapacidade calquera que sexa a súa idade, sempre que conviva co contribuínte e non teña rendas anuais, excluídas as exentas, superiores a 8.000 euros, de:
  - 2.400 euros anuais polo primeiro.
  - 2.700 euros anuais polo segundo.
  - 4.000 euros anuais polo terceiro.
  - 4.500 euros anuais polo cuarto e seguintes.

Para estes efectos, asimílaranse aos descendentes aquelas persoas vinculadas ao contribuínte por razón de tutela e acollemento, nos termos previstos na lexislación civil aplicable. Así mesmo, asimílarase á convivencia co contribuínte a dependencia respecto deste último salvo cando resulte de aplicación o disposto nos artigos 64 e 75 desta lei.

2. Cando o descendente sexa menor de tres anos, o mínimo a que se refire o número 1 anterior aumentarase en 2.800 euros anuais.

Nos supostos de adopción ou acollemento, tanto preadoptivo como permanente, o dito aumento producirase, con independencia da idade do menor, no período impositivo en que se inscriba no rexistro civil e nos dous seguintes. Cando a inscrición non sexa necesaria, o aumento poderase practicar no período impositivo en que se produza a resolución xudicial ou administrativa correspondente e nos dous seguintes.»

Trinta e cinco. Modifícase o artigo 59, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 59. *Mínimo por ascendentes.*

1. O mínimo por ascendentes será de 1.150 euros anuais, por cada un deles maior de 65 anos ou con discapacidade calquera que sexa a súa idade que conviva co contribuínte e non teña rendas anuais, excluídas as exentas, superiores a 8.000 euros.

Entre outros casos, considerarase que conviven co contribuínte os ascendentes con discapacidade que, dependendo del, sexan internados en centros especializados.

2. Cando o ascendente sexa maior de 75 anos, o mínimo a que se refire o número 1 anterior aumentarase en 1.400 euros anuais. »

Trinta e seis. Modifícase o artigo 60, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 60. *Mínimo por discapacidade.*

O mínimo por discapacidade será a suma do mínimo por discapacidade do contribuínte e do mínimo por discapacidade de ascendentes e descendentes.

1. O mínimo por discapacidade do contribuínte será de 3.000 euros anuais cando sexa unha persoa con discapacidade, e 9.000 euros anuais cando sexa unha persoa con discapacidade e acredite un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

Este mínimo aumentarase, en concepto de gastos de asistencia, en 3.000 euros anuais cando acredite necesitar axuda de terceiras persoas ou mobilidade reducida, ou un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

2. O mínimo por discapacidade de ascendentes ou descendentes será de 3.000 euros anuais por cada un dos descendentes ou ascendentes que xeren dereito á aplicación do mínimo a que se refiren os artigos 58 e 59 desta lei, que sexan persoas con discapacidade, calquera que sexa a súa idade. O mínimo será de 9.000 euros anuais, por cada un deles que acrediten un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

Este mínimo aumentarase, en concepto de gastos de asistencia, en 3.000 euros anuais por cada ascendente ou descendente que acredite necesitar axuda de terceiras persoas ou mobilidade reducida, ou un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

3. Para os efectos deste imposto, terán a consideración de persoas con discapacidade os contribuíntes que acrediten, nas condicións que regulamentariamente se establezan, un grao de discapacidade igual ou superior ao 33 por cento.

En particular, considerarase acreditado un grao de discapacidade igual ou superior ao 33 por cento no caso dos pensionistas da Seguridade Social que teñan recoñecida unha pensión de incapacidade permanente total, absoluta ou grande invalidez e no caso dos pensionistas de clases pasivas que teñan recoñecida unha pensión de xubilación ou retiro por incapacidade permanente para o servizo ou inutilidade. Igualmente, considerarase acreditado un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento cando se trate de persoas cuxa incapacidade sexa declarada xudicialmente, aínda que non alcance o dito grao.»

Trinta e sete. Modifícase o artigo 61, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 61. *Normas comúns para a aplicación do mínimo do contribuínte e por descendentes, ascendentes e discapacidade.*

Para a determinación do importe dos mínimos a que se refiren os artigos 57, 58, 59 e 60 desta lei, teranse en conta as seguintes normas:

1.ª Cando dous ou máis contribuíntes teñan dereito á aplicación do mínimo por descendentes, ascendentes ou discapacidade, respecto dos mesmos ascendentes ou descendentes, o seu importe ratearase entre eles por partes iguais.

Non obstante, cando os contribuíntes teñan distinto grao de parentesco co ascendente ou descendente, a aplicación do mínimo corresponderá aos de grao máis próximo, salvo que estes non teñan rendas anuais, excluídas as exentas, superiores a 8.000 euros, caso en que corresponderá aos do seguinte grao.

2.ª Non procederá a aplicación do mínimo por descendentes, ascendentes ou discapacidade cando os ascendentes ou descendentes que xeren o dereito a eles presenten declaración por este imposto con rendas superiores a 1.800 euros.

3.ª A determinación das circunstancias persoais e familiares que se deban ter en conta para efectos do establecido nos artigos 57, 58, 59 e 60 desta lei realizarase atendendo á situación existente na data de devindicación do imposto.

4.ª Non obstante o disposto no número anterior, en caso de falecemento dun descendente ou ascendente que xere o dereito ao mínimo por descendentes ou ascendentes, a contía será de 2.400 euros anuais ou 1.150 euros anuais por ese descendente ou ascendente, respectivamente.

5.ª Para a aplicación do mínimo por ascendentes, será necesario que estes convivan co contribuínte, ao menos, a metade do período impositivo ou, no caso de falecemento do ascendente antes da finalización deste, a metade do período transcorrido entre o inicio do período impositivo e a data de falecemento.»

Trinta e oito. Suprímese o artigo 61.bis.

Trinta e nove. Modifícase o número 1 do artigo 63, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A parte da base liquidable xeral que exceda o importe do mínimo persoal e familiar a que se refire o artigo 56 desta lei será gravada da seguinte forma:

1.º Á base liquidable xeral aplicaráselle os tipos que se indican na seguinte escala:

Base liquidable – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0,00	0,00	12.450,00	9,50
12.450,00	1.182,75	7.750,00	12,00
20.200,00	2.112,75	15.000,00	15,00
35.200,00	4.362,75	24.800,00	18,50
60.000,00	8.950,75	En diante	22,50»

2.º A contía resultante minorarase no importe derivado de aplicar á parte da base liquidable xeral correspondente ao mínimo persoal e familiar a escala prevista no ordinal 1.º anterior.»

Corenta. Modifícase o artigo 64, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 64. *Especialidades aplicables nos supostos de anualidades por alimentos a favor dos fillos.*

Os contribuíntes que satisfagan anualidades por alimentos aos seus fillos por decisión xudicial sen dereito á aplicación por estes últimos do mínimo por descendentes previsto no artigo 58 desta lei, cando o importe daquelas sexa inferior á base liquidable xeral, aplicarán a escala prevista no ordinal 1.º do número 1 do artigo 63 desta lei separadamente ao importe das anualidades por alimentos e ao resto da base liquidable xeral. A contía total resultante minorarase no importe derivado de aplicar a escala prevista no ordinal 1.º do número 1 do artigo 63 desta lei á parte da base liquidable xeral correspondente ao mínimo persoal e familiar incrementado en 1.980 euros anuais, sen que poida resultar negativa como consecuencia de tal minoración.»

Corenta e un. Modifícase o artigo 65, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 65. *Escala aplicable aos residentes no estranxeiro.*

No caso dos contribuíntes que teñan a súa residencia habitual no estranxeiro por concorrer algunha das circunstancias a que se refiren o número 2 do artigo 8 e

o número 1 do artigo 10 desta lei, as escalas aplicables serán as establecidas no número 1 do artigo 63 e a seguinte:

Base liquidable – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0,00	0,00	12.450,00	9,50
12.450,00	1.182,75	7.750,00	12,00
20.200,00	2.112,75	15.000,00	15,00
35.200,00	4.362,75	24.800,00	18,50
60.000,00	8.950,75	En diante	22,50»

Corenta e dous. Modifícase o artigo 66, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 66. *Tipos de gravame do aforro.*

1. A parte de base liquidable do aforro que exceda, se for o caso, o importe do mínimo persoal e familiar a que se refire o artigo 56 desta lei será gravada da seguinte forma:

1.º Á base liquidable do aforro aplicaráselle os tipos que se indican na seguinte escala:

Base liquidable do aforro – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable do aforro – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0	0	6.000	9,5
6.000,00	570	44.000	10,5
50.000,00	5.190	En diante	11,5

2.º A contía resultante minorarase no importe derivado de aplicar á parte da base liquidable do aforro correspondente ao mínimo persoal e familiar a escala prevista no ordinal 1.º anterior.

2. No caso dos contribuíntes que teñan a súa residencia habitual no estranxeiro por concorrer algunha das circunstancias a que se refiren o número 2 do artigo 8 e o número 1 do artigo 10 desta lei, a parte de base liquidable do aforro que exceda, se for o caso, o importe do mínimo persoal e familiar a que se refire o artigo 56 desta lei será gravada da seguinte forma:

1.º Á base liquidable do aforro aplicaráselle os tipos que se indican na seguinte escala:

Base liquidable do aforro – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable do aforro – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0	0	6.000	19
6.000,00	1.140	44.000	21
50.000,00	10.380	En diante	23

2.º A contía resultante minorarase no importe derivado de aplicar á parte da base liquidable do aforro correspondente ao mínimo persoal e familiar a escala prevista no ordinal 1.º anterior.»

Corenta e tres. Modifícase o número 1 do artigo 67, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A cota líquida estatal do imposto será o resultado de diminuír a cota íntegra estatal na suma:

- a) Da dedución por investimento en empresas de nova ou recente creación prevista no número 1 do artigo 68 desta lei.
- b) Do 50 por cento do importe total das deducións previstas nos números 2, 3, 4 e 5 do artigo 68 desta lei.»

Corenta e catro. Modifícase o ordinal 1.º do número 1 do artigo 68, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Dedución por investimento en empresas de nova ou recente creación.

1.º Os contribuíntes poderán deducir o 20 por cento das cantidades satisfeitas no período de que se trate pola subscrición de accións ou participacións en empresas de nova ou recente creación cando se cumpra o disposto nos ordinais 2.º e 3.º deste número, e poderán, ademais da achega temporal ao capital, proporcionar os seus coñecementos empresariais ou profesionais adecuados para o desenvolvemento da entidade en que invisten nos termos que estableza o acordo de investimento entre o contribuínte e a entidade.

A base máxima de dedución será de 50.000 euros anuais e estará formada polo valor de adquisición das accións ou participacións subscritas.

Non formarán parte da base de dedución as cantidades satisfeitas pola subscrición de accións ou participacións cando respecto de tales cantidades o contribuínte practique unha dedución establecida pola comunidade autónoma no exercicio das competencias previstas na Lei 22/2009, que regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.»

Corenta e cinco. Modifícase o número 2 do artigo 68, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Deducións en actividades económicas.

a) Aos contribuíntes por este imposto que exerzan actividades económicas seranlles de aplicación os incentivos e estímulo ao investimento empresarial establecidos ou que se establezan na normativa do imposto sobre sociedades con igualdade de porcentaxes e límites de dedución, con excepción do disposto nos números 2 e 3 do artigo 39 da Lei do imposto sobre sociedades.

b) Adicionalmente, os contribuíntes que cumpran os requisitos establecidos no artigo 101 da Lei do imposto sobre sociedades poderán deducir os rendementos netos de actividades económicas do período impositivo que se invistan en elementos novos do inmovilizado material ou investimentos inmobiliarios afectos a actividades económicas desenvolvidas polo contribuínte.

Entenderase que os rendementos netos de actividades económicas do período impositivo son obxecto de investimento cando se invista unha contía equivalente á parte da base liquidable xeral positiva do período impositivo que corresponda a tales rendementos, sen que en ningún caso a mesma contía se poida entender investida en máis dun activo.

O investimento en elementos patrimoniais afectos a actividades económicas deberá realizarse no período impositivo en que se obteñan os rendementos obxecto de reinvestimento ou no período impositivo seguinte.

O investimento entenderase efectuado na data en que se produza a posta á disposición dos elementos patrimoniais, mesmo no suposto de elementos patrimoniais que sexan obxecto dos contratos de arrendamento financeiro a que se refire o

número 1 da disposición adicional sétima da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito. Non obstante, neste último caso, a dedución estará condicionada, con carácter resolutorio, ao exercicio da opción de compra.

A dedución practicarase na cota íntegra correspondente ao período impositivo en que se efectúe o investimento.

A base da dedución será a contía investida a que se refire o segundo parágrafo desta letra b).

A porcentaxe de dedución será do 5 por cento. Non obstante, a porcentaxe de dedución será do 2,5 por cento cando o contribuínte practique a redución prevista no número 3 do artigo 32 desta lei ou se trate de rendas obtidas en Ceuta e Melilla respecto das cales se aplicase a dedución prevista no artigo 68.4 desta lei.

O importe da dedución non poderá exceder a suma da cota íntegra estatal e autonómica do período impositivo en que se obtiveron os rendementos netos de actividades económicas sinalados no primeiro parágrafo desta letra b).

Os elementos patrimoniais obxecto de investimento deberán permanecer en funcionamento no patrimonio do contribuínte, salvo perda xustificada, durante un prazo de 5 anos, ou durante a súa vida útil, de resultar inferior.

Non obstante, non se perderá a dedución se se produce a transmisión dos elementos patrimoniais obxecto de investimento antes da finalización do prazo sinalado no parágrafo anterior e se inviste o importe obtido ou o valor neto contable, se for menor, nos termos establecidos neste artigo.

Esta dedución é incompatible coa aplicación da liberdade de amortización, coa dedución por investimentos regulada no artigo 94 da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias, e coa reserva para investimentos en Canarias regulada no artigo 27 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias.

c) Aos contribuíntes por este imposto que exerzan actividades económicas e determinen o seu rendemento neto polo método de estimación obxectiva só lles serán de aplicación os incentivos a que se refire este número 2 cando así se estableza regulamentariamente tendo en conta as características e obrigacións formais do citado método.»

Corenta e seis. Modifícase o número 3 do artigo 68, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Deducións por donativos e outras achegas.

Os contribuíntes poderán aplicar neste concepto:

a) As deducións previstas na Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

b) O 10 por cento das cantidades doadas ás fundacións legalmente recoñecidas que rendan contas ao órgano do protectorado correspondente, así como ás asociacións declaradas de utilidade pública, non comprendidas no parágrafo anterior.

c) O 20 por cento das cotas de afiliación e as achegas a partidos políticos, federacións, coalicións ou agrupacións de electores. A base máxima desta dedución será de 600 euros anuais e estará constituída polas cotas de afiliación e achegas previstas na letra a) do número dous do artigo 2 da Lei orgánica 8/2007, do 4 de xullo, sobre financiamento dos partidos políticos.»

Corenta e sete. Modifícase a letra h) do ordinal 3.º do número 4 do artigo 68, que queda redactada da seguinte forma:

«h) As rendas procedentes de sociedades que operen efectiva e materialmente en Ceuta ou Melilla que correspondan a rendas ás cales resulte de

aplicación a bonificación establecida no artigo 33 da Lei do imposto sobre sociedades, nos seguintes supostos:

1.º Cando teñan o seu domicilio e obxecto social exclusivo nos ditos territorios.

2.º Cando operen efectiva e materialmente en Ceuta ou Melilla durante un prazo non inferior a tres anos e obteñan rendas fóra das ditas cidades, sempre que respecto destas rendas teñan dereito á aplicación da bonificación prevista no número 6 do artigo 33 da Lei do imposto sobre sociedades. Para estes efectos, deberanse identificar, nos termos que regulamentariamente se establezan, as reservas procedentes de rendas ás cales resultase de aplicación a bonificación establecida no artigo 33 da Lei do imposto sobre sociedades.»

Corenta e oito. Suprímense os números 6 e 7 do artigo 68.

Corenta e nove. Modifícase o número 1 do artigo 70, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A aplicación da dedución por investimento en empresas de nova ou recente creación requirirá que o importe comprobado do patrimonio do contribuínte ao finalizar o período da imposición exceda o valor que ofrezca a súa comprobación ao seu comezo ao menos na contía do investimento realizado.»

Cincuenta. Modifícase o artigo 75, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 75. *Especialidades aplicables nos supostos de anualidades por alimentos a favor dos fillos.*

Os contribuíntes que satisfagan anualidades por alimentos aos seus fillos por decisión xudicial sen dereito á aplicación por estes últimos do mínimo por descendentes previsto no artigo 58 desta lei, cando o importe daquelas sexa inferior á base liquidable xeral, aplicarán a escala prevista no ordinal 1.º do número 1 do artigo anterior separadamente ao importe das anualidades por alimentos e ao resto da base liquidable xeral. A contía total resultante minorarase no importe derivado de aplicar a escala prevista no ordinal 1.º do número 1 do artigo 74 desta lei á parte da base liquidable xeral correspondente ao mínimo persoal e familiar que resulte dos incrementos ou diminucións a que se refire o artigo 56.3 desta lei, incrementado en 1.980 euros anuais, sen que poida resultar negativa como consecuencia de tal minoración.»

Cincuenta e un. Modifícase o artigo 76, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 76. *Tipos de gravame do aforro.*

A parte de base liquidable do aforro que exceda, se for o caso, o importe do mínimo persoal e familiar que resulte dos incrementos ou diminucións a que se refire o artigo 56.3 desta lei será gravada da seguinte forma:

1.º Á base liquidable do aforro aplicaráselle os tipos que se indican na seguinte escala:

Base liquidable do aforro – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable do aforro – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0	0	6.000	9,5
6.000,00	570	44.000	10,5
50.000,00	5.190	En diante	11,5

2.º A contía resultante minorarase no importe derivado de aplicar á parte da base liquidable do aforro correspondente ao mínimo persoal e familiar que resulte dos incrementos ou diminucións a que se refire o artigo 56.3 desta lei a escala prevista no ordinal 1.º anterior.»

Cincuenta e dous. Modifícase o número 1 do artigo 77, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A cota líquida autonómica será o resultado de diminuír a cota íntegra autonómica na suma:

a) Do 50 por cento do importe total das deducións previstas nos números 2, 3, 4 e 5 do artigo 68 desta lei, cos límites e requisitos de situación patrimonial previstos nos seus artigos 69 e 70.

b) Do importe das deducións establecidas pola comunidade autónoma no exercicio das competencias previstas na Lei 22/2009, do 18 de decembro, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía e se modifican determinadas normas tributarias.»

Cincuenta e tres. Modifícase o artigo 79, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 79. *Cota diferencial.*

A cota diferencial será o resultado de minorar a cota líquida total do imposto, que será a suma das cotas líquidas, estatal e autonómica, nos seguintes importes:

a) A dedución por dobre imposición internacional prevista no artigo 80 desta lei.

b) As deducións a que se refiren o artigo 91.10 e o artigo 92.4 desta lei.

c) As retencións a que se refire o número 11 do artigo 99 desta lei.

d) Cando o contribuínte adquira a súa condición por cambio de residencia, as retencións e ingresos á conta a que se refire o número 8 do artigo 99 desta lei, así como as cotas satisfeitas do imposto sobre a renda de non residentes e devindicadas durante o período impositivo en que se produza o cambio de residencia.

e) As retencións, os ingresos á conta e os pagamentos fraccionados previstos nesta lei e nas súas normas regulamentarias de desenvolvemento.»

Cincuenta e catro. Modifícase o número 3 do artigo 80, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Cando se obteñan rendas no estranxeiro a través dun establecemento permanente practícase a dedución por dobre imposición internacional prevista neste artigo, e en ningún caso resultará de aplicación o disposto no artigo 22 da Lei do imposto sobre sociedades.»

Cincuenta e cinco. Suprímese o artigo 80 bis.

Cincuenta e seis. Engádese un artigo 81 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 81 bis. *Deducións por familia numerosa ou persoas con discapacidade a cargo.*

1. Os contribuíntes que realicen unha actividade por conta propia ou allea pola cal estean dados de alta no réxime correspondente da Seguridade Social ou mutualidade poderán minorar a cota diferencial do imposto nas seguintes deducións:

a) Por cada descendente con discapacidade con dereito á aplicación do mínimo por descendentes previsto no artigo 58 desta lei, até 1.200 euros anuais.

b) Por cada ascendente con discapacidade con dereito á aplicación do mínimo por ascendentes previsto no artigo 59 desta lei, até 1.200 euros anuais.

c) Por ser un ascendente, ou un irmán orfo de pai e nai, que forme parte dunha familia numerosa conforme a Lei 40/2003, do 18 de novembro, de protección ás familias numerosas, até 1.200 euros anuais.

En caso de familias numerosas de categoría especial, esta dedución incrementarase nun 100 por cento. Este incremento non se terá en conta para efectos do límite a que se refire o número 2 deste artigo.

Cando dous ou máis contribuíntes teñan dereito á aplicación dalgunha das anteriores deducións respecto dun mesmo descendente, ascendente ou familia numerosa, o seu importe ratearase entre eles por partes iguais, sen prexuízo do disposto no número 4 deste artigo.

2. As deducións calcularanse de forma proporcional ao número de meses en que se cumpran de forma simultánea os requisitos previstos no número 1 anterior, e terán como límite para cada unha das deducións as cotizacións e cotas totais á Seguridade Social e mutualidades devindicadas en cada período impositivo. Non obstante, se tiver dereito á dedución prevista nas letras a) ou b) do número anterior respecto de varios ascendentes ou descendentes con discapacidade, o citado límite aplicarase de forma independente respecto de cada un deles.

Para efectos do cálculo deste límite computaranse as cotizacións e cotas polos seus importes íntegros, sen tomar en consideración as bonificacións que poidan corresponder.

3. Poderase solicitar á Axencia Estatal de Administración Tributaria o aboamento das deducións de forma anticipada. Nestes supostos non se minorará a cota diferencial do imposto.

4. Regulamentariamente regularanse o procedemento e as condicións para ter dereito á práctica destas deducións, así como os supostos en que se poida solicitar de forma anticipada o seu aboamento.

Así mesmo, regulamentariamente poderanse determinar os supostos de cesión do dereito á dedución a outro contribuínte que teña dereito á súa aplicación respecto dun mesmo descendente, ascendente ou familia numerosa.

Neste caso, para efectos do cálculo da dedución a que se refire o número 2 deste artigo, terase en conta de forma conxunta, tanto o número de meses en que se cumpran de forma simultánea os requisitos previstos no número 1 deste artigo como as cotizacións e cotas totais á Seguridade Social e mutualidades correspondentes a todos os contribuíntes que teñan dereito á dedución.

Entenderase que non existe transmisión lucrativa para efectos fiscais por esta cesión.»

Cincuenta e sete. Modifícanse os números 1 e 2 o artigo 85, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. No suposto dos bens inmoables urbanos, cualificados como tales no artigo 7 do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2004, do 5 de marzo, así como no caso dos inmoables rústicos con construcións que non resulten indispensables para o desenvolvemento de explotacións agrícolas, gandeiras ou forestais, non afectos en ambos os casos a actividades económicas, nin xeradores de rendementos do capital, excluída a vivenda habitual e o solo non edificado, terá a consideración de renda imputada a cantidade que resulte de aplicar o 2 por cento ao valor catastral, determinándose proporcionalmente ao número de días que corresponda en cada período impositivo.

No caso de inmoables localizados en municipios en que os valores catastrais fosen revisados, modificados ou determinados mediante un procedemento de valoración colectiva de carácter xeral, de conformidade coa normativa catastral, e

entrasen en vigor no período impositivo ou no prazo dos dez períodos impositivos anteriores, a porcentaxe será o 1,1 por cento.

Se na data de devindicación do imposto o inmovible carece de valor catastral ou este non foi notificado ao titular, a porcentaxe será do 1,1 por cento e aplicarase sobre o 50 por cento do maior dos seguintes valores: o comprobado pola Administración para efectos doutros tributos ou o prezo, contraprestación ou valor da adquisición.

Cando se trate de inmovibles en construción e nos supostos en que, por razóns urbanísticas, o inmovible non sexa susceptible de uso, non se estimará renda ningunha.

2. Estas rendas imputaranse aos titulares dos bens inmovibles de acordo co número 3 do artigo 11 desta lei.

Cando existan dereitos reais de desfrute, a renda computable para estes efectos no titular do dereito será a que correspondería ao propietario.»

Cincuenta e oito. Modifícase o artigo 91, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 91. *Imputación de rendas no réxime de transparencia fiscal internacional.*

1. Os contribuíntes imputarán as rendas positivas obtidas por unha entidade non residente en territorio español a que se refiren os números 2 ou 3 deste artigo cando se cumbran as circunstancias seguintes:

a) Que por si soas ou conxuntamente con entidades vinculadas no sentido do artigo 18 da Lei do imposto sobre sociedades ou con outros contribuíntes unidos por vínculos de parentesco, incluído o cónxuxe, en liña directa ou colateral, consanguínea ou por afinidade até o segundo grao inclusive, teñan unha participación igual ou superior ao 50 por cento no capital, os fondos propios, os resultados ou os dereitos de voto da entidade non residente en territorio español, na data do peche do exercicio social desta última.

O importe da renda positiva a imputar determinarase en proporción á participación nos resultados e, no seu defecto, á participación no capital, nos fondos propios ou nos dereitos de voto da entidade.

b) Que o importe satisfeito pola entidade non residente en territorio español, imputable a algunha das clases de rendas previstas no número 2 ou 3 deste artigo, por razón de gravame de natureza idéntica ou análoga ao imposto sobre sociedades, sexa inferior ao 75 por cento do que correspondería de acordo coas normas daquel.

2. Os contribuíntes imputarán a renda total obtida pola entidade non residente en territorio español cando esta non dispoña da correspondente organización de medios materiais e persoais para a súa realización, mesmo se as operacións teñen carácter recorrente. Non obstante, no caso de dividendos, participacións en beneficios ou rendas derivadas da transmisión de participacións, atenderase, en todo caso, ao disposto no número 4 deste artigo.

Entenderase por renda total o importe da base imponible que resulte de aplicar os criterios e principios establecidos na Lei do imposto sobre sociedades e nas restantes disposicións relativas ao imposto sobre sociedades para a determinación daquela.

Este número non resultará de aplicación cando o contribuínte acredite que as referidas operacións se realizan cos medios materiais e persoais existentes nunha entidade non residente en territorio español pertencente ao mesmo grupo, no sentido do artigo 42 do Código de comercio, con independencia da súa residencia e da obrigaçión de formular contas anuais consolidadas, ou ben que a súa constitución e operativa responde a motivos económicos válidos.

A aplicación do disposto no primeiro parágrafo deste número prevalecerá sobre o previsto no número seguinte.

3. No suposto de non se aplicar o establecido no número anterior, imputarase unicamente a renda positiva que proveña de cada unha das seguintes fontes:

a) Titularidade de bens inmoables rústicos e urbanos ou de dereitos reais que recaian sobre estes, salvo que estean afectos a unha actividade económica ou cedidos en uso a entidades non residentes, pertencentes ao mesmo grupo de sociedades da titular, no sentido do artigo 42 do Código de comercio con independencia da súa residencia e da obrigación de formular contas anuais consolidadas, e igualmente estean afectos a unha actividade económica.

b) Participación en fondos propios de calquera tipo de entidade e cesión a terceiros de capitais propios, nos termos previstos nos números 1 e 2 do artigo 25 desta lei.

Non se entenderá incluída nesta letra a renda positiva que proceda dos seguintes activos financeiros:

1.º Os tidos para dar cumprimento a obrigacións legais e regulamentarias orixinadas polo exercicio de actividades económicas.

2.º Os que incorporen dereitos de crédito nados de relacións contractuais establecidas como consecuencia do desenvolvemento de actividades económicas.

3.º Os tidos como consecuencia do exercicio de actividades de intermediación en mercados oficiais de valores.

4.º Os tidos por entidades de crédito e aseguradoras como consecuencia do exercicio das súas actividades empresariais, sen prexuízo do establecido na letra g).

A renda positiva derivada da cesión a terceiros de capitais propios entenderase que procede da realización de actividades crediticias e financeiras a que se refire a letra g), cando o cedente e o cesionario pertencen a un grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio, con independencia da residencia e da obrigación de formular contas anuais consolidadas e os ingresos do cesionario procedan, ao menos no 85 por cento, do exercicio de actividades económicas.

c) Operacións de capitalización e seguro, que teñan como beneficiaria a propia entidade.

d) Propiedade industrial e intelectual, asistencia técnica, bens mobles, dereitos de imaxe e arrendamento ou subarrendamento de negocios ou minas, nos termos establecidos no número 4 do artigo 25 desta lei.

Non obstante, non será obxecto de imputación a renda procedente de dereitos de imaxe que se deba imputar conforme o disposto no artigo 92 desta lei.

e) Transmisión dos bens e dereitos referidos nas letras a), b), c) e d) anteriores que xere rendas.

f) Instrumentos financeiros derivados, excepto os designados para cubrir un risco especificamente identificado derivado da realización de actividades económicas.

g) Actividades crediticias, financeiras, aseguradoras e de prestación de servizos, realizadas, directa ou indirectamente, con persoas ou entidades residentes en territorio español e vinculadas no sentido do artigo 18 da Lei do imposto sobre sociedades, en canto determinen gastos fiscalmente deducibles nas ditas persoas residentes.

Non se incluírá a renda positiva prevista nesta letra g) cando máis do 50 por cento dos ingresos derivados das actividades crediticias, financeiras, aseguradoras ou de prestación de servizos realizadas pola entidade non residente procedan de operacións efectuadas con persoas ou entidades non vinculadas no sentido do artigo 18 da Lei do imposto sobre sociedades.

4. Non se imputarán as rendas previstas nas letras b) e e) anteriores, no suposto de valores derivados da participación no capital ou nos fondos propios de entidades que outorguen, ao menos, o 5 por cento do capital dunha entidade e se

posúan durante un prazo mínimo dun ano, coa finalidade de dirixir e xestionar a participación, sempre que dispoña da correspondente organización de medios materiais e persoais, e a entidade participada non teña como actividade principal a xestión dun patrimonio mobiliario ou inmobiliario nos termos previstos no artigo 4. oitodous a) da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.

Non suposto de entidades que formen parte do mesmo grupo de sociedades segundo os criterios establecidos no artigo 42 do Código de comercio, con independencia da residencia e da obrigaón de formular contas anuais consolidadas, os requisitos relativos á porcentaxe de participación, así como a existencia dunha dirección e xestión da participación, determinaranse tendo en conta todas as que formen parte del.

5. Non se imputarán as rendas previstas no número 3 deste artigo cando a suma dos seus importes sexa inferior ao 15 por cento da renda total obtida pola entidade non residente, excepto as rendas a que se refire a letra g) do dito número, que se imputarán na súa totalidade.

Non se imputará na base imponible do contribuínte o imposto ou impostos de natureza idéntica ou similar ao imposto sobre sociedades efectivamente satisfeito pola sociedade non residente pola parte de renda a incluír.

As rendas positivas a que se refiren os números 2 e 3 imputaranse na base imponible xeral, de acordo co previsto no artigo 45 desta lei.

6. Estarán obrigados á imputación prevista neste artigo os contribuíntes comprendidos na letra a) do número 1, que participen directamente na entidade non residente ou ben indirectamente a través doutra ou doutras entidades non residentes. Neste último caso, o importe da renda positiva será o correspondente á participación indirecta.

7. A imputación realizarase no período impositivo que comprenda o día en que a entidade non residente en territorio español conclúise o seu exercicio social que, para estes efectos, non poderá entenderse de duración superior a 12 meses.

8. O importe das rendas positivas a imputar calcularase de acordo cos principios e criterios establecidos na Lei do imposto sobre sociedades, e nas restantes disposicións relativas ao imposto sobre sociedades para a determinación da base imponible.

Para estes efectos, utilizarase o tipo de cambio vixente ao peche do exercicio social da entidade non residente en territorio español.

En ningún caso se imputará unha cantidade superior á renda total da entidade non residente.

9. Non se integrarán na base imponible os dividendos ou participacións en beneficios na parte que corresponda á renda positiva que fose imputada. O mesmo tratamento se aplicará aos dividendos á conta.

En caso de distribución de reservas atenderase á designación contida no acordo social, entendéndose aplicadas as últimas cantidades aboadas ás ditas reservas.

Unha mesma renda positiva soamente poderá ser obxecto de imputación por unha soa vez, calquera que sexa a forma e a entidade en que se manifeste.

10. Será deducible da cota líquida o imposto ou gravame efectivamente satisfeito no estranxeiro por razón da distribución dos dividendos ou participacións en beneficios, sexa conforme a un convenio para evitar a dobre imposición ou de acordo coa lexislación interna do país ou territorio de que se trate, na parte que corresponda á renda positiva imputada con anterioridade na base imponible.

Esta dedución practicarase mesmo cando os impostos correspondan a períodos impositivos distintos a aquel en que se realizou a inclusión.

En ningún caso se deducirán os impostos satisfeitos en países ou territorios considerados como paraísos fiscais.

Esta dedución non poderá exceder a cota íntegra que en España correspondería pagar pola renda positiva imputada na base imponible.

11. Para calcular a renda derivada da transmisión da participación, directa ou indirecta, empregaranse as regras contidas na letra a) do número 2 da disposición transitoria décima da Lei do imposto sobre sociedades, en relación coa renda positiva imputada na base imponible. Os beneficios sociais a que se refire o citado precepto serán os correspondentes á renda positiva imputada.

12. Os contribuíntes aos cales sexa de aplicación o previsto neste artigo deberán presentar conxuntamente coa declaración polo imposto sobre a renda das persoas físicas os seguintes datos relativos á entidade non residente en territorio español:

- a) Nome ou razón social e lugar do domicilio social.
- b) Relación de administradores e lugar do domicilio fiscal.
- c) Balance, a conta de perdas e ganancias e a memoria.
- d) Importe da renda positiva que deba ser imputada.
- e) Xustificación dos impostos satisfeitos respecto da renda positiva que deba ser imputada.

13. Cando a entidade participada sexa residente en países ou territorios considerados como paraísos fiscais ou nun país ou territorio de nula tributación presumirase que:

- a) Se cumpre a circunstancia prevista na letra b) do número 1.
- b) As rendas da entidade participada reúnen as características do número 3 deste artigo.
- c) A renda obtida pola entidade participada é o 15 por cento do valor de adquisición da participación.

As presuncións contidas nos parágrafos anteriores admitirán proba en contrario.

14. Para os efectos do presente artigo entenderase que o grupo de sociedades a que se refire o artigo 42 do Código de comercio inclúe as entidades multigrupo e asociadas nos termos da lexislación mercantil.

15. O previsto neste artigo non será de aplicación cando a entidade non residente en territorio español sexa residente noutro Estado membro da Unión Europea, sempre que o contribuínte acredite que a súa constitución e operativa responde a motivos económicos válidos e que realiza actividades económicas, ou que se trate dunha institución de investimento colectivo, regulada pola Directiva 2009/65/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de xullo de 2009, pola que se coordinan as disposicións legais, regulamentarias e administrativas sobre determinados organismos de investimento colectivo en valores mobiliarios, distintas das previstas no artigo 95 desta lei, constituída e domiciliada nalgún Estado membro da Unión Europea.»

Cincuenta e nove. Modifícase o artigo 93, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 93. *Réxime fiscal especial aplicable aos traballadores desprazados a territorio español.*

1. As persoas físicas que adquiran a súa residencia fiscal en España como consecuencia do seu desprazamento a territorio español poderán optar por tributar polo imposto sobre a renda de non residentes, coas regras especiais previstas no número 2 deste artigo, mantendo a condición de contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas, durante o período impositivo en que se efectúe o cambio de residencia e durante os cinco períodos impositivos seguintes, cando, nos termos que se establezan regulamentariamente, se cumplan as seguintes condicións:

- a) Que non fosen residentes en España durante os dez períodos impositivos anteriores a aquel en que se produza o seu desprazamento a territorio español.

b) Que o desprazamento a territorio español se produza como consecuencia dalgunha das seguintes circunstancias:

1.º Como consecuencia dun contrato de traballo, con excepción da relación laboral especial dos deportistas profesionais regulada polo Real decreto 1006/1985, do 26 de xuño.

Entenderase cumprida esta condición cando se inicie unha relación laboral, ordinaria ou especial distinta da anteriormente indicada, ou estatutaria cun empregador en España, ou cando o desprazamento sexa ordenado polo empregador e exista unha carta de desprazamento deste.

2.º Como consecuencia da adquisición da condición de administrador dunha entidade en cuxo capital non participe ou, en caso contrario, cando a participación nela non determine a consideración de entidade vinculada nos termos previstos no artigo 18 da Lei do imposto sobre sociedades.

c) Que non obteña rendas que se cualificarían como obtidas mediante un establecemento permanente situado en territorio español.

O contribuínte que opte pola tributación polo imposto sobre a renda de non residentes quedará suxeito por obrigación real no imposto sobre o patrimonio.

O ministro de Facenda e Administracións Públicas establecerá o procedemento para o exercicio da opción mencionada neste número.

2. A aplicación deste réxime especial implicará, nos termos que se establezan regulamentariamente, a determinación da débeda tributaria do imposto sobre a renda das persoas físicas de acordo coas normas establecidas no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo, para as rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente coas seguintes especialidades:

a) Non resultará de aplicación o disposto nos artigos 5, 6, 8, 9, 10, 11 e 14 do capítulo I do citado texto refundido.

b) A totalidade dos rendementos do traballo obtidos polo contribuínte durante a aplicación do réxime especial entenderanse obtidos en territorio español.

c) Para efectos da liquidación do imposto, gravaranse acumuladamente as rendas obtidas polo contribuínte en territorio español durante o ano natural, sen que sexa posible ningunha compensación entre aquelas.

d) A base liquidable estará formada pola totalidade das rendas a que se refire a letra c) anterior, distinguíndose entre as rendas a que se refire o artigo 25.1. f) do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non residentes e o resto de rendas.

e) Para a determinación da cota íntegra:

1.º Á base liquidable, salvo a parte desta correspondente ás rendas a que se refire o artigo 25.1.f) do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non residentes, aplicaráselle os tipos que se indican na seguinte escala:

Base liquidable — Euros	Tipo aplicable — Porcentaxe
Até 600.000 euros	24
Desde 600.000,01 euros en diante	45

2.º Á parte da base liquidable correspondente ás rendas a que se refire o artigo 25.1.f) do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non residentes, aplicaráselle os tipos que se indican na seguinte escala:

Parte a base liquidable – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0	0	6.000	19
6.000,00	1.140	44.000	21
50.000,00	10.380	En diante	23

f) As retencións e ingresos á conta en concepto de pagamentos á conta do imposto practícaranse, nos termos que se establezan regulamentariamente, de acordo coa normativa do imposto da renda de non residentes.

Non obstante, a porcentaxe de retención ou ingreso á conta sobre rendementos do traballo será o 24 por cento. Cando as retribucións satisfeitas por un mesmo pagador de rendementos do traballo durante o ano natural excedan os 600.000 euros, a porcentaxe de retención aplicable ao exceso será o 45 por cento.»

Sesenta. Modifícase a letra c) do número 1 do artigo 94, que queda redactada da seguinte forma:

«c) Nos supostos de redución de capital de sociedades de investimento de capital variable que teña por finalidade a devolución de achegas, o importe desta ou o valor normal de mercado dos bens ou dereitos percibidos, que se cualificará como rendimento do capital mobiliario de acordo co previsto na letra a) do artigo 25.1 desta lei, co límite da maior das seguintes contías:

O aumento do valor liquidativo das accións desde a súa adquisición ou subscrición até o momento da redución de capital social.

Cando a redución de capital proceda de beneficios non distribuídos, o importe dos ditos beneficios. Para estes efectos, considerarase que as reducións de capital, calquera que sexa a súa finalidade, afectan en primeiro lugar a parte do capital social que proveña de beneficios non distribuídos, até a súa anulación.

O exceso sobre o citado límite minorará o valor de adquisición das accións afectadas, de acordo coas regras do primeiro parágrafo do artigo 33.3. a) desta lei, até a súa anulación. Pola súa vez, o exceso que puider resultar integrarase como rendimento do capital mobiliario procedente da participación nos fondos propios de calquera tipo de entidade, na forma prevista para a distribución da prima de emisión no primeiro parágrafo da letra e) do número 1 do artigo 25 desta lei.»

Sesenta e un. Engádesse unha sección 7.ª no título X, que queda redactada da seguinte forma:

«Sección 7.ª *Ganancias patrimoniais por cambio de residencia*

Artigo 95 bis. *Ganancias patrimoniais por cambio de residencia.*

1. Cando o contribuínte perda a súa condición por cambio de residencia, considerarase ganancias patrimoniais as diferenzas positivas entre o valor de mercado das accións ou participacións de calquera tipo de entidade cuxa titularidade corresponda ao contribuínte e o seu valor de adquisición, sempre que o contribuínte tivese tal condición durante ao menos dez dos quince períodos impositivos anteriores ao último período impositivo que se deba declarar por este imposto, e concorra calquera das seguintes circunstancias:

a) Que o valor de mercado das accións ou participacións a que se refire o número 3 deste artigo exceda, conxuntamente, os 4.000.000 de euros.

b) Cando non se cumpra o previsto na letra a) anterior, que na data de devindicación do último período impositivo que se deba declarar por este imposto,

a porcentaxe de participación na entidade sexa superior ao 25 por cento, sempre que o valor de mercado das accións ou participacións na citada entidade a que se refire o número 3 deste artigo exceda o 1.000.000 de euros.

Neste caso unicamente se aplicará o disposto neste artigo ás ganancias patrimoniais correspondentes ás accións ou participacións a que se refire esta letra b).

2. As ganancias patrimoniais formarán parte da renda do aforro conforme a letra b) do artigo 46 desta lei e imputaranse ao último período impositivo que se deba declarar por este imposto, nas condicións que se fixen regulamentariamente, e practicarase, se for o caso, autoliquidación complementaria, sen sanción nin xuros de demora nin recarga ningunha.

3. Para o cómputo da ganancia patrimonial tomarase o valor de mercado das accións ou participacións na data de devindicación do último período impositivo que se deba declarar por este imposto, determinado de acordo coas seguintes regras:

a) Os valores admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, valoraranse pola súa cotización.

b) Os valores non admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, valoraranse, salvo proba dun valor de mercado distinto, polo maior dos dous seguintes:

O patrimonio neto que corresponda aos valores resultante do balance correspondente ao último exercicio cerrado con anterioridade á data da devindicación do imposto.

O que resulte de capitalizar ao tipo do 20 por cento a media dos resultados dos tres exercicios sociais pechados con anterioridade á data da devindicación do imposto. Para este último efecto, computaranse como beneficios os dividendos distribuídos e as asignacións a reservas, excluídas as de regularización ou de actualización de balances.

c) As accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio das institucións de investimento colectivo valoraranse polo valor liquidativo aplicable na data de devindicación do último período impositivo que se deba declarar por este imposto ou, na súa falta, polo último valor liquidativo publicado. Cando non existir valor liquidativo, tomarase o valor do patrimonio neto que corresponda ás accións ou participacións resultante do balance correspondente ao último exercicio cerrado con anterioridade á citada data de devindicación, salvo proba dun valor de mercado distinto.

4. Nas condicións que se establezan regulamentariamente, cando o cambio de residencia se produza como consecuencia dun desprazamento temporal por motivos laborais a un país ou territorio que non teña a consideración de paraíso fiscal, ou por calquera outro motivo sempre que neste caso o desprazamento temporal se produza a un país ou territorio que teña subscrito con España un convenio para evitar a dobre imposición internacional que conteña cláusula de intercambio de información, logo de solicitude do contribuínte, a Administración tributaria aprazará o pagamento da débeda tributaria que corresponda ás ganancias patrimoniais reguladas neste artigo.

No dito aprazamento resultará de aplicación o disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e na súa normativa de desenvolvemento, e

especificamente no relativo á devindicación de xuros e á constitución de garantías para o dito aprazamento.

Para efectos de constitución das garantías sinaladas no parágrafo anterior, estas poderán constituírse, total ou parcialmente, en canto resulten suficientes xurídica e economicamente, sobre os valores a que se refire este artigo.

O aprazamento vencerá, como máximo, o 30 de xuño do ano seguinte á finalización do prazo sinalado no parágrafo seguinte.

En caso de que o obrigado tributario adquira de novo a condición de contribuínte por este imposto en calquera momento dentro do prazo dos cinco exercicios seguintes ao último que se deba declarar por este imposto sen ter transmitido a titularidade das accións ou participacións a que se refire o número 1 anterior, a débeda tributaria obxecto de aprazamento quedará extinguida, así como os xuros que se devindicasen. Tratándose de desprazamentos por motivos laborais, o contribuínte poderá solicitar da Administración tributaria a ampliación do citado prazo de cinco exercicios cando existan circunstancias que xustifiquen un desprazamento temporal máis prolongado, sen que en ningún caso a ampliación poida exceder os cinco exercicios adicionais.

A citada extinción producirase no momento da presentación da declaración referida ao primeiro exercicio en que deba tributar por este imposto.

Nese suposto non procederá o reembolso de custo das garantías que se tivesen podido constituír.

5. Se o obrigado tributario adquiere de novo a condición de contribuínte sen ter transmitido a titularidade das accións ou participacións a que se refire o número 1 anterior, poderá solicitar a rectificación da autoliquidación co obxecto de obter a devolución das cantidades ingresadas correspondentes ás ganancias patrimoniais reguladas neste artigo.

A devolución a que se refire o parágrafo anterior rexerese polo disposto no artigo 31 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, salvo no concernente ao aboamento dos xuros de demora, que se devindicarán desde a data en que se realizou o ingreso até a data en que se ordene o pagamento da devolución. A solicitude de rectificación poderá presentarse a partir da finalización do prazo de declaración correspondente ao primeiro período impositivo que se deba declarar por este imposto.

6. Cando o cambio de residencia se produza a outro Estado membro da Unión Europea, ou do Espazo Económico Europeo co cal exista un efectivo intercambio de información tributaria, nos termos previstos no número 4 da disposición adicional primeira da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal, o contribuínte poderá optar por aplicar ás ganancias patrimoniais reguladas neste artigo as seguintes especialidades:

a) A ganancia patrimonial unicamente deberá ser obxecto de autoliquidación cando no prazo dos dez exercicios seguintes ao último que se deba declarar por este imposto se produza algunha das seguintes circunstancias:

1.º Que se transmitan *inter vivos* as accións ou participacións.

2.º Que o contribuínte perda a condición de residente nun Estado membro da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo.

3.º Que se incumpra a obriga de comunicación a que se refire a letra c) deste número.

A ganancia patrimonial imputarase ao último período impositivo que se deba declarar por este imposto, practicándose, se for o caso, autoliquidación complementaria, sen sanción nin xuros de demora nin recarga ningunha.

A autoliquidación presentarase no prazo que media entre a data en que se produza algunha das circunstancias referidas nesta letra a) e o final do inmediato seguinte prazo de declaración polo imposto.

b) No suposto a que se refire o ordinal 1.º da letra a) anterior, a contía da ganancia patrimonial minorarase na diferenza positiva entre o valor de mercado das accións ou participacións a que se refire o número 3 anterior e o seu valor de transmisión.

Para estes efectos, o valor de transmisión incrementarase no importe dos beneficios distribuídos ou de calquera outra percepción que determine unha minoración do patrimonio neto da entidade con posterioridade á perda da condición de contribuínte, salvo que tales percepcións tributasen polo imposto sobre a renda de non residentes.

c) O contribuínte deberá comunicar á Administración tributaria, nos termos que regulamentariamente se establezan, a opción pola aplicación das especialidades previstas neste número, a ganancia patrimonial posta de manifesto, o Estado a que traslade a súa residencia, con indicación do domicilio así como as posteriores variacións, e o mantemento da titularidade das accións ou participacións.

d) En caso de que o obrigado tributario adquirira de novo a condición de contribuínte sen terse producido algunha das circunstancias previstas na letra a) deste número, as previsións deste artigo quedarán sen efecto.

7. O disposto neste artigo será igualmente de aplicación cando o cambio de residencia se produza a un país ou territorio considerado como paraíso fiscal e o contribuínte non perda a súa condición conforme o número 2 do artigo 8 desta lei.

Nestes supostos aplicaranse as seguintes especialidades:

a) As ganancias patrimoniais imputaranse ao último período impositivo en que o contribuínte teña a súa residencia habitual en territorio español, e para o seu cómputo tomarase o valor de mercado das accións ou participacións a que se refire o número 3 na data de devindicación do dito período impositivo.

b) En caso de que se transmitan as accións ou participacións nun período impositivo en que o contribuínte manteña tal condición, para o cálculo da ganancia ou perda patrimonial correspondente á transmisión tomarase como valor de adquisición o valor de mercado das accións ou participacións que se tivesen en conta para determinar a ganancia patrimonial prevista neste artigo.

8. Tratándose de contribuíntes que optasen polo réxime fiscal especial aplicable aos traballadores desprazados a territorio español, o prazo de dez períodos impositivos a que se refire o número 1 deste artigo comezará a computarse desde o primeiro período impositivo en que non resulte de aplicación o citado réxime especial.»

Sesenta e dous. Modifícanse os números 3 e 4 do artigo 96, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. O límite a que se refire a letra a) do número 2 anterior será de 12.000 euros para os contribuíntes que perciban rendementos íntegros do traballo nos seguintes supostos:

a) Cando procedan de máis dun pagador. Non obstante, o límite será de 22.000 euros anuais nos seguintes supostos:

1.º Se a suma das cantidades percibidas do segundo e restantes pagadores, por orde de contía, non supera no seu conxunto a cantidade de 1.500 euros anuais.

2.º Cando se trate de contribuíntes cuxos únicos rendementos do traballo consistan nas prestacións pasivas a que se refire o artigo 17.2.a) desta lei e a determinación do tipo de retención aplicable se realice de acordo co procedemento especial que regulamentariamente se estableza.

b) Cando se perciban pensións compensatorias do cónxuxe ou anualidades por alimentos diferentes das previstas no artigo 7 desta lei.

c) Cando o pagador dos rendementos do traballo non estea obrigado a reter de acordo co previsto regulamentariamente.

d) Cando se perciban rendementos íntegros do traballo suxeitos a tipo fixo de retención.»

«4. Estarán obrigados a declarar, en todo caso, os contribuíntes que teñan dereito a dedución por dobre imposición internacional ou que realicen achegas a patrimonios protexidos das persoas con discapacidade, plans de pensións, plans de previsión asegurados ou mutualidades de previsión social, plans de previsión social empresarial e seguros de dependencia que reduzan a base imponible, nas condicións que se establezan regulamentariamente.»

Sesenta e tres. Modifícase o número 5 do artigo 99, que queda redactado da seguinte forma:

«5. O perceptor de rendas sobre as cales se deba reter á conta deste imposto computará aquelas pola contraprestación íntegra devindicada.

Cando a retención non se practicase ou se fixese por un importe inferior ao debido, por causa imputable exclusivamente ao retedor ou obrigado a ingresar á conta, o perceptor deducirá da cota a cantidade que debeu ser retida.

No caso de retribucións legalmente establecidas que fosen satisfeitas polo sector público, o perceptor só poderá deducir as cantidades efectivamente retidas.

Cando non se puiden probar a contraprestación íntegra devindicada, a Administración tributaria poderá computar como importe íntegro unha cantidade que, unha vez restada dela a retención procedente, reflecta a efectivamente percibida. Neste caso, deducirase da cota como retención á conta a diferenza entre o realmente percibido e o importe íntegro.»

Sesenta e catro. Modifícase o número 1 do artigo 100, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Nas transmisións ou reembolsos de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio das institucións de investimento colectivo estarán obrigadas a practicar retención ou ingreso á conta por este imposto, nos casos e na forma que regulamentariamente se estableza, as entidades xestoras, administradoras, depositarias, comercializadoras ou calquera outra encargada das operacións mencionadas, así como o representante designado de acordo co disposto no artigo 55.7 e a disposición adicional segunda da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, que actúe en nome da xestora que opere en réxime de libre prestación de servizos.

Regulamentariamente poderase establecer a obrigaçión de efectuar pagamentos á conta a cargo do transmitente de accións e participacións de institucións de investimento colectivo, co límite do 20 por cento da renda obtida nas citadas transmisións.

Nas transmisións de dereitos de subscriçión, estarán obrigados a reter ou ingresar á conta por este imposto a entidade depositaria e, no seu defecto, o intermediario financeiro ou o fedatario público que interviñese na transmisión.»

Sesenta e cinco. Modifícanse os números 1, 2, 3, 4, 5 e 6 do artigo 101, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os rendementos do traballo derivados de relacións laborais ou estatutarias e de pensións e haberes pasivos determinarase conforme o procedemento que regulamentariamente se estableza.

Para determinar a porcentaxe de retención ou ingreso á conta poderanse ter en consideración as circunstancias persoais e familiares e, se for o caso, as rendas do

cónxuxe e as reducións e deducións, así como as retribucións variables previsibles, nos termos que regulamentariamente se establezan, e aplicarase a seguinte escala:

Base para calcular o tipo de retención – Até euros	Cota de retención – Euros	Resto base para calcular o tipo de retención – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0,00	0,00	12.450,00	19,00
12.450,00	2.365,50	7.750,00	24,00
20.200,00	4.225,50	15.000,00	30,00
35.200,00	8.725,50	24.800,00	37,00
60.000,00	17.901,50	En diante	45,00

Para estes efectos, presumiranse retribucións variables previsibles, como mínimo, as obtidas no ano anterior, salvo que concorran circunstancias que permitan acreditar de maneira obxectiva un importe inferior.

Tratándose de atrasos que corresponda imputar a exercicios anteriores, a porcentaxe de retención e ingreso á conta será do 15 por cento, salvo que resulten de aplicación as porcentaxes previstas nos números 2 e 3 deste artigo.»

«2. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os rendementos do traballo que se perciban pola condición de administradores e membros dos consellos de administración, das xuntas que fagan as súas veces e demais membros doutros órganos representativos, será do 35 por cento.

Non obstante, nos termos que regulamentariamente se establezan, cando os rendementos procedan de entidades cun importe neto da cifra de negocios inferior a 100.000 euros, a porcentaxe de retención e ingreso á conta será do 19 por cento.

As porcentaxes de retención e ingreso á conta previstas neste número reduciranse á metade cando se trate de rendementos obtidos en Ceuta ou Melilla que teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 desta lei.»

«3. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os rendementos do traballo derivados de impartir cursos, conferencias, coloquios, seminarios e similares, ou derivados da elaboración de obras literarias, artísticas ou científicas, sempre que se ceda o dereito á súa explotación, será do 18 por cento. Esta porcentaxe reducirase á metade cando se trate de rendementos do traballo obtidos en Ceuta e Melilla que teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 desta lei.»

«4. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os rendementos do capital mobiliario será do 19 por cento.

Esta porcentaxe reducirase á metade cando se trate de rendementos que teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 desta lei procedentes das sociedades a que se refire a letra h) do ordinal 3.º do citado artigo.»

«5. As porcentaxes das retencións e ingresos á conta sobre os rendementos derivados de actividades económicas serán:

a) O 18 por cento, no caso dos rendementos de actividades profesionais establecidos en vía regulamentaria.

Non obstante, aplicarase a porcentaxe do 9 por cento sobre os rendementos de actividades profesionais que se establezan regulamentariamente.

Así mesmo, a porcentaxe será o 15 por cento cando o volume de rendementos íntegros de tales actividades correspondente ao exercicio inmediato anterior sexa inferior a 15.000 euros e represente máis do 75 por

cento da suma dos rendementos íntegros de actividades económicas e do traballo obtidos polo contribuínte no dito exercicio.

Para a aplicación do tipo de retención previsto no parágrafo anterior, os contribuíntes deberán comunicar ao pagador dos rendementos a concorrencia da dita circunstancia, e o pagador queda obrigado a conservar a comunicación debidamente asinada.

Estas porcentaxes reduciranse á metade cando os rendementos teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 desta lei.

b) O 2 por cento no caso de rendementos procedentes de actividades agrícolas ou gandeiras, salvo no caso das actividades gandeiras de engorda de porcino e avicultura, en que se aplicará o 1 por cento.

c) O 2 por cento no caso de rendementos procedentes de actividades forestais.

d) O 1 por cento para outras actividades empresariais que determinen o seu rendemento neto polo método de estimación obxectiva, nos supostos e condicións que regulamentariamente se establezan.»

«6. A porcentaxe de pagamentos á conta sobre as ganancias patrimoniais derivadas das transmisións ou reembolsos de accións e participacións de institucións de investimento colectivo será do 19 por cento.

Non se aplicará retención cando non proceda computar a ganancia patrimonial, de acordo co previsto no artigo 94.1.a) desta lei.

A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre as ganancias patrimoniais derivadas dos aproveitamentos forestais dos veciños en montes públicos que regulamentariamente se establezan será do 19 por 100.

A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre as ganancias patrimoniais derivadas da transmisión de dereitos de subscripción será o 19 por cento.»

Sesenta e seis. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 103, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. Cando a suma das retencións, ingresos á conta e pagamentos fraccionados deste imposto, así como das cotas do imposto sobre a renda de non residentes a que se refire a letra d) do artigo 79 desta lei e, se for o caso, das deducións previstas no artigo 81 e 81 bis desta lei, sexa superior ao importe da cota resultante da autoliquidación, a Administración tributaria practicará, se procede, liquidación provisional dentro dos seis meses seguintes ao termo do prazo establecido para a presentación da declaración.

Cando a declaración se presente fóra de prazo, os seis meses a que se refire o parágrafo anterior computaranse desde a data da súa presentación.

2. Cando a cota resultante da autoliquidación ou, se for o caso, da liquidación provisional, sexa inferior á suma das cantidades efectivamente retidas e dos pagamentos á conta deste imposto realizados, así como das cotas do imposto sobre a renda de non residentes a que se refire a letra d) do artigo 79 desta lei e, se for o caso, das deducións previstas no artigo 81 e 81 bis desta lei, a Administración tributaria procederá a devolver de oficio o exceso sobre a citada cota, sen prexuízo da práctica das ulteriores liquidacións, provisionais ou definitivas, que procedan.»

Sesenta e sete. Modifícase o número 5 do artigo 104, que queda redactado da seguinte forma:

«5. Os contribuíntes deste imposto que sexan titulares do patrimonio protexido regulado na Lei 41/2003, do 18 de novembro, de protección patrimonial das persoas con discapacidade e de modificación do Código civil, da Lei de axuízamento civil e da normativa tributaria con esta finalidade, deberán presentar unha declaración en que se indique a composición do patrimonio, as achegas recibidas,

as disposicións do patrimonio protexido realizadas durante o período impositivo, incluído o gasto de diñeiro e o consumo de bens funxibles integrados no patrimonio protexido, nos termos que regulamentariamente se establezan.»

Sesenta e oito. Modifícase a letra f) do número 2 do artigo 105, que queda redactada da seguinte forma:

«f) Para as entidades que distribúan prima de emisión ou reduzan capital con devolución de achegas, en relación coas distribucións realizadas non sometidas a retención.»

Sesenta e nove. Modifícase a letra g) da disposición adicional terceira, que queda redactada da seguinte forma:

«g) A primeira prima satisfeita deberá ter unha antigüidade superior a cinco anos no momento da constitución da renda vitalicia.»

Setenta. Modifícase a disposición adicional sétima, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional sétima. *Tributación de determinadas rendas obtidas por contribuíntes que desenvolvan a actividade de transporte por autotaxi.*

1. Os contribuíntes que exerzan a actividade de transporte por autotaxi, clasificada na epígrafe 721.2 da sección primeira das tarifas do imposto sobre actividades económicas, que determinen o seu rendemento neto polo método de estimación obxectiva, reducirán, conforme o disposto no número 2 desta disposición adicional, as ganancias patrimoniais que se lles produzan como consecuencia da transmisión de activos fixos intanxibles, cando esta transmisión estea motivada por incapacidade permanente, xubilación ou cesamento de actividade por reestruturación do sector.

Así mesmo, o disposto no parágrafo anterior será aplicable cando, por causas distintas ás sinaladas nel, se transmitan os activos intanxibles a familiares até o segundo grao.

2. As ganancias patrimoniais a que se refire o número 1 anterior reduciranse de acordo coas seguintes regras:

1.ª Distinguirase a parte da ganancia que se xerese con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015, entendendo como tal a parte da ganancia patrimonial que proporcionalmente corresponda ao número de días transcorridos entre a data de adquisición e o 31 de decembro de 2014, ambos inclusive, respecto do número total de días que permanecese no patrimonio do contribuínte.

2.ª A parte da ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015 reducirase aplicando as porcentaxes que figuran na seguinte táboa, tendo en conta o tempo transcorrido desde a data de adquisición até o 31 de decembro de 2014:

Tempo transcorrido desde a adquisición do activo fixo intanxible até 31-12-2014	Porcentaxe aplicable
Máis de doce anos	100 por cento.
Máis de once anos	87 por cento.
Máis de dez anos	74 por cento.
Máis de nove anos	61 por cento.
Máis de oito anos	54 por cento.
Máis de sete anos	47 por cento.
Máis de seis anos	40 por cento.

Tempo transcorrido desde a adquisición do activo fixo intanxible até 31-12-2014	Porcentaxe aplicable
Máis de cinco anos	33 por cento.
Máis de catro anos	26 por cento.
Máis de tres anos	19 por cento.
Máis de dous anos	12 por cento.
Máis dun ano	8 por cento.
Até un ano	4 por cento.»

Setenta e un. Modifícase a disposición adicional décimo segunda, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional décimo segunda. *Porcentaxe de compensación entre rendementos e ganancias e perdas patrimoniais que se integran na base imponible do aforro en 2015, 2016 e 2017.*

A porcentaxe de compensación entre os saldos a que se refiren as letras a) e b) do número 1 do artigo 49 desta lei nos períodos impositivos 2015, 2016 e 2017 será do 10, 15 e 20 por cento, respectivamente.»

Setenta e dous. Modifícase a letra b) e engádense dúas novas letras e) e f) no número 3 da disposición adicional décimo terceira, que quedan redactadas da seguinte forma:

«b) Ás entidades financeiras, respecto dos plans individuais de aforro sistemático que comercialicen, a que se refire a disposición adicional terceira desta lei, ou das rendas vitalicias aseguradas previstas no artigo 38.3 desta lei.»

«e) As entidades que comercialicen os contratos regulados na disposición adicional vixésimo sexta desta lei.»

«f) Ás comunidades autónomas e ao Instituto de Maiores e Servizos Sociais, respecto das persoas que cumpran a condición de familia numerosa e dos datos de grao de discapacidade das persoas con discapacidade.»

Setenta e tres. Modifícase a disposición adicional décimo sexta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional décimo sexta. *Límite financeiro de achegas e contribucións aos sistemas de previsión social.*

O importe anual máximo conxunto de achegas e contribucións empresariais aos sistemas de previsión social previstos nos números 1, 2, 3, 4 e 5 do artigo 51, da disposición adicional novena e do número dous da disposición adicional décimo primeira desta lei será de 8.000 euros anuais.

Ademais, para seguros colectivos de dependencia contratados por empresas para cubrir compromisos por pensións, establécese un límite adicional de 5.000 euros anuais. »

Setenta e catro. Engádense unha disposición adicional vixésima, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional vixésima. *Rendas exentas con progresividade.*

Teñen a consideración de rendas exentas con progresividade aquelas rendas que, sen someterse a tributación, deben terse en conta para efectos de calcular o tipo de gravame aplicable ás restantes rendas do período impositivo.

As rendas exentas con progresividade engadiranse á base liquidable xeral ou do aforro, segundo corresponda á natureza das rendas, co obxecto de calcular o tipo medio de gravame que corresponda para a determinación da cota íntegra estatal e autonómica.

O tipo medio de gravame así calculado aplicarase sobre a base liquidable xeral ou do aforro, sen incluír as rendas exentas con progresividade.»

Setenta e cinco. Modifícase a disposición adicional vixésimo primeira, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional vixésimo primeira. *Perdas patrimoniais por créditos vencidos e non cobrados.*

Para efectos da aplicación da regra especial de imputación temporal prevista na letra k) do artigo 14.2 desta lei, a circunstancia prevista no número 3.º da citada letra k) unicamente se terá en conta cando o prazo dun ano finalice a partir do 1 de xaneiro de 2015.»

Setenta e seis. Modifícase a disposición adicional vixésimo cuarta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional vixésimo cuarta. *Retencións sobre rendementos do traballo correspondentes a xaneiro de 2015.*

Regulamentariamente poderanse determinar especialidades para determinar as retencións e ingresos á conta que se practicarán sobre os rendementos do traballo que se satisfagan ou aboem durante o mes de xaneiro de 2015.»

Setenta e sete. Modifícase a disposición adicional vixésimo sexta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional vixésimo sexta. *Plans de aforro a longo prazo.*

1. Os plans de aforro a longo prazo configúranse como contratos celebrados entre o contribuínte e unha entidade aseguradora ou de crédito que cumpran os seguintes requisitos:

a) Os recursos achegados ao plan de aforro a longo prazo deben instrumentarse ben a través de un ou sucesivos seguros individuais de vida a que se refire o número 2 desta disposición adicional, denominados seguros individuais de vida a longo prazo, ben a través de depósitos e contratos financeiros a que se refire o número 3 desta disposición adicional integrados nunha conta individual de aforro a longo prazo.

Un contribuínte só poderá ser titular de forma simultánea dun plan de aforro a longo prazo.

b) A apertura do plan de aforro a longo prazo producirase no momento en que se satisfaga a primeira prima, ou se realice a primeira achega á conta individual de aforro a longo prazo, segundo proceda, e a súa extinción, no momento en que o contribuínte efectúe calquera disposición ou incumpra o límite de achegas previsto na letra c) deste número.

Para estes efectos, no caso de seguros individuais de aforro a longo prazo, non se considera que se efectúan disposicións cando, chegado o seu vencemento, a entidade aseguradora destine, por orde do contribuínte, o importe íntegro da prestación a un novo seguro individual de aforro a longo prazo contratado polo contribuínte coa mesma entidade. Nestes casos, a achega da prestación ao novo seguro non computará para efectos do límite de 5.000 euros sinalado na letra c) deste número, e para o cómputo do prazo previsto na letra ñ) do artigo 7 desta lei

tomarase como referencia a primeira prima satisfeita ao primeiro seguro polo que se instrumentaron as achegas ao plan.

c) As achegas ao plan de aforro a longo prazo non poden ser superiores a 5.000 euros anuais en ningún dos exercicios de vixencia do plan.

d) A disposición polo contribuínte do capital resultante do plan unicamente poderá producirse en forma de capital, polo importe total deste, e non será posible que o contribuínte realice disposicións parciais.

e) A entidade aseguradora ou, se for o caso, a entidade de crédito, deberá garantir ao contribuínte a percepción no momento do vencemento do seguro individual de vida ou no momento do vencemento de cada depósito ou contrato financeiro de, ao menos, un capital equivalente ao 85 por cento da suma das primas satisfeitas ou das achegas efectuadas ao depósito ou ao contrato financeiro.

Non obstante o anterior, se a citada garantía for inferior ao 100 por cento, o produto financeiro contratado deberá ter un vencemento de ao menos un ano.

2. O seguro individual de aforro a longo prazo (SIALP) configúrase como un seguro individual de vida distinto dos previstos no artigo 51 desta lei, que non cubra contingencias distintas de supervivencia ou falecemento, no cal o propio contribuínte sexa o contratante, asegurado e beneficiario salvo en caso de falecemento.

No condicionado do contrato farase constar de forma expresa e destacada que se trata dun seguro individual de aforro a longo prazo e as súas siglas (SIALP) quedan reservadas aos contratos celebrados a partir do 1 de xaneiro de 2015 que cumpran os requisitos previstos nesta lei.

3. A conta individual de aforro a longo prazo configúrase como un contrato de depósito de diñeiro celebrado polo contribuínte cunha entidade de crédito, con cargo á cal se poderán constituír un ou varios depósitos de diñeiro, así como contratos financeiros dos definidos no último parágrafo do número 1 do artigo segundo da Orde EHA/3537/2005, do 10 de novembro, pola que se desenvolve o artigo 27.4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, en cuxas condicións se prevexa que tanto a achega como a liquidación ao vencemento se efectuará, en todo caso, exclusivamente en diñeiro. Os ditos depósitos e contratos financeiros deberaos contratar o contribuínte coa mesma entidade de crédito en que se abra a conta individual de aforro a longo prazo. Os rendementos integraranse obrigatoriamente na conta individual e non se computarán para efectos do límite previsto na letra c) do número 1 anterior.

A conta individual de aforro a longo prazo deberá estar identificada singularmente e separada doutras formas de imposición. Así mesmo, os depósitos e contratos financeiros integrados na conta deberán conter na súa identificación a referencia a esta última.

No condicionado do contrato farase constar de forma expresa e destacada que se trata dunha conta individual de aforro a longo prazo e as súas siglas (SIALP) quedan reservadas aos contratos celebrados a partir do 1 de xaneiro de 2015 que cumpran os requisitos previstos nesta lei e integrarán depósitos e contratos financeiros contratados a partir da dita data.

4. As entidades contratantes deberán informar, en particular, nos contratos, de forma expresa e destacada, do importe e da data a que se refire a garantía da letra e) do número 1 desta disposición adicional, así como das condicións financeiras en que antes do vencemento do seguro individual de vida, do depósito ou do contrato financeiro, se poderá dispor do capital resultante ou realizar novas achegas.

Así mesmo, as entidades contratantes deberán advertir nos contratos, de forma expresa e destacada, que os contribuíntes só poden ser titulares dun único plan de aforro a longo prazo de forma simultánea, que non poden facer achegas por máis de 5.000 euros ao ano, nin dispor parcialmente do capital que vaia constituíndose, así como dos efectos fiscais derivados de efectuar disposicións con anterioridade ou posterioridade ao transcurso dos cinco anos desde a primeira achega.

5. Regulamentariamente poderán desenvolverse as condicións para a mobilización íntegra dos dereitos económicos de seguros individuais de aforro a longo prazo e dos fondos constituídos en contas individuais de aforro a longo prazo, sen que isto implique a disposición dos recursos para os efectos previstos na letra ñ) do artigo 7 desta lei.

6. En caso de que con anterioridade á finalización do prazo previsto na letra ñ) do artigo 7 desta lei se produza calquera disposición do capital resultante ou se incumpra o límite de achegas previsto na letra c) do número 1 desta disposición, a entidade deberá practicar unha retención ou pagamento á conta do 19 por cento sobre os rendementos do capital mobiliario positivos obtidos desde a apertura do plan, incluídos os que se puidesen obter con motivo da súa extinción.

7. Os rendementos do capital mobiliario negativos que, se for o caso, se obteñan durante a vixencia do plan de aforro a longo prazo, incluídos os que se poidan obter con motivo da extinción do plan, imputaranse ao período impositivo en que se produza a dita extinción e unicamente na parte do importe total dos ditos rendementos negativos que exceda a suma dos rendementos do mesmo plan aos cales resultase de aplicación a exención.»

Setenta e oito. Modifícase a disposición adicional trixésimo primeira, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional trixésimo primeira. *Escalas e tipos de retención aplicables en 2015.*

1. No período impositivo 2015 as escalas para a determinación da cota íntegra do imposto serán:

a) A escala xeral do imposto a que se refire o ordinal 1.º do número 1 do artigo 63 desta lei será a seguinte:

Base liquidable – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0,00	0,00	12.450,00	10,00
12.450,00	1.245,00	7.750,00	12,50
20.200,00	2.213,75	13.800,00	15,50
34.000,00	4.352,75	26.000,00	19,50
60.000,00	9.422,75	En diante	23,50

b) A escala aplicable aos residentes no estranxeiro a que se refire o artigo 65 desta lei será a establecida na letra a) anterior e a seguinte:

Base liquidable – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0,00	0,00	12.450,00	10,00
12.450,00	1.245,00	7.750,00	12,50
20.200,00	2.213,75	13.800,00	15,50
34.000,00	4.352,75	26.000,00	19,50
60.000,00	9.422,75	En diante	23,50

c) A escala do aforro a que se refire o ordinal 1.º do número 1 do artigo 66 desta lei será a seguinte:

Base liquidable do aforro – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable do aforro – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0	0	6.000	10
6.000,00	600	44.000	11
50.000,00	5.440	En diante	12

d) A escala do aforro a que se refire o ordinal 1.º do número 2 do artigo 66 desta lei será a seguinte:

Base liquidable do aforro – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable do aforro – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0	0	6.000	20
6.000,00	1.200	44.000	22
50.000,00	10.880	En diante	24

e) A escala do aforro a que se refire o ordinal 1.º do artigo 76 desta lei será a seguinte:

Base liquidable do aforro – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable do aforro – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0	0	6.000	10
6.000,00	600	44.000	11
50.000,00	5.440	En diante	12

f) A escala a que se refire o ordinal 1.º da letra e) do número 2 do artigo 93 desta lei será a seguinte:

Base liquidable – Euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
Até 600.000 euros	24
Desde 600.000,01 euros en diante	47

g) A escala a que se refire o ordinal 2.º da letra e) do número 2 do artigo 93 desta lei será a seguinte:

Base liquidable do aforro – Até euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable do aforro – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0	0	6.000	20
6.000,00	1.200	44.000	22
50.000,00	10.880	En diante	24

2. No período impositivo 2015 a escala de retención a que se refire o número 1 do artigo 101 desta lei será a seguinte:

Base para calcular o tipo de retención – Até euros	Cota de retención – Euros	Resto base para calcular o tipo de retención – Até euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0,00	0,00	12.450,00	20,00
12.450,00	2.490,00	7.750,00	25,00
20.200,00	4.427,50	13.800,00	31,00
34.000,00	8.705,50	26.000,00	39,00
60.000,00	18.845,50	En diante	47,00

No período impositivo 2015, as porcentaxes de retención e ingreso á conta do 18 por cento previstas no número 3 e na letra a) do número 5 do artigo 101 desta lei serán o 19 por cento.

No período impositivo 2015 as porcentaxes de pagamentos á conta do 19 por cento previstos no artigo 101 e na disposición adicional vixésimo sexta, ambas desta lei, e a porcentaxe do ingreso á conta a que se refire o artigo 92.8 desta lei, serán o 20 por cento.

Así mesmo, no período impositivo 2015, a porcentaxe de retención do 35 por cento prevista no número 2 do artigo 101 desta lei será o 37 por cento, e a porcentaxe de retención do 45 por cento previsto na letra f) do número 2 do artigo 93 desta lei será o 47 por cento.»

Setenta e nove. Modifícase a disposición adicional trixésimo sexta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional trixésimo sexta. *Actividades excluídas do método de estimación obxectiva a partir de 2016.*

A orde ministerial pola que se desenvolvan para o ano 2016 o método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas e o réxime especial simplificado do imposto sobre o valor engadido non incluírá no seu ámbito de aplicación as actividades incluídas na división 3, 4 e 5 da sección primeira das tarifas do imposto sobre actividades económicas ás cales sexa de aplicación o artigo 101.5 d) desta lei no período impositivo 2015, e reducirá, para o resto de actividades ás cales resulte de aplicación o dito artigo, a contía da magnitude específica para a súa inclusión no método de estimación obxectiva.»

Oitenta. Modifícase a disposición adicional cuadraxésima, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional cuadraxésima. *Rendementos derivados de seguros cuxo beneficiario é o acredor hipotecario.*

As rendas derivadas da prestación pola continxencia de incapacidade cuberta nun seguro, cando sexa percibida polo acredor hipotecario do contribuínte como beneficiario del, coa obrigación de amortizar total ou parcialmente a débeda hipotecaria do contribuínte, terán o mesmo tratamento fiscal que o que correspondería de ser o beneficiario o propio contribuínte. Non obstante, estas rendas en ningún caso se someterán a retención.

Para estes efectos, o acredor hipotecario deberá ser unha entidade de crédito, ou outra entidade que, de maneira profesional, realice a actividade de concesión de préstamos ou créditos hipotecarios.»

Oitenta e un. Modifícase a disposición transitoria cuarta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria cuarta. *Réxime transitorio dos contratos de seguro de vida xeradores de incrementos ou diminucións de patrimonio con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999.*

Cando se perciba un capital diferido, a parte do rendemento neto total calculado de acordo co establecido no artigo 25 desta lei correspondente a primas satisfeitas con anterioridade ao 31 de decembro de 1994, que se xerese con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, reducirase, se for o caso, da seguinte forma:

1.º Determinarase a parte do rendemento neto total que corresponde a cada unha das primas satisfeitas con anterioridade ao 31 de decembro de 1994. Para determinar a parte do rendemento total obtido que corresponde a cada prima do contrato de seguro, multiplicarase o dito rendemento total polo coeficiente de ponderación que resulte do seguinte cociente:

No numerador, o resultado de multiplicar a prima correspondente polo número de anos transcorridos desde que foi satisfeita até o cobramento da percepción.

No denominador, a suma dos produtos resultantes de multiplicar cada prima polo número de anos transcorridos desde que foi satisfeita até o cobramento da percepción.

2.º Para cada unha das partes do rendemento neto total que corresponde a cada unha das primas satisfeitas con anterioridade ao 31 de decembro de 1994, determinarase, pola súa vez, a parte desta que se xerou con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006. Para determinar a parte desta que se xerou con anterioridade á dita data, multiplicarase a contía resultante do previsto no ordinal 1.º anterior para cada prima satisfeita con anterioridade ao 31 de decembro de 1994 polo coeficiente de ponderación que resulte do seguinte cociente:

No numerador, o tempo transcorrido entre o pagamento da prima e o 20 de xaneiro de 2006.

No denominador, o tempo transcorrido entre o pagamento da prima e a data de cobramento da prestación.

3.º Calcularase o importe total dos capitais diferidos correspondentes aos seguros de vida a cuxo rendemento neto resulte de aplicación o establecido nesta disposición, obtidos desde o 1 de xaneiro de 2015 até o momento da imputación temporal do capital diferido.

4.º Cando sexa inferior a 400.000 euros a suma do capital diferido e a contía a que se refire o ordinal 3.º anterior, determinarase o importe que se reducirá do rendemento neto total. Para estes efectos, aplicarase a cada unha das partes do rendemento neto calculadas conforme o disposto no ordinal 2.º anterior a porcentaxe do 14,28 por cento por cada ano transcorrido entre o pagamento da correspondente prima e o 31 de decembro de 1994. Cando transcorran máis de seis anos entre as ditas datas, a porcentaxe que se aplicará será o 100 por cento.

5.º Cando sexa superior a 400.000 euros a suma do capital diferido e a contía a que se refire o ordinal 3.º anterior, pero o resultado do disposto no ordinal 3.º anterior sexa inferior a 400.000 euros, practicarase a redución sinalada no ordinal 4.º anterior a cada unha das partes do rendemento neto xeradas con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 que proporcionalmente correspondan á parte do capital diferido que sumado á contía do ordinal 3.º anterior non supere 400.000 euros.

6.º Cando o resultado do disposto no ordinal 3.º anterior sexa superior a 400.000 euros, non se practicará ningunha redución.»

Oitenta e dous. Modifícase a disposición transitoria sexta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria sexta. *Redución por mobilidade xeográfica aplicable en 2015.*

Os contribuíntes que tiveron dereito a aplicar en 2014 a redución prevista na letra b) do número 2 do artigo 20 desta lei, na súa redacción vixente en 31 de decembro de 2014, como consecuencia de ter aceptado no dito exercicio un posto de traballo, e continúen desempeñando o dito traballo no período impositivo 2015, poderán aplicar no dito período impositivo a redución a que se refire o artigo 20 desta lei, na súa redacción vixente en 31 de decembro de 2014, en lugar da redución prevista no segundo parágrafo da letra f) do número 2 do artigo 19 desta lei.»

Oitenta e tres. Modifícanse os números 5 e 6 da disposición transitoria sétima e engádesse un número 7 á citada disposición transitoria, que quedan redactados da seguinte forma:

«5. As perdas patrimoniais a que se refire o artigo 49.1 b) desta lei, na súa redacción en vigor en 31 de decembro de 2012, correspondentes aos períodos impositivos 2011 e 2012 que se encontren pendentes de compensación en 1 de xaneiro de 2013, seguiranse compensando co saldo das ganancias e perdas patrimoniais a que se refire o artigo 49.1.b) desta lei.

As perdas patrimoniais a que se refire o artigo 49.1 b) desta lei, na súa redacción en vigor en 31 de decembro de 2014, correspondentes aos períodos impositivos 2013 e 2014 que se encontren pendentes de compensación en 1 de xaneiro de 2015, seguiranse compensando co saldo das ganancias e perdas patrimoniais a que se refire o artigo 49.1.b) desta lei.

6. As perdas patrimoniais a que se refire o artigo 48.b) desta lei, na súa redacción en vigor en 31 de decembro de 2012, correspondentes aos períodos impositivos 2011 e 2012 que se encontren pendentes de compensación en 1 de xaneiro de 2013, seguiranse compensando na forma prevista na letra b) do artigo 48 desta lei.

A parte do saldo negativo a que se refire o artigo 48.b) desta lei, na súa redacción en vigor en 31 de decembro de 2014, derivadas de perdas patrimoniais procedentes de transmisións de elementos patrimoniais obtidas nos períodos impositivos 2013 e 2014 que se encontren pendentes de compensación en 1 de xaneiro de 2015, compensaranse co saldo das ganancias e perdas patrimoniais a que se refire o artigo 49.1.b) desta lei. O resto do saldo negativo anteriormente indicado seguirase compensando na forma prevista na letra b) do artigo 48 desta lei.

7. Os saldos negativos a que se refiren as letras a) e b) do número 1 do artigo 49 desta lei correspondentes aos períodos impositivos 2011, 2012, 2013 e 2014 que se encontren pendentes de compensación en 1 de xaneiro de 2015 seguiranse compensando na forma prevista en tales letras conforme a redacción do artigo 49 en vigor en 31 de decembro de 2014.»

Oitenta e catro. Modifícase a disposición transitoria novena, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria novena. *Réxime transitorio aplicable ás ganancias patrimoniais derivadas de elementos patrimoniais adquiridos con anterioridade ao 31 de decembro de 1994.*

1. O importe das ganancias patrimoniais correspondentes a transmisións de elementos patrimoniais non afectos a actividades económicas que fosen adquiridos

con anterioridade ao 31 de decembro de 1994 determinarase de acordo coas seguintes regras:

1.ª) En xeral, calcularanse, para cada elemento patrimonial, conforme o establecido na sección 4.ª do capítulo II do título III desta lei. Da ganancia patrimonial así calculada distinguirase a parte desta que se xerese con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, entendendo como tal a parte da ganancia patrimonial que proporcionalmente corresponda ao número de días transcorridos entre a data de adquisición e o 19 de xaneiro de 2006, ambos inclusive, respecto do número total de días que permanecese no patrimonio do contribuínte.

A parte da ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 reducirase, se for o caso, da seguinte maneira:

a) Calcularase o período de permanencia no patrimonio do contribuínte anterior ao 31 de decembro de 1996 do elemento patrimonial.

Para estes efectos, tomarase como período de permanencia no patrimonio do contribuínte o número de anos que medie entre a data de adquisición do elemento e o 31 de decembro de 1996, arredondado por exceso.

No caso de dereitos de subscrición tomarase como período de permanencia o que corresponda aos valores dos cales procedan. Cando non se transmitisen a totalidade dos dereitos de subscrición, entenderase que os transmitidos corresponderon aos valores adquiridos en primeiro lugar.

Se se efectuaron melloras nos elementos patrimoniais transmitidos tomarase como período de permanencia destas no patrimonio do contribuínte o número de anos que medie entre a data en que se realizaron e o 31 de decembro de 1996, arredondado por exceso.

b) Calcularase o valor de transmisión de todos os elementos patrimoniais a cuxa ganancia patrimonial lle resulte de aplicación o sinalado nesta disposición, transmitidos desde o 1 de xaneiro de 2015 até a data de transmisión do elemento patrimonial.

c) Cando sexa inferior a 400.000 euros a suma do valor de transmisión do elemento patrimonial e a contía a que se refire a letra b) anterior, a parte da ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 reducirase no importe resultante de aplicar as seguintes porcentaxes por cada ano de permanencia das sinaladas na letra a) anterior que exceda os dous:

1.º Se os elementos patrimoniais transmitidos son bens inmoables, dereitos sobre estes ou valores das entidades comprendidas no artigo 108 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, con excepción das accións ou participacións representativas do capital social ou patrimonio das sociedades ou fondos de investimento inmobiliario, un 11,11 por cento.

2.º Se os elementos patrimoniais transmitidos son accións admitidas a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, con excepción das accións representativas do capital social de sociedades de investimento mobiliario e inmobiliario, un 25 por cento.

3.º Para as restantes ganancias patrimoniais xeradas con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, un 14,28 por cento.

Estará non suxeita a parte da ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 derivada de elementos patrimoniais que en 31 de decembro de 1996 e en función do sinalado nesta letra c) tivesen un período de permanencia, tal e como este se define na letra a), superior a dez, cinco e oito anos, respectivamente.

d) Cando sexa superior a 400.000 euros a suma do valor de transmisión do elemento patrimonial e a contía a que se refire a letra b) anterior, pero o resultado do disposto na letra b) anterior sexa inferior a 400.000 euros, practicarase a redución sinalada na letra c) anterior á parte da ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 que, proporcionalmente, corresponda á parte do valor de transmisión que, sumado á contía da letra b) anterior, non supere os 400.000 euros.

e) Cando o resultado do disposto na letra b) anterior sexa superior a 400.000 euros, non se practicará redución ningunha á parte da ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006.

2.ª) Nos casos de valores admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados e de accións ou participacións en institucións de investimento colectivo ás cales resulte aplicable o réxime previsto nas letras a) e c) do número 1 do artigo 37 desta lei, as ganancias e perdas patrimoniais calcularanse para cada valor, acción ou participación de acordo co establecido na sección 4.ª do capítulo II do título III desta lei.

Se, como consecuencia do disposto no parágrafo anterior, se obtén como resultado unha ganancia patrimonial, efectuarase a redución que proceda das seguintes:

a) Se o valor de transmisión é igual ou superior ao que corresponda aos valores, accións ou participacións para efectos do imposto sobre o patrimonio do ano 2005, a parte da ganancia patrimonial que se xerese con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 reducirase, se for o caso, de acordo co previsto na regra 1.ª) anterior. Para estes efectos, a ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 será a parte da ganancia patrimonial resultante de tomar como valor de transmisión o que corresponda aos valores, accións ou participacións para efectos do imposto sobre o patrimonio do ano 2005.

b) Se o valor de transmisión é inferior ao que corresponda aos valores, accións ou participacións para efectos do imposto sobre o patrimonio do ano 2005, entenderase que toda a ganancia patrimonial se xerou con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 e reducirase, se for o caso, de acordo co previsto na regra 1.ª) anterior.

3.ª) Se se efectuaron melloras nos elementos patrimoniais transmitidos, distinguirse a parte do valor de alleamento que corresponda a cada compoñente deste para efectos da aplicación do disposto neste número 1.

2. Para os efectos do establecido nesta disposición, consideraranse elementos patrimoniais non afectos a actividades económicas aqueles en que a desafectación destas actividades se producise con máis de tres anos de antelación á data de transmisión.»

Oitenta e cinco. Engádesse un novo número 3 á disposición transitoria décimo primeira, que queda redactado da seguinte forma:

«3. O réxime transitorio previsto nesta disposición unicamente poderá ser de aplicación, se for o caso, ás prestacións percibidas no exercicio en que acaeza a continxencia correspondente, ou nos dous exercicios seguintes.

Non obstante, no caso de continxencias acaecidas nos exercicios 2011 a 2014, o réxime transitorio só poderá ser de aplicación, se for o caso, ás prestacións percibidas até a finalización do oitavo exercicio seguinte a aquel en que acaeceu a continxencia correspondente. No caso de continxencias acaecidas nos exercicios 2010 ou anteriores, o réxime transitorio só poderá ser de aplicación, se for o caso, ás prestacións percibidas até o 31 de decembro de 2018.»

Oitenta e seis. Engádesse un novo número 4 á disposición transitoria décimo segunda, que queda redactado da seguinte forma:

«4. O réxime transitorio previsto nesta disposición unicamente poderá ser de aplicación, se for o caso, ás prestacións percibidas no exercicio en que acaeza a continxencia correspondente, ou nos dous exercicios seguintes.

Non obstante, no caso de continxencias acaecidas nos exercicios 2011 a 2014, o réxime transitorio só poderá ser de aplicación, se for o caso, ás prestacións percibidas até a finalización do oitavo exercicio seguinte a aquel en que acaeceu a continxencia correspondente. No caso de continxencias acaecidas nos exercicios 2010 ou anteriores, o réxime transitorio só poderá ser de aplicación, se for o caso, ás prestacións percibidas até o 31 de decembro de 2018.»

Oitenta e sete. Suprímese a disposición transitoria décimo terceira.

Oitenta e oito. Modifícase o número 1 da disposición transitoria décimo cuarta, que queda redactada da seguinte forma:

«1. Os contratos de seguro de vida formalizados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2007 e nos cales o contratante, asegurado e beneficiario sexa o propio contribuínte, poderán transformarse en plans individuais de aforro sistemático regulados na disposición adicional terceira desta lei, e por tanto, serán de aplicación o artigo 7.v) e a disposición adicional terceira desta mesma lei, no momento de constitución das rendas vitalicias sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que o límite máximo anual satisfeito en concepto de primas durante os anos de vixencia do contrato de seguro non supere os 8.000 euros e o importe total das primas acumuladas non supere a contía de 240.000 euros por contribuínte.

b) Que transcorresen máis de cinco anos desde a data de pagamento da primeira prima.»

Oitenta e nove. Modifícase a disposición transitoria décimo quinta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria décimo quinta. *Dedución por alugamento da vivenda habitual.*

1. Poderán aplicar a dedución por alugamento da vivenda habitual nos termos previstos no número 2 desta disposición os contribuíntes que celebraron un contrato de arrendamento con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015 polo cal satisfíxeron, con anterioridade á dita data, cantidades polo alugamento da súa vivenda habitual.

En todo caso, resultará necesario que o contribuínte tivese dereito á dedución por alugamento da vivenda habitual en relación coas cantidades satisfeitas polo alugamento da dita vivenda nun período impositivo devindicado con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015.

2. A dedución por alugamento da vivenda habitual aplicarase conforme o disposto nos artigos 67.1, 68.7 e 77.1 da Lei do imposto, na súa redacción en vigor en 31 de decembro de 2014.»

Noventa. Modifícase a disposición transitoria décimo sétima, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria décimo sétima. *Traballadores desprazados a territorio español.*

Os contribuíntes que se desprazaron a territorio español con anterioridade a 1 de xaneiro de 2015 poderán optar por aplicar o réxime especial previsto no artigo 93 desta lei conforme o disposto no citado artigo e, se for o caso, na disposición

transitoria décimo sétima, ambos desta lei, na súa redacción en vigor en 31 de decembro de 2014, aplicando os tipos de gravame previstos na normativa do imposto sobre a renda de non residentes en vigor nesta última data, sen prexuízo do disposto en materia de retencións no primeiro parágrafo da letra f) do artigo 93.2 desta lei.

A opción pola aplicación do disposto nesta disposición transitoria deberase realizar na declaración do imposto correspondente ao exercicio 2015 e manterase até a finalización da aplicación do réxime especial.»

Noventa e un. Modifícase a disposición transitoria décimo novena, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria décimo novena. *Disolución e liquidación de determinadas sociedades civís.*

1. Poderán acordar a súa disolución e liquidación, con aplicación do réxime fiscal previsto nesta disposición, as sociedades civís en que concorran as seguintes circunstancias:

a) Que con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2016 lles resultase de aplicación o réxime de atribución de rendas previsto na sección 2.ª do título X da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) Que a partir do 1 de xaneiro de 2016 cumpran os requisitos para adquirir a condición de contribuínte do imposto sobre sociedades.

c) Que nos seis primeiros meses do exercicio 2016 se adopte validamente o acordo de disolución con liquidación e se realicen con posterioridade ao acordo, dentro do prazo dos seis meses seguintes á súa adopción, todos os actos ou negocios xurídicos necesarios, para a extinción da sociedade civil.

Regulamentariamente estableceranse os requisitos formais exixidos para a aplicación do disposto na presente disposición.

2. A disolución con liquidación das ditas sociedades terá o seguinte réxime fiscal:

a) Exención do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, concepto «operacións societarias», feito imposable «disolución de sociedades», do artigo 19.1.1.^o do texto refundido do imposto, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1993, do 24 de setembro.

b) Non se devindicará o imposto sobre o incremento de valor dos terreos de natureza urbana con ocasión das adxudicacións aos socios de inmobles de natureza urbana dos cales sexa titular a entidade. Na posterior transmisión dos mencionados inmobles entenderase que estes foron adquiridos na data en que foron adquiridos pola sociedade que se extinga.

c) Para efectos do imposto sobre a renda das persoas físicas, do imposto sobre sociedades ou do imposto sobre a renda de non residentes dos socios da sociedade que se disolve:

1.º O valor de adquisición e, se for o caso, de titularidade das accións ou participacións no capital da sociedade que se disolve, determinado de acordo co establecido na disposición transitoria trixésimo segunda da Lei do imposto sobre sociedades, aumentarase no importe das débedas adxudicadas e diminuirá no dos créditos e diñeiro ou signo que o represente adxudicado.

2.º Se o resultado das operacións descritas no parágrafo anterior resulta negativo, o dito resultado considerarase renda ou ganancia patrimonial, segundo que o socio sexa persoa xurídica ou física, respectivamente. Neste suposto, cada un dos restantes elementos de activo adxudicados distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, considerarase que ten un valor de adquisición cero.

3.º Se o resultado das operacións descritas no parágrafo 1.º anterior resulta cero ou positivo considerarase que non existe renda ou perda ou ganancia patrimonial.

Cando o dito resultado sexa cero, cada un dos restantes elementos de activo adjudicados distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente terá como valor de adquisición cero.

Se o resultado é positivo, o valor de adquisición de cada un dos restantes elementos de activo adjudicados distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente será o que resulte de distribuír o resultado positivo entre eles en función do valor de mercado que resulte do balance final de liquidación da sociedade que se extingue.

4.º Os elementos adjudicados ao socio, distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, consideraranse adquiridos por este na data da súa adquisición pola sociedade.

3. Até a finalización do proceso de extinción da sociedade civil, sempre que esta se realice dentro do prazo indicado na letra c) do número 1 desta disposición transitoria, continuará aplicándose o réxime de atribución de rendas previsto na sección 2.ª do título X desta lei, sen que a sociedade civil chegue a adquirir a consideración de contribuínte do imposto sobre sociedades.

En caso contrario, a sociedade civil terá a consideración de contribuínte do imposto sobre sociedades desde o 1 de xaneiro de 2016 e non resultará de aplicación o citado réxime de atribución de rendas.»

Noventa e dous. Engádesse un novo número 3 á disposición transitoria vixésimo segunda, que queda redactado da seguinte forma:

«3. O límite previsto no último parágrafo da letra e) do artigo 7 desta lei non resultará de aplicación ás indemnizacións por despedimentos ou cesamentos producidos con anterioridade ao 1 de agosto de 2014. Tampouco resultará de aplicación aos despedimentos que se produzan a partir desta data cando deriven dun expediente de regulación de emprego aprobado ou dun despedimento colectivo en que se comunicase a apertura do período de consultas á autoridade laboral, con anterioridade á dita data.»

Noventa e tres. Modifícase a disposición transitoria vixésimo quinta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria vixésimo quinta. *Reducións aplicables a determinados rendementos.*

1. O límite da redución previsto no artigo 18.2 desta lei para a extinción de relacións laborais ou mercantís non se aplicará aos rendementos do traballo que deriven de extincións producidas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2013.

2. Os rendementos do traballo procedentes de indemnizacións por extinción da relación mercantil a que se refire o artigo 17.2 e) desta lei con período de xeración superior a dous anos poderán aplicar a redución prevista no número 2 do artigo 18 desta lei cando o cociente resultante de dividir o número de anos de xeración, computados de data a data, entre o número de períodos impositivos de fraccionamento, sexa superior a dous, sempre que a data da extinción da relación sexa anterior ao 1 de agosto de 2014.

3. Os rendementos distintos dos procedentes de indemnizacións por extinción da relación laboral, común ou especial, ou da relación mercantil a que se refire o artigo 17.2 e) desta lei, que se viñesen percibindo de forma fraccionada con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015 con dereito á aplicación da redución prevista nos artigos 18.2, 23.3 26.2 e 32.1 da Lei do imposto na súa redacción en vigor en 31 de decembro de 2014, poderán seguir aplicando a redución prevista,

respectivamente, nos artigos 18.2, 23.3, 26.2 e 32.1 desta lei a cada unha das fraccións que se imputen a partir do 1 de xaneiro de 2015, sempre que o cociente resultante de dividir o número de anos de xeración, computados de data a data, entre o número de períodos impositivos de fraccionamento, sexa superior a dous.

En relación con rendementos previstos no parágrafo anterior derivados de compromisos adquiridos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015 que tivesen previsto o inicio da súa percepción de forma fraccionada en períodos impositivos que se inicien a partir da dita data, a substitución da forma de percepción inicialmente acordada pola súa percepción nun único período impositivo non alterará o inicio do período de xeración do rendimento.

4. No caso dos rendementos do traballo que deriven do exercicio de opcións de compra sobre accións ou participacións polos traballadores que fosen concedidas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015 e se exerzan transcorridos máis de dous anos desde a súa concesión, se, ademais, non se concederon anualmente, poderán aplicar a redución prevista no número 2 do artigo 18 desta lei mesmo cando no prazo dos cinco períodos impositivos anteriores a aquel en que se exerzan o contribuínte obtivese outros rendementos con período de xeración superior a dous anos aos cales aplicase a redución prevista no dito número. Neste caso, será de aplicación o límite previsto no ordinal 1.º da letra b) do número 2 do artigo 18 desta lei na súa redacción en vigor en 31 de decembro de 2014, aos rendementos do traballo derivados de todas as opcións de compra concedidas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015.»

Noventa e catro. Engádesse unha disposición transitoria vixésimo oitava, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria vixésimo oitava. *Accións ou participacións adquiridas co saldo de contas aforro-empresa.*

Non formará parte da base da dedución regulada no artigo 68.1 desta lei o importe das accións ou participacións adquiridas co saldo de contas aforro-empresa na medida en que o dito saldo sexa obxecto de dedución.»

Noventa e cinco. Engádesse unha nova disposición transitoria vixésimo novena, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria vixésimo novena. *Transmisións de dereitos de subscrición anteriores ao 1 de xaneiro de 2017.*

Para a determinación do valor de adquisición dos valores a que se refire a letra a) do número 1 do artigo 37 desta lei, deducirase o importe obtido polas transmisións de dereitos de subscrición realizadas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2017, con excepción do importe de tales dereitos que tributase como ganancia patrimonial. Cando non se transmitise a totalidade dos dereitos de subscrición, entenderase que os transmitidos corresponderon aos valores adquiridos en primeiro lugar.»

Noventa e seis. Engádesse unha nova disposición transitoria trixésima, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria trixésima. *Socios de sociedades civís que teñan a condición de contribuíntes do imposto sobre sociedades.*

1. Os contribuíntes deste imposto que sexan socios de sociedades civís, ás cales resultase de aplicación o réxime de atribución de rendas previsto na sección 2.ª do título X desta lei e adquiran a condición de contribuíntes do imposto sobre sociedades, poderán seguir aplicando as deducións na cota íntegra previstas

no artigo 68.2 desta lei que estivesen pendentes de aplicación en 1 de xaneiro de 2016 nos termos previstos no artigo 69 desta lei, sempre que se cumpran as condicións e requisitos establecidos na Lei do imposto sobre sociedades.

2. No que afecte os contribuíntes deste imposto, será de aplicación o disposto na disposición transitoria trixésimo segunda da Lei do imposto sobre sociedades.»

Noventa e sete. Engádese unha nova disposición transitoria trixésimo primeira, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria trixésimo primeira. *Requisito de antigüidade para efectos de tratamento de plans individuais de aforro sistemático de contratos de seguro formalizados antes do 1 de xaneiro de 2015.*

Aos plans individuais de aforro sistemático formalizados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015 seralles de aplicación o requisito de cinco anos fixado na letra g) da disposición adicional terceira desta lei.

A transformación dun plan individual de aforro sistemático formalizado antes do 1 de xaneiro de 2015, ou dun contrato de seguro dos regulados na disposición transitoria décimo cuarta desta lei, mediante a modificación do seu vencemento, coa exclusiva finalidade de anticipar a constitución da renda vitalicia a unha data que cumpra co requisito de antigüidade de cinco anos desde o pagamento da primeira prima exixido polas citadas disposicións, non terá efectos tributarios para o tomador.»

Noventa e oito. Engádese unha disposición adicional cuadraxésimo primeira, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional cuadraxésimo primeira. *Tripulantes de determinados buques de pesca.*

1. Para os tripulantes dos buques de pesca que, enarborando pavillón español estean inscritos no Rexistro da Frota Pesqueira Comunitaria e a empresa propietaria no Rexistro Especial de Empresas de Buques de Pesca Españóis, pesquen exclusivamente túnidos ou especies afíns fóra das augas da Comunidade e a non menos de 200 millas náuticas das liñas de base dos Estados membros, terá a consideración de renda exenta o 50 por cento dos rendementos do traballo persoal que se devindicasen con ocasión da navegación realizada en tales buques.

2. A baixa no Rexistro da Frota Pesqueira Comunitaria do buque a que se refire o número anterior determinará a obrigaçión de reembolsar, a empresa propietaria deste, a axuda efectivamente obtida por aplicación do disposto no número anterior nos tres anos anteriores á dita baixa.

3. A aplicación efectiva do establecido nesta disposición adicional quedará condicionada á súa compatibilidade co ordenamento comunitario.»

CAPÍTULO II

Imposto sobre a renda de non residentes

Artigo segundo. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non residentes, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo.*

Introdúcense as seguintes modificacións no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non residentes, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo.

Un. Modifícanse as letras c) e h) e o ordinal 6.º da letra m) do número 1 do artigo 14, que quedan redactados da seguinte forma:

«c) Os xuros e demais rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios a que se refire o artigo 25.2 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio, así como as ganancias patrimoniais derivadas de bens mobles obtidos sen mediación de establecemento permanente, por residentes noutro Estado membro da Unión Europea ou por establecementos permanentes dos ditos residentes situados noutro Estado membro da Unión Europea.

O disposto no parágrafo anterior non resultará de aplicación ás ganancias patrimoniais derivadas da transmisión de accións, participacións ou doutros dereitos nunha entidade nos seguintes casos:

1. Que o activo da entidade consista principalmente, directa ou indirectamente, en bens inmobles situados en territorio español.
2. No caso de contribuíntes persoas físicas, que nalgún momento anterior, durante o período de 12 meses precedente á transmisión, o contribuínte participase, directa ou indirectamente, en ao menos o 25 por cento do capital ou patrimonio da entidade.
3. No caso de entidades non residentes, que a transmisión non cumpra os requisitos para a aplicación da exención prevista no artigo 21 da Lei do imposto sobre sociedades.»

«h) Os beneficios distribuídos polas sociedades filiais residentes en territorio español ás súas sociedades matrices residentes noutros Estados membros da Unión Europea ou aos establecementos permanentes destas últimas situados noutros Estados membros, cando concorran os seguintes requisitos:

1.º Que ambas as sociedades estean suxeitas e non exentas dalgún dos tributos que gravan os beneficios das entidades xurídicas nos Estados membros da Unión Europea, mencionados no artigo 2.c) da Directiva 2011/96/UE do Consello, do 30 de xuño de 2011, relativa ao réxime aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes, e os establecementos permanentes estean suxeitos e non exentos da imposición no Estado en que estean situados.

2.º Que a distribución do beneficio non sexa consecuencia da liquidación da sociedade filial.

3.º Que ambas as sociedades revistan algunha das formas previstas no anexo da Directiva 2011/96/UE do Consello, do 30 de xuño de 2011, relativa ao réxime aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes, modificada pola Directiva 2014/86/UE do Consello, do 8 de xullo de 2014.

Terá a consideración de sociedade matriz aquela entidade que posúa no capital doutra sociedade unha participación directa ou indirecta de, ao menos, o 5 por cento, ou ben que o valor de adquisición da participación sexa superior a 20 millóns de euros. Esta última terá a consideración de sociedade filial. A mencionada participación deberá terse mantido de forma ininterrompida durante o ano anterior ao día en que sexa exigible o beneficio que se distribúa ou, no seu defecto, que se manteña durante o tempo que sexa necesario para completar un ano.

Para o cómputo do prazo terase tamén en conta o período en que a participación foi posuída ininterrompidamente por outras entidades que reúnan as circunstancias a que se refire o artigo 42 do Código de comercio para formar parte do mesmo grupo de sociedades, con independencia da residencia e da obrigaición de formular contas anuais consolidadas. Neste último caso, a cota tributaria ingresada será devolta unha vez cumprido o dito prazo.

A residencia determinarase de acordo coa lexislación do Estado membro que corresponda, sen prexuízo do establecido nos convenios para evitar a dobre imposición.

Non obstante o previsto anteriormente, o ministro de Facenda e Administracións Públicas poderá declarar, a condición de reciprocidade, que o establecido nesta letra h) sexa de aplicación ás sociedades filiais que revistan unha forma xurídica diferente das previstas no anexo da directiva e aos dividendos distribuídos a unha sociedade matriz que posúa no capital dunha sociedade filial residente en España unha participación directa ou indirecta de, ao menos, o 5 por cento, ou ben que o valor de adquisición da participación sexa superior a 20 millóns de euros, sempre que se cumpran as restantes condicións establecidas nesta letra h).

O establecido nesta letra h) non será de aplicación cando a maioría dos dereitos de voto da sociedade matriz os posúan, directa ou indirectamente, persoas físicas ou xurídicas que non residan en Estados membros da Unión Europea ou en Estados integrantes do Espazo Económico Europeo con que exista un efectivo intercambio de información en materia tributaria nos termos previstos no número 4 da disposición adicional primeira da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal, excepto cando a constitución e operativa daquela responda a motivos económicos válidos e razóns empresariais substantivas.

O disposto nesta letra h) aplicarase igualmente aos beneficios distribuídos polas sociedades filiais residentes en territorio español ás súas sociedades matrices residentes nos Estados integrantes do Espazo Económico Europeo ou aos establecementos permanentes destas últimas situados noutros Estados integrantes, cando concorran os seguintes requisitos:

1.º Que os Estados integrantes do Espazo Económico Europeo onde residan as sociedades matrices teñan un efectivo intercambio de información en materia tributaria nos termos previstos no número 4 da disposición adicional primeira da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal.

2.º Que se trate de sociedades suxeitas e non exentas dun tributo equivalente aos que gravan os beneficios das entidades xurídicas nos Estados membros da Unión Europea, mencionados no artigo 2.c) da Directiva 2011/96/UE do Consello, do 30 de xuño de 2011, relativa ao réxime aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes, e os establecementos permanentes estean suxeitos e non exentos da imposición no Estado en que estean situados.

3.º Que as sociedades matrices residentes nos Estados integrantes do Espazo Económico Europeo revistan algunha forma equivalente ás previstas no anexo da Directiva 2011/96/UE do Consello, do 30 de xuño de 2011, relativa ao réxime aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes.

4.º Que se cumpran os restantes requisitos establecidos nesta letra h).»

«6.º Que a sociedade que reciba tales pagamentos o faga no seu propio beneficio e non como mera intermediaria ou axente autorizado doutra persoa ou sociedade e que, tratándose dun establecemento permanente, as cantidades que reciba estean efectivamente relacionadas coa súa actividade e constitúan ingreso computable para efectos da determinación da súa base impoñible no Estado en que estea situado.

O establecido nesta letra m) non será de aplicación cando a maioría dos dereitos de voto da sociedade perceptora dos rendementos os posúan, directa ou indirectamente, persoas físicas ou xurídicas que non residan en Estados membros da Unión Europea, excepto cando a constitución e operativa daquela responde a motivos económicos válidos e razóns empresariais substantivas.»

Dous. Suprímese a letra j) do número 1 do artigo 14.

Tres. Engádesse un número 5 ao artigo 18, que queda redactado da seguinte forma:

«5. Intégrase na base imponible a diferenza entre o valor de mercado e o valor contable dos seguintes elementos patrimoniais:

a) Os que estean afectos a un establecemento permanente situado en territorio español que cesa a súa actividade.

b) Os que, estando previamente afectos a un establecemento permanente situado en territorio español, sexan transferidos ao estranxeiro.

O pagamento da débeda tributaria resultante da aplicación da letra b) anterior, no suposto de elementos patrimoniais transferidos a un Estado membro da Unión Europea, ou do Espazo Económico Europeo co que exista efectivo intercambio de información tributaria, será aprazado pola Administración tributaria por solicitude do contribuínte até a data da transmisión a terceiros dos elementos patrimoniais afectados, resultando de aplicación o disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e a súa normativa de desenvolvemento, en canto á devindicación de xuros de demora e á constitución de garantías para o dito aprazamento.»

Catro. Modifícase o número 1 do artigo 19, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Á base imponible determinada conforme o artigo anterior aplicarase o tipo de gravame que corresponda de entre os previstos na normativa do imposto de sociedades.»

Cinco. Modifícanse os números 4 e 6 do artigo 24, que quedan redactados da seguinte forma:

«4. A base imponible correspondente ás ganancias patrimoniais determinarase aplicando, a cada alteración patrimonial que se produza, as normas previstas na sección 4.ª do capítulo II do título III, salvo o artigo 33.2, e na sección 6.ª do título X, salvo o artigo 94.1.a), segundo parágrafo, da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

No caso de entidades non residentes, cando a ganancia patrimonial proveña dunha adquisición a título lucrativo, o seu importe será o valor de mercado do elemento adquirido.

Tratándose de ganancias patrimoniais a que se refire o artigo 13.1.i).3.º desta lei procedentes da transmisión de dereitos ou participacións en entidades residentes en países ou territorios con que non exista un efectivo intercambio de información tributaria de acordo co disposto no número 3 da disposición adicional primeira da Lei de medidas para a prevención da fraude fiscal, o valor de transmisión determinarase atendendo proporcionalmente ao valor de mercado, no momento da transmisión, dos bens inmoables situados en territorio español, ou dos dereitos de desfrute sobre os ditos bens.

En caso de que o contribuínte tributase polo imposto sobre a renda das persoas físicas por ganancias patrimoniais por cambio de residencia, de acordo co establecido no artigo 95 bis da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio, para o cálculo da ganancia patrimonial correspondente á transmisión tomarase como valor de adquisición o valor de mercado das accións ou participacións que se tivese en conta para determinar a ganancia patrimonial prevista no mencionado artigo.»

«6. Cando se trate de contribuíntes residentes noutro Estado membro da Unión Europea, aplicaranse as seguintes regras especiais:

1.ª Para a determinación de base imponible correspondente aos rendementos que obteñan sen mediación de establecemento permanente, poderanse deducir:

a) En caso de persoas físicas, os gastos previstos na Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio, sempre que o contribuínte acredite que están relacionados directamente cos rendementos obtidos en España e que teñen un vínculo económico directo e indisociable coa actividade realizada en España.

b) En caso de entidades, os gastos deducibles de acordo co previsto na Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades, sempre que o contribuínte acredite que están relacionados directamente cos rendementos obtidos en España e que teñen un vínculo económico directo e indisociable coa actividade realizada en España.

2.ª A base imponible correspondente ás ganancias patrimoniais determinarase aplicando, a cada alteración patrimonial que se produza, as normas previstas na sección 4.ª do capítulo II do título III e na sección 6.ª do título X, salvo o artigo 94.1.a), segundo parágrafo, da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio.

O disposto neste número aplicarase igualmente aos contribuíntes residentes nun Estado membro do Espazo Económico Europeo co que exista un efectivo intercambio de información tributaria nos termos previstos no número 4 da disposición adicional primeira da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal.»

Seis. Modifícase a letra a) do número 1 do artigo 25, que queda redactada da seguinte forma:

«a) Con carácter xeral, o 24 por 100. Non obstante, o tipo de gravame será o 19 por cento cando se trate de contribuíntes residentes noutro Estado membro da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo con que exista un efectivo intercambio de información tributaria, nos termos previstos no número 4 da disposición adicional primeira da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal.»

Sete. Introdúcese un artigo 28 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 28 bis. *Borrador de declaración.*

1. A Administración tributaria, logo de solicitude dos contribuíntes, poderá pór á súa disposición, para efectos meramente informativos, borradores de declaración, sen prexuízo do cumprimento do disposto no número 1 do artigo 28 desta lei, exclusivamente relativos ás rendas inmobiliarias imputadas a que se refire o artigo 13.1.h) desta lei, cos límites e condicións que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.

Xerárase un borrador de declaración por cada inmovible que orixine imputación de rendas inmobiliarias.

2. Non poderán subscribir nin confirmar o borrador de declaración os contribuíntes que pretendan regularizar situacións tributarias procedentes de declaracións anteriormente presentadas.

3. A Administración tributaria porá o borrador de declaración á disposición dos contribuíntes de acordo co procedemento que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.

A falta da súa posta á disposición non exonerará o contribuínte do cumprimento da súa obrigaón de presentar declaración.

4. Cando o contribuínte considere que o borrador de declaración reflicte a súa situación tributaria para efectos deste imposto, poderá confirmalo, nas condicións que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas. Neste suposto, terá a consideración de declaración por este imposto para os efectos previstos no número 1 do artigo 28 desta lei.

A presentación e o ingreso que, se for o caso, resulte deberá realizarse no lugar, forma e prazos que determine o ministro de Facenda e Administracións Públicas.

5. Cando o contribuínte considere que o borrador de declaración non reflicte a súa situación tributaria para efectos deste imposto, deberá presentar a correspondente declaración, de acordo co disposto no artigo 28 desta lei. Non obstante, nos supostos que se determinen regulamentariamente, poderá instar a rectificación do borrador.

6. O procedemento de solicitude de borrador de declaración será aprobado polo ministro de Facenda e Administracións Públicas, quen establecerá o prazo e o lugar de presentación, así como os supostos e condicións en que sexa posible presentar a solicitude por medios electrónicos.»

Oito. Modifícase a letra a) do número 4 do artigo 31, que queda redactada da seguinte forma:

«a) As rendas que estean exentas en virtude do disposto no artigo 14 ou nun convenio para evitar a dobre imposición que resulte aplicable, sen prexuízo da obrigaón de declarar prevista no número 5 deste artigo.

Non obstante o anterior, si existirá obrigaón de practicar retención ou ingreso á conta respecto das rendas a que se refiren as letras k) e l) do número 1 do artigo 14.

Non existirá obrigaón de presentar declaración respecto dos rendementos a que se refire o artigo 14.1.d).»

Nove. Modifícase a regra 2.ª do número 1 do artigo 38, que queda redactada da seguinte forma:

«2.ª A cota íntegra determinarase aplicando sobre a base imponible o tipo de gravame do 25 por cento.»

Dez. Modifícanse os números 1 e 9 do artigo 46, e engádesse un novo número 10 ao mesmo artigo, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. O contribuínte por este imposto, que sexa unha persoa física residente dun Estado membro da Unión Europea, sempre que se acredite que ten fixado o seu domicilio ou residencia habitual nun Estado membro da Unión Europea, poderá optar por tributar en calidade de contribuínte polo imposto sobre a renda das persoas físicas, cando concorra algunha das seguintes circunstancias:

a) Que obtivese durante o exercicio en España por rendementos do traballo e por rendementos de actividades económicas, como mínimo, o 75 por cento da totalidade da súa renda sempre que tales rendas tributasen efectivamente durante o período polo imposto sobre a renda de non residentes.

b) Que a renda obtida durante o exercicio en España fose inferior ao 90 por cento do mínimo persoal e familiar que lle correspondese de acordo coas súas circunstancias persoais e familiares de ter sido residente en España sempre que a

dita renda tributase efectivamente durante o período polo imposto sobre a renda de non residentes e que a renda obtida fóra de España fose, así mesmo, inferior ao dito mínimo.»

«9. O disposto neste artigo aplicarase, igualmente, aos contribuíntes residentes nun Estado membro do Espazo Económico Europeo con que exista un efectivo intercambio de información tributaria nos termos previstos no número 4 da disposición adicional primeira da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal.»

«10. Regulamentariamente desenvolverase o contido deste réxime opcional.»

Once. Suprímese a disposición adicional segunda.

Doce. Engádesse unha disposición adicional sexta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional sexta. *Gastos estimados e rendementos imputados por operacións internas dun establecemento permanente.*

Nos casos en que, por aplicación do disposto nun convenio para evitar a dobre imposición internacional suscrito por España, se permita, para efectos de determinar a renda dun establecemento permanente situado en territorio español, a dedución dos gastos estimados por operacións internas realizadas coa súa casa central ou con algún dos seus establecementos permanentes situados fóra do territorio español, terase en conta o seguinte:

1.º Non será aplicable o artigo 18.1.a) deste texto refundido.

2.º Os rendementos imputados á casa central ou a algún dos establecementos permanentes situados fóra do territorio español que se correspondan cos citados gastos estimados consideraranse rendas obtidas en territorio español, sen mediación de establecemento permanente, para efectos do disposto no artigo 15.1 deste texto refundido.

3.º O imposto correspondente aos rendementos imputados devindicarase o 31 de decembro de cada ano.

4.º O establecemento permanente situado en territorio español estará obrigado a practicar retención e ingreso á conta polos rendementos imputados de acordo co disposto no artigo 31 deste texto refundido.

5.º Ás operacións internas realizadas por un establecemento permanente situado en territorio español coa súa casa central ou con algún dos seus establecementos permanentes situados fóra do territorio español, aos cales resulte de aplicación esta disposición adicional, seralles de aplicación o previsto no artigo 18 da Lei do imposto sobre sociedades.»

Trece. Engádesse unha nova disposición adicional sétima, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional sétima. *Exención por reinvestimento en vivenda habitual.*

1. Poderán excluírse de gravame as ganancias patrimoniais obtidas polos contribuíntes residentes nun Estado membro da Unión Europea pola transmisión da que foi a súa vivenda habitual en España, sempre que o importe total obtido pola transmisión se reinvesta na adquisición dunha nova vivenda habitual. Cando o importe reinvestido sexa inferior ao total do percibido na transmisión, unicamente se excluírá de tributación a parte proporcional da ganancia patrimonial obtida que corresponda á cantidade reinvestida.

2. Para efectos de aplicar o sinalado no número anterior terase en conta o establecido no artigo 38 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre

sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio, e normativa de desenvolvemento.

3. Tamén resultarán de aplicación a obriga de retención, prevista no número 2 do artigo 25, así como a de presentación da declaración e ingreso da débeda tributaria correspondente, prevista no número 1 do artigo 28 deste texto refundido. Non obstante o anterior, cando o reinvestimento se producise con anterioridade á data en que se deba presentar a mencionada declaración, o reinvestimento, total ou parcial, poderá terse en conta para determinar a débeda tributaria correspondente.

4. O previsto nesta disposición aplicarase igualmente aos contribuíntes que sexan residentes nun Estado membro do Espazo Económico Europeo con que exista un efectivo intercambio de información tributaria, nos termos previstos no número 4 da disposición adicional primeira da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal.

5. As condicións para solicitar a devolución que, se for o caso, resulte procedente, determinaranse regulamentariamente.»

Catorce. Engádesse unha nova disposición adicional oitava, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional oitava. *Efectivo intercambio de información tributaria.*

As referencias neste texto refundido «aos Estados integrantes do Espazo Económico Europeo sempre que estes subscribisen un convenio con España para evitar a dobre imposición internacional con cláusula de intercambio de información ou un acordo de intercambio de información en materia tributaria» entenderanse feitas «aos Estados membros do Espazo Económico Europeo con que exista un efectivo intercambio de información tributaria, nos termos previstos no número 4 da disposición adicional primeira da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal.»

Quince. Engádesse unha nova disposición adicional novena, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional novena. *Tipos de gravame aplicables en 2015.*

No ano 2015, o tipo de gravame do 19 por cento previsto no número 2 do artigo 19 e nas letras a) e f) do número 1 do artigo 25 desta lei será do 20 por cento.»

Disposición adicional única. *Regularización de débedas tributarias correspondentes a pensións procedentes do estranxeiro e condonación das sancións, recargas e xuros liquidados por este concepto.*

1. Os contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas que percibisen pensións procedentes do exterior suxeitas a tributación polo dito imposto, de acordo coa normativa vixente, e non declarasen tales rendementos nos períodos impositivos cuxo prazo de declaración en período voluntario concluíse na data de entrada en vigor desta disposición, poderán regularizar a súa situación tributaria sen exixencia de recargas, xuros nin sancións, mediante a presentación de autoliquidacións complementarias nos termos previstos neste número.

A regularización efectuarase desde a entrada en vigor desta disposición até o 30 de xuño de 2015, prazo que resulta improrrogable, mediante a presentación e ingreso dunha autoliquidación complementaria por cada un dos períodos impositivos non prescritos, incorporando os rendementos correspondentes á totalidade das pensións percibidas procedentes do exterior suxeitas a tributación de acordo coa normativa vixente e que non foron declaradas nos correspondentes períodos voluntarios de declaración.

No caso de que a inclusión destas pensións determine que un contribuínte pase a estar obrigado a presentar declaración polo imposto sobre a renda das persoas físicas no período impositivo en que se percibiron estes rendementos, a regularización efectuarase mediante a presentación da declaración correspondente ao dito exercicio, en que se deberá consignar a totalidade das rendas obtidas polo contribuínte no citado exercicio.

A aplicación do réxime previsto nesta disposición está condicionada a que a declaración ou autoliquidación complementaria se presente acompañada do formulario dispoñible para tal efecto na sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria. O pagamento da débeda tributaria resultante poderá aprazarse ou fraccionarse segundo o disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e na súa normativa de desenvolvemento.

2. As recargas e xuros e sancións derivados da presentación fóra de prazo de declaracións polo imposto sobre a renda das persoas físicas en que se inclúsen os rendementos correspondentes ás pensións procedentes do exterior suxeitas ao imposto, liquidadas ou impostas con anterioridade á entrada en vigor desta disposición, así como os xuros e as sancións tributarias derivados de liquidacións en que se regularizasen os ditos rendementos, liquidados ou impostos con anterioridade á entrada en vigor desta disposición con independencia de que adquirisen ou non firmeza, quedarán condonados en virtude do disposto nesta norma, sempre que se cumpran os requisitos deste número.

Igualmente quedarán condonados, independentemente da súa firmeza, as recargas do período executivo e os xuros de demora devindicados desde o inicio do período executivo liquidados por este concepto.

No caso de que a liquidación das recargas, xuros e sancións descritos nos parágrafos anteriores adquirise firmeza, os obrigados tributarios deberán solicitar á Administración tributaria a súa condonación desde a entrada en vigor desta disposición até o 30 de xuño de 2015, prazo que resulta improrrogable, con identificación suficiente dos conceptos liquidados e ingresos realizados.

No caso de que na liquidación practicada se inclúsen outros rendementos ademais das pensións, a condonación das recargas, xuros e sancións será proporcional ao importe das pensións regularizadas en relación co resto dos rendementos obxecto de regularización.

Non obstante o parágrafo anterior, no caso de que a inclusión das pensións determine que un contribuínte pase a estar obrigado a presentar declaración polo imposto sobre a renda das persoas físicas no período impositivo en que se percibiron estes rendementos, condonarase na súa totalidade as recargas, xuros e sancións.

Os importes ingresados serán obxecto de devolución sen aboamento de xuros de demora, no prazo de seis meses desde a presentación da solicitude. Transcorrido o dito prazo sen terse realizado a devolución, aboaranse os xuros de demora que correspondan.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro.*

Introdúcense as seguintes modificacións no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro:

Un. Modifícase a letra a) do número 3 do artigo 5, que queda redactada da seguinte forma:

«a) O total das achegas e contribucións empresariais anuais máximas aos plans de pensións regulados na presente lei non poderá exceder os 8.000 euros.»

Dous. Modifícase o número 8 do artigo 8, que queda redactado da seguinte forma:

«8. Os partícipes só poderán facer efectivos os seus dereitos consolidados nos supostos de desemprego de longa duración ou de enfermidade grave. Regulamentariamente determinaranse estas situacións, así como as condicións e termos en que se poderán facer efectivos os dereitos consolidados en tales supostos.

Así mesmo, os partícipes dos plans de pensións do sistema individual e asociado poderán dispor anticipadamente do importe dos seus dereitos consolidados correspondente a achegas realizadas con ao menos dez anos de antigüidade. A percepción dos dereitos consolidados neste suposto será compatible coa realización de achegas a plans de pensións para continxencias susceptibles de acaecer. Os partícipes dos plans de pensións do sistema de emprego poderán dispor dos dereitos consolidados correspondentes ás achegas e contribucións empresariais realizadas con ao menos dez anos de antigüidade se así o permite o compromiso e o prevén as especificacións do plan e coas condicións ou limitacións que estas establezan no seu caso. Regulamentariamente estableceranse as condicións, termos e límites en que poderán facerse efectivos os dereitos consolidados nos supostos previstos neste parágrafo.

En todo caso, as cantidades percibidas nos supostos previstos nos parágrafos anteriores suxeitaranse ao réxime fiscal establecido pola lei para as prestacións dos plans de pensións.

Os dereitos consolidados nos plans de pensións do sistema asociado e individual poderán mobilizarse a outro plan ou plans de pensións, por decisión unilateral do partícipe ou por perda da condición de asociado do promotor nun plan de pensións do sistema asociado ou por terminación do plan.

Os dereitos económicos dos beneficiarios nos plans de pensións do sistema individual e asociado tamén poderán mobilizarse a outros plans de pensións por petición do beneficiario, sempre e cando as condicións de garantía e aseguramento da prestación así o permitan e nas condicións previstas nas especificacións dos plans de pensións correspondentes.

Os dereitos consolidados dos partícipes nos plans de pensións do sistema de emprego non poderán mobilizarse a outros plans de pensións, salvo no suposto de extinción da relación laboral e nas condicións que regulamentariamente se establezan, e só se está previsto nas especificacións do plan, ou por terminación do plan de pensións. Os dereitos económicos dos beneficiarios nos plans de emprego non poderán mobilizarse, salvo por terminación do plan de pensións.

O partícipe ou beneficiario dun plan de pensións que decida mobilizar os seus dereitos deberá dirixirse á entidade xestora do fondo de destino, á cal ordenará por un medio fidedigno a realización das xestións necesarias. A entidade xestora de destino deberá comprobar o cumprimento dos requisitos establecidos nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento para a mobilización de tales dereitos, e solicitar á xestora do fondo de orixe o traspaso dos dereitos indicándolle, ao menos, o plan e fondo de pensións de destino, o depositario deste e os datos da conta do fondo de pensións de destino á cal debe efectuarse o traspaso. A entidade xestora de orixe, unha vez realizadas as comprobacións que considere necesarias, deberá ordenar a transferencia bancaria correspondente e remitir á xestora de destino toda a información financeira e fiscal necesaria para o traspaso. Nos traspasos solicitados por partícipes, a dita información incluírá un detalle da contía de cada unha das achegas realizadas de que derivan os dereitos consolidados obxecto de traspaso e das datas en que se fixeron efectivas.

A entidade xestora de destino conservará a documentación derivada das mobilizacións entre plans de pensións á disposición da entidade xestora de orixe, das entidades depositarias dos fondos de orixe e de destino, así como á disposición das autoridades competentes.

Regulamentariamente poderanse regular as condicións do procedemento e prazos para tramitar e facer efectivas as mobilizacións de dereitos dos partícipes e beneficiarios nos termos necesarios que garantan a fiabilidade, transparencia e axilidade das mobilizacións, así como autorizar sistemas estandarizados coas debidas garantías de seguridade para a transmisión de información entre as entidades intervinientes e para a transferencia de efectivo.

O disposto neste número enténdese sen prexuízo das mobilizacións dos dereitos consolidados e económicos entre plans de pensións, plans de previsión asegurados e plans de previsión social empresarial previstas na disposición adicional sexta desta lei.

Os dereitos consolidados do partícipe nun plan de pensións non poderán ser obxecto de embargo, traba xudicial ou administrativa, até o momento en que se cause o dereito á prestación ou en que sexan dispoñibles nos supostos de enfermidade grave ou desemprego de longa duración ou por corresponder a achegas realizadas con ao menos dez anos de antigüidade.»

Tres. Modifícase o número 5 do artigo 28, que queda redactado da seguinte forma:

«5. En todo caso, as cantidades percibidas nos supostos considerados no número 8 do artigo 8 suxeitaranse ao réxime fiscal establecido neste artigo para as prestacións dos plans de pensións.»

Catro. Engádesse unha nova disposición adicional oitava, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional oitava. *Disposición anticipada dos dereitos económicos nos sistemas de previsión social complementaria análogos aos plans de pensións.*

Os dereitos económicos dos asegurados ou mutualistas derivados de primas, achegas e contribucións aboadas a plans de previsión asegurados, plans de previsión social empresarial e contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social recollidos no artigo 51 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio, poderán facerse efectivos anticipadamente nos supostos excepcionais de liquidez e de disposición anticipada previstos para os plans de pensións no número 8 do artigo 8 desta lei, nos termos e condicións establecidos no dito precepto e nas normas que o desenvolvan regulamentariamente.

No caso dos plans de previsión social empresarial e os concertados con mutualidades de previsión social para os traballadores das empresas, a disposición anticipada de dereitos derivados de primas, achegas ou contribucións realizadas con ao menos dez anos de antigüidade será posible se así o permite o compromiso e se prevé na correspondente póliza de seguro ou regulamento de prestacións. No caso de que a entidade aseguradora conte con investimentos afectos, o dereito de disposición anticipada valorarase polo valor de mercado dos activos asignados.»

Cinco. Engádesse unha nova disposición transitoria sétima, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria sétima. *Disposición anticipada e mobilizacións de dereitos consolidados correspondentes a achegas realizadas a plans de pensións e sistemas de previsión social complementarios análogos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2016.*

1. Para efectos do previsto no número 8 do artigo 8 desta lei sobre disposición anticipada de dereitos consolidados correspondentes a achegas a plans de

pensións realizadas con ao menos dez anos de antigüidade, os dereitos derivados de achegas efectuadas até o 31 de decembro de 2015, cos seus rendementos correspondentes, serán dispoñibles a partir do 1 de xaneiro de 2025.

Regulamentariamente estableceranse as condicións, termos e límites en que poderán facerse efectivos os dereitos consolidados nos supostos previstos nesta disposición.

O establecido nesta disposición transitoria será aplicable igualmente aos dereitos económicos dos asegurados ou mutualistas derivados das primas, achegas e contribucións aboadas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2016 a plans de previsión asegurados, plans de previsión social empresarial e contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social previstos no artigo 51 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio. A partir do 1 de xaneiro de 2025 poderanse facer efectivos os dereitos económicos dos asegurados ou mutualistas existentes en 31 de decembro de 2015 cos rendementos correspondentes ou co valor de realización dos activos asignados.

2. As entidades disporán dun prazo até o 31 de decembro de 2015 para adaptar os seus procedementos de mobilización de dereitos consolidados ou económicos para efectos da inclusión da información prevista no número 8 do artigo 8 desta lei relativa á contía das achegas de que derivan os dereitos obxecto de traspaso e das datas en que se fixeron efectivas. En relación con achegas anteriores ao 1 de xaneiro de 2016 será suficiente informar da contía dos dereitos consolidados ou económicos obxecto de traspaso correspondentes a elas.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal.*

Modifícase a disposición adicional primeira da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional primeira. *Definición de paraíso fiscal, de nula tributación e de efectivo intercambio de información tributaria.*

1. Teñen a consideración de paraísos fiscais os países e territorios que se determinen regulamentariamente.

2. A relación de países e territorios que teñen a consideración de paraísos fiscais poderase actualizar atendendo aos seguintes criterios:

a) A existencia co dito país ou territorio dun convenio para evitar a dobre imposición internacional con cláusula de intercambio de información, un acordo de intercambio de información en materia tributaria ou o convenio de asistencia administrativa mutua en materia fiscal da OCDE e do Consello de Europa emendado polo Protocolo 2010, que resulte de aplicación.

b) Que non exista un efectivo intercambio de información tributaria nos termos previstos polo número 4 desta disposición adicional.

c) Os resultados das avaliacións *inter pares* realizadas polo Foro Global de Transparencia e Intercambio de Información con Fins Fiscais.

3. Existe nula tributación cando no país ou territorio de que se trate non se aplique un imposto idéntico ou análogo ao imposto sobre a renda das persoas físicas, ao imposto sobre sociedades ou ao imposto sobre a renda de non residentes, segundo corresponda.

Para efectos do previsto nesta disposición, terán a consideración de imposto idéntico ou análogo os tributos que teñan como finalidade a imposición da renda, sequera parcialmente, con independencia de que o seu obxecto o constitúa a

propia renda, os ingresos ou calquera outro elemento indiciario desta. No caso do imposto sobre a renda das persoas físicas, tamén terán a dita consideración as cotizacións á Seguridade Social nas condicións que regulamentariamente se determinen.

Considerarase que se aplica un imposto idéntico ou análogo cando o país ou territorio de que se trate teña subscrito con España un convenio para evitar a dobre imposición internacional que sexa de aplicación, coas especialidades previstas nel.

4. Existe efectivo intercambio de información tributaria con aqueles países ou territorios que non teñan a consideración de paraísos fiscais, aos cales resulte de aplicación:

- a) Un convenio para evitar a dobre imposición internacional con cláusula de intercambio de información, sempre que no dito convenio non se estableza expresamente que o nivel de intercambio de información tributaria é insuficiente para os efectos desta disposición;
- b) Un acordo de intercambio de información en materia tributaria; ou
- c) O convenio de asistencia administrativa mutua en materia fiscal da OCDE e do Consello de Europa emendado polo Protocolo 2010.

Non obstante o anterior, regulamentariamente poderanse fixar os supostos en que, por razón das limitacións do intercambio de información, non exista efectivo intercambio de información tributaria.

5. As normas de cada tributo poderán establecer especialidades na aplicación das normas contidas nesta disposición.

6. Habilítase o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación do regulado nesta disposición adicional, así como para actualizar a relación de países e territorios que teñan a consideración de paraísos fiscais. »

Disposición derradeira terceira. *Modificación da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns.*

A disposición adicional segunda da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns, terá a seguinte redacción:

«Disposición adicional segunda. *Adecuación da normativa do imposto ao disposto na Sentenza do Tribunal de Xustiza da Unión Europea, do 3 de setembro de 2014 (asunto C-127/12), e regulación da declaración-liquidación dos contribuíntes que deban tributar á Administración tributaria do Estado.*

Un. Adecuación da normativa do imposto ao disposto na Sentenza do Tribunal de Xustiza da Unión Europea, do 3 de setembro de 2014.

1. A liquidación do imposto aplicable á adquisición de bens e dereitos por calquera título lucrativo nos supostos que se indican a continuación axustarase ás seguintes regras:

- a) No caso da adquisición de bens e dereitos por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio, se o causante foi residente nun Estado membro da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo distinto de España, os contribuíntes terán dereito á aplicación da normativa propia aprobada pola comunidade autónoma onde se encontre o maior valor dos bens e dereitos da masa hereditaria situados en España. Se non houber ningún ben ou dereito situado en España, aplicarase a cada suxeito pasivo a normativa da comunidade autónoma en que resida.

b) No caso da adquisición de bens e dereitos por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio, se o causante foi residente nunha comunidade autónoma, os contribuíntes non residentes, que sexan residentes nun Estado membro da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo, terán dereito á aplicación da normativa propia aprobada pola dita comunidade autónoma.

c) No caso da adquisición de bens inmobles situados en España por doazón ou calquera outro negocio xurídico a título gratuito e *inter vivos*, os contribuíntes non residentes, que sexan residentes nun Estado membro da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo, terán dereito á aplicación da normativa propia aprobada pola comunidade autónoma onde radiquen os referidos bens inmobles.

d) No caso da adquisición de bens inmobles situados nun Estado membro da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo distinto de España, por doazón ou calquera outro negocio xurídico a título gratuito e *inter vivos*, os contribuíntes residentes en España terán dereito á aplicación da normativa propia aprobada pola comunidade autónoma en que residan.

e) No caso da adquisición de bens mobles situados en España por doazón ou calquera outro negocio xurídico a título gratuito e *inter vivos*, os contribuíntes non residentes, que sexan residentes nun Estado membro da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo, terán dereito á aplicación da normativa propia aprobada pola comunidade autónoma onde estivesen situados os referidos bens mobles un maior número de días do período dos cinco anos inmediatos anteriores, contados de data a data, que finalice o día anterior ao de devindicación do imposto.

2. Para efectos do disposto neste artigo, considerarase que as persoas físicas residentes en territorio español son residentes no territorio dunha comunidade autónoma cando permanezan no seu territorio un maior número de días do período dos cinco anos inmediatos anteriores, contados de data a data, que finalice o día anterior ao de devindicación.

3. Cando nun só documento doe un mesmo doador a favor dun mesmo donatario distintos bens ou dereitos e por aplicación das regras expostas no número 1 anterior resulte aplicable a normativa de distintas comunidades autónomas, a cota tributaria que se ingresará determinarase do seguinte modo:

1.º Calcularase o tipo medio resultante de aplicar ao valor do conxunto dos bens e dereitos doados a normativa do Estado e a de cada unha das comunidades autónomas en que radiquen ou estean situados parte de tales bens e dereitos.

2.º Aplicarase ao valor dos bens e dereitos que radiquen ou estean situados en cada comunidade autónoma o tipo medio obtido pola aplicación da súa normativa propia, do cal se obterá unha cota tributaria a ingresar, correspondente aos ditos bens e dereitos.

Dous. Regulación da declaración-liquidación dos contribuíntes que deban tributar á Administración Tributaria do Estado.

Os contribuíntes que deban cumprir coas súas obrigacións por este imposto coa Administración tributaria do Estado estarán obrigados a presentar unha autoliquidación practicando as operacións necesarias para determinar o importe da débeda tributaria e xuntar o documento ou declaración en que se conteña ou se constate o feito impositivo. Ao tempo de presentar a súa autoliquidación, deberán ingresar a débeda tributaria resultante no lugar, forma e prazos determinados regulamentariamente polo ministro de Facenda e Administracións Públicas.»

Disposición derradeira cuarta. *Modificación da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.*

Engádesse unha nova disposición adicional cuarta á Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional cuarta. *Especialidades da tributación dos contribuíntes non residentes que sexan residentes nun Estado membro da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo.*

Os contribuíntes non residentes que sexan residentes nun Estado membro da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo terán dereito á aplicación da normativa propia aprobada pola comunidade autónoma onde radique o maior valor dos bens e dereitos de que sexan titulares e polos que se exixa o imposto, porque estean situados, poidan exercerse ou deban cumprirse en territorio español.»

Disposición derradeira quinta. *Título competencial.*

Esta lei apróbase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución que atribúe ao Estado a competencia en materia de facenda xeral.

Disposición derradeira sexta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o 1 de xaneiro de 2015.
Non obstante o anterior:

- a) Os números un e noventa e dous do artigo primeiro desta lei entrarán en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».
- b) Os números seis, dezaioito, noventa e un e noventa e seis do artigo primeiro desta lei entrarán en vigor o 1 de xaneiro de 2016.
- c) Os números vinte e tres, sesenta e catro e noventa e cinco do artigo primeiro desta lei entrarán en vigor o 1 de xaneiro de 2017.

Así mesmo, entrarán en vigor o 1 de xaneiro de 2017 as modificacións da letra a) do número 1 do artigo 37, do número 2 do artigo 37 e do número 6 do artigo 101, todos eles da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio, a que se refiren os números vinte e dous e sesenta e cinco do artigo primeiro desta lei.

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 27 de novembro de 2014.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY